

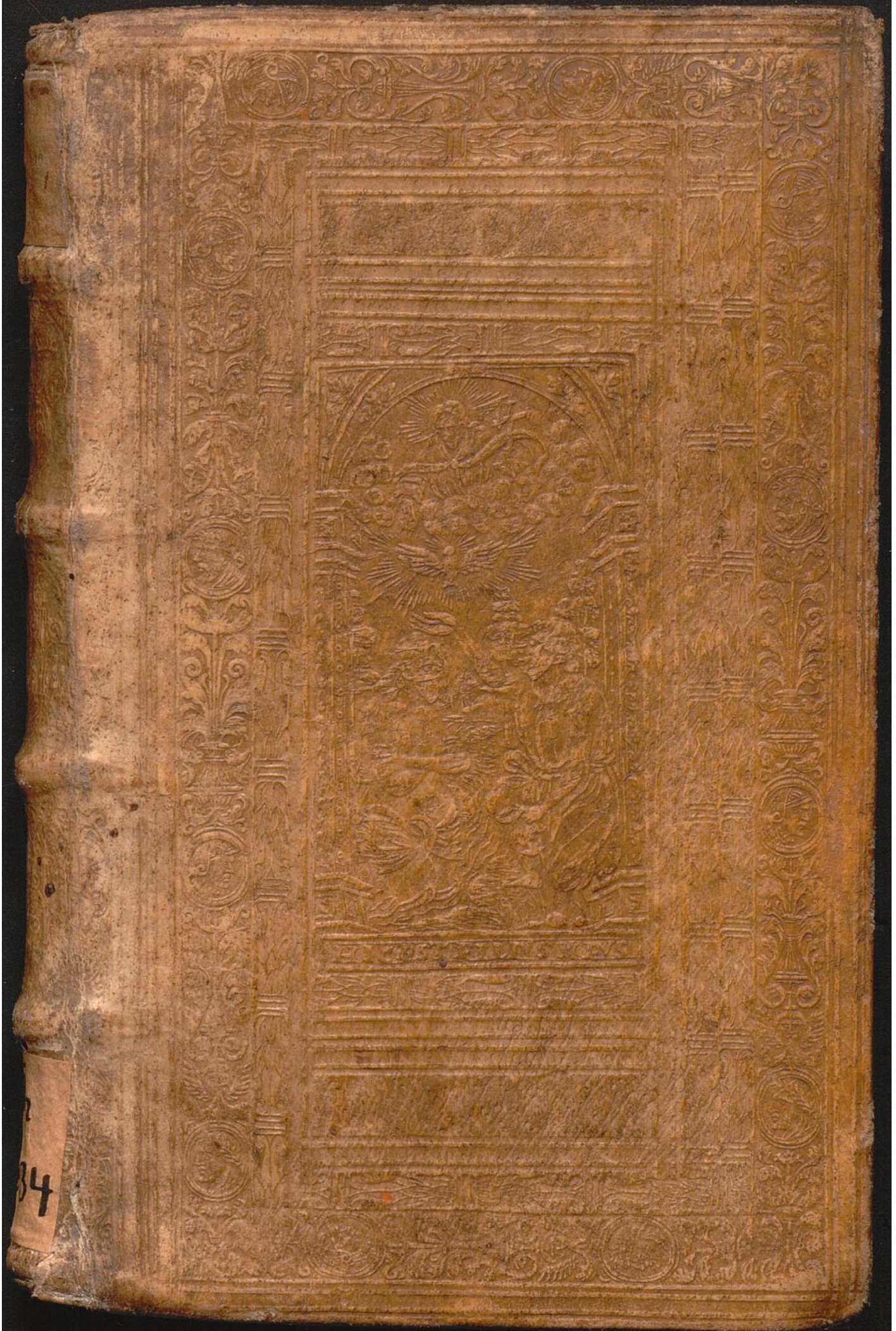
UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonnou Poiētu Panogolitu Metabolē Tu Kata Iōannēn Agiu
Euangeliu**

Nonnus <Panopolitanus>

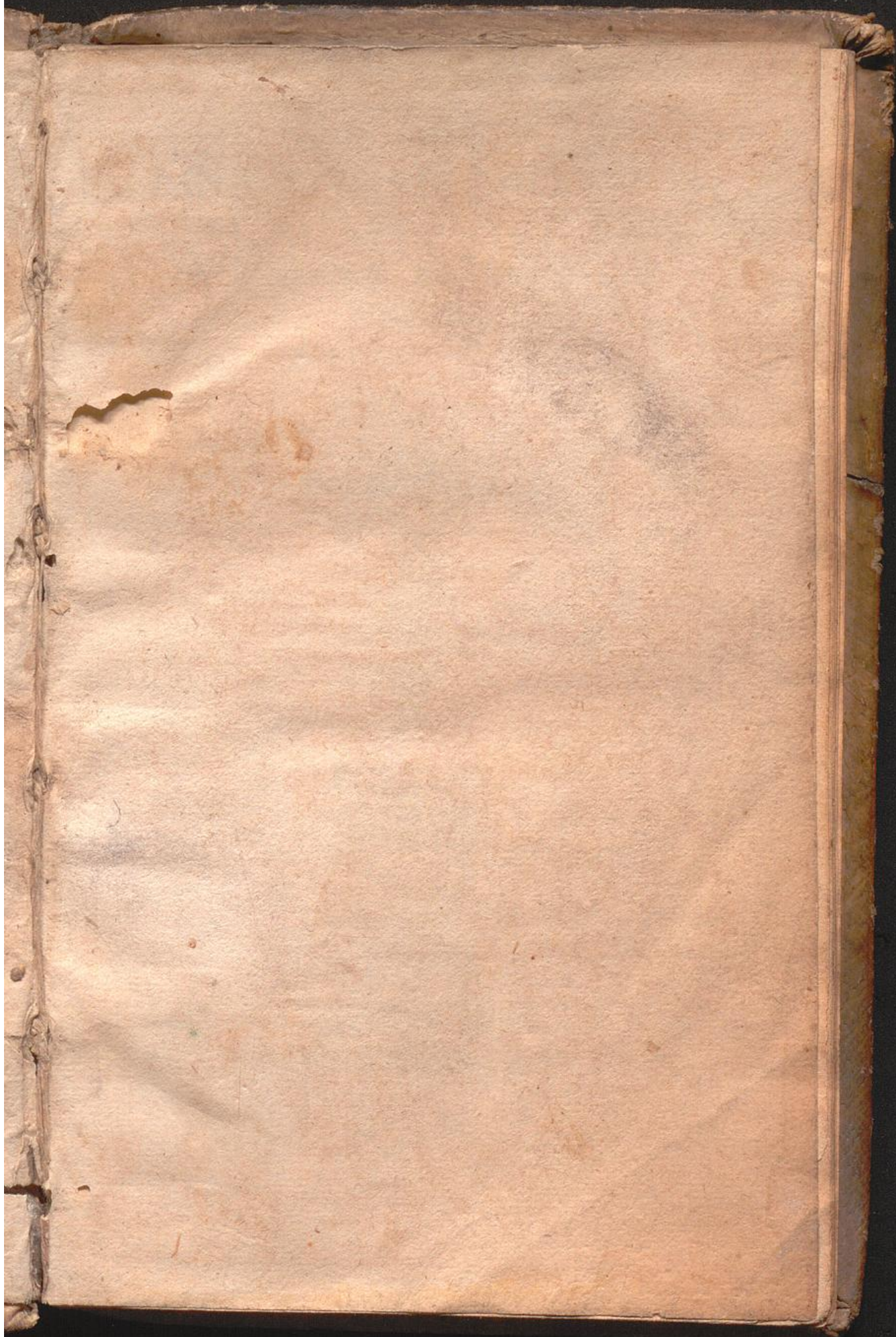
Parisiis, 1556

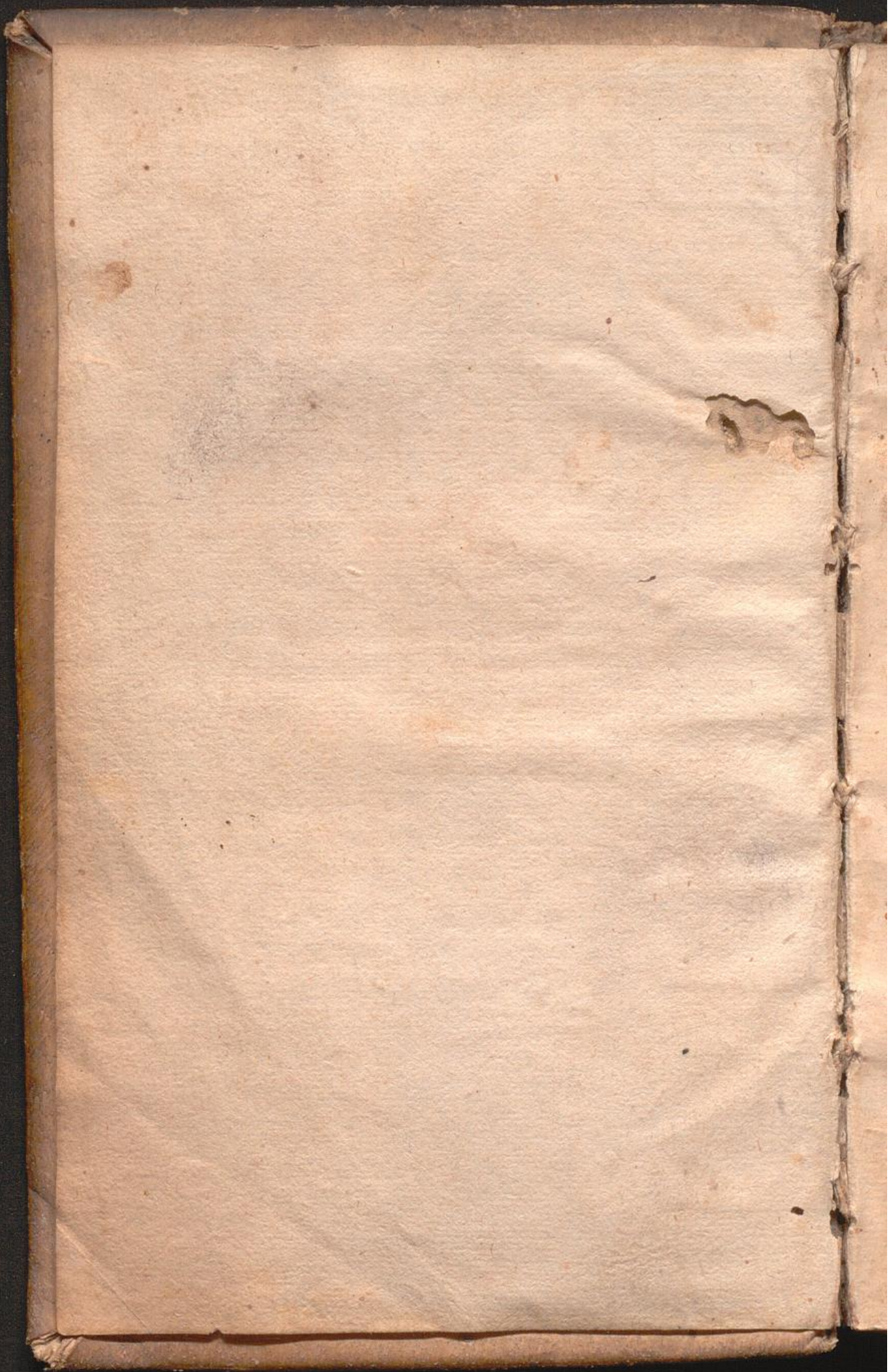
[urn:nbn:de:hbz:466:1-69496](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69496)

84

Th. 5834.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΠΑΝΟΡΟΛΙ-
· ΤΟΥ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑ
ΓΩΔΑΝΝΗΝ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓ-
ΓΕΛΙΟΥ.

El. 14861
62.

l. rarus

Dr

PARISIIS,

lib. Coll. Soc. Jesu Paderborn. a. 1611. ex donat. D. I.
Apud Martinum Iuuenem, sub insigni D. Chri-
stophori, è regione gymnasij Cameracensium.

1556.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Νόννος πανοπολίτης ἐξ Αἰγύπτου, ὃ καὶ ἔμ παρ-
θένομ θεολόγον παραφράσας δι' ἑσῶρ.

Α' ΔΗΛΟΝ.

Νόννος ἐγώ, Παιὸς μὲν ἐμὴ πόλις· εἰ Φαρίη δὲ
ἔσχει φοινθέντι Γονὰς ἡμῶσα Γιγάντων.

ΣΚΙΡΙΩΝΟΣ ΚΑΡΤΕ-

ρομάχου.

Βακχιακῶν ἑρξας πρέτερον μυθώδεα μῦσαν
Νόννος ἐθαυμάσθ' εἰ μεσοπόλοισι μέγα.
Νυῶ Δ' ἱερῶν Χρισοῖο φανείσ μεγάρολμος ἀοιδός,
Πλείστορ εἰ ἀνθρώποις καὶ σεβῆς δῦρε κλέθ,
οὔνεκ' ἀχρῆήτων θύαγγελίων ἄποφήτης,
Μουσογενῆ μεγάλου πατρὸς ἄφσε λόγον.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟ-
λίτου μεταβολή τῆς Ἰωάννου
ἀγίου εὐαγγελίου.

Χρονος ἦν, ἀκίχητος, εἰ ἀρρήτω λόγος
ἀρχῆ,
ἅ ἰσοφυῆς γενετῆρος ὁμήλικος, υἱός ἀ-
μήτωρ,
καὶ λόγος αὐτοφύτιο θεοῦ, φῶς, ἐκ
φάεος φῶς.

πατρὸς ἔλω ἀμόριστος, ἀτῆρμονι σωθρονος ἔδρη·
κὶ θεός ὑψιγένεθλος ἔλω λόγος. οὗτος ἀπ' ἀρχῆς
ἀενάω σωέλαμπτε θεῶ τεχνήμονι κόσμου,
πρεσβύτερος κόσμοιο. εἰ ἔπλετο πάντα δι' αὐτῆ,
ἄπνοα, κὶ πνειόντα. εἰ ἐργοπόνου Δίχα μύθου
οὐδὲν ἔφυ, τό πῶρ ἔσκε. εἰ ἐμφυτος ἦεν εἰ αὐτῶ
ζωὴ πᾶσιμέλουσα, κὶ ὠκυμόρω φάος ἀνδρῶν.
ζωὴ πάντροφος ἦεν. εἰ ἀχλυόεντι δὲ κόσμῳ
οὐρανόαισι σελεύγιζε βολαῖς γαιήοχος αἴγλη·
κὶ ζόφος ἔμιν ἔμαρφε μελιασοβότω δι' εἰ λόχμη
Ζρητῆσκέ τις ἔρεσίφοιτος ἐρημάδος ἀσὸς ἐφρίωνις,
κῆρυξ ἀρχεγόνου βαπίσμαῖς. ὄνομα ἑαυτῶ
α ἰ θεῖος

Θεῖος Ἰωάννης, λαοσβόος· οὕτως ἐπέση
 ἄγγελος ἐμπεδόμουθος, ὅπως πρὸς φῶς εἰλήθη
 μαρτυρίῳ, ἵνα πάντες ἐνὸς κήρυκος ἰωῆ
 ὁρθῆν πίσιρ' ἐχοιερ, ἀτέρμονα, μητέρα κόσμου·
 οὐμὴρ κείνος ἔλω νοερόν φάος, ἀλλ' ἵνα μοῦῶν
 πᾶσιν ἀναπύξειε θειγόρορ ἀνθερεῶνα,
 καὶ φάος προκέλευθός ἀκηρύκτιο φανείη,
 ξυὴν μαρτυρίῳ ἐνέπωρ θεοδέγμονι λαῶ.
 καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν πατρὸς ἐπήτυμορ ἀρχέγονορ φῶς
 μοιωγενῆς λόγος ἦεν, ὃς ἀνέρχεται πάντα καθάρει,
 πνθυματικαῖς ἀκτίσι καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν
 ἐρχομλίων ἰδί γαῖαν· ἔλω δ' εἰ ἀπειθεῖ κόσμῳ
 ἀπειθίης· καὶ κόσμος ἀπέριτος ἔσκει δὲ αὐτοῦ.
 Οὐ λόγορ οὐ γίνωσκεν ἐπήλυθα κόσμος ἀλήτης·
 ἐγγυὲς ἔλω ἰδίωρ, ἰδίοι δέ μιν ἄφρονη λύση,
 ὡς ξένορ ἐκ' ἐγέραιρον· ὅσοι δέ μιν ἔμφρονη θυμῶ
 ἀπλανέες δέξωντ, καὶ ἐνόον εἶχορ ἀλήτηρ,
 οὐρανίῳ πάντεσι μίαν δωρήθη το τιμήν,
 τέκνα θεῶν γενετῆρος ἀειζώντες ἀκούειν,
 οὐς φύσις οὐκ ᾤδινε λεχωῖας, οὐ βίος ἔγνω
 ἀνδρομέε βλάσημα θελήματος, οὐ δὲ καὶ αὐτῆ
 σαρκὸς ἐρωτικόιο γαμήλιος ἦροσεμ δυνή.

ἀλλὰ

ἀλλὰ θεῶν γέγονε ἀνθρώπων τέκνον Ἰησοῦς·

καὶ λόγος αὐτοτέλεστος ἐξερῶθη θεὸς ἀνὴρ,
ὁ φύσις, προγένεθλος, εἰ ἀρέσῃ τῷ τινὶ δεσμῷ
ξυώσας ζαθέω βροτῶν δὲ σύζυγα μορφῶν.

Ὁ θεὸς οἶκον ἔναυσεν ἀνδράσι, καὶ κλέος αὐτῷ
ἐλομεν ἀνδρομέοισιν εἰ ὄμμασιν οἷά τε ἡμῆρ
ἢ μνηστογόνοιο παρ' ὑψίστοιο Ἰησοῦς.

καὶ χάριτος πᾶσι θεῶν ἀξέκλις γενετῆρος·

ἀμφὶ ἧς ἐξερῶτο λόγος πρωταγγελθῆναι ἀνὴρ
ἀγνός Ἰωάννης πτωχῶν μάρτυρα φωνῶν,
οὗτος ἔλω, ὅρ' ἐξέπορ' ἀμωμήτω εἰ μύθω.

πρωτος ἐμεῖο βέβηκεν, ὁ πῖδος ὅς τις ἰχθύνει·

ὅτι μὲν πρῶτος, ὅτι ξύμπαντες ἀπ' αὐτῷ

ἤρχομεθα ζαθέω πληρώματι ὁψιμορ' ἄλλῃ

ἀντίθετον πρῶτης χάριτος χάρις ὅτι θεμίσωρ

βίβλορ' ὅλων γενέτης Διὸς Μωσέος ὠπάσει λαῶν·

καὶ χάρις ἐν Χριστοῖο, ὅτι ἀξέκλις πᾶσι κόσμω.

καὶ θεὸς αὐτογένεθλος εἰ ἀντιπόροισιν ὁπαιπᾶσι

οὐ ποτὲ τις σκοπία ζερ' ἐῶν διεπέφραδε μύθω

κείνος ὁ θεσπεσίω μεμεληρμένος ἠθάδι κόλπω

μνηστογόνου, ὁμόφοιτος ἀμωμήτοιο Ἰησοῦς·

μαρτυρίας δ' ὅδε μύθος, ὅρ' ἀμβροσίῃ τινὶ φωνῇ

πρισός Ἰωάννης ἐτυμόθροός ἐννεπε κήρυξ,
 ἑβραίων ὅτε λαός ἐρημάδος εἰς ῥάχιρ ὕλης
 λυίτας προίαμε, (C) ἀγρύπωνους ἱερῆας,
 ἦχι φυγὰς μερόπων μετανάσης ᾧ κερῶν ἡρ,
 ἐνδιουρ αὐτὸρ ῥίζορ ὄρεα σαύλοιο μελάθρου.
 μουσιπόλοι Δ' ἐρέεινορ ὀμήλυδες ὀξεί μύθω,
 τίς σὺ πέλεις, μὴ χρισός ἔφυς; κὺ ἀμοιβάδι φωνῆ
 εἶπε κὺ ἐκ ἔκρυψε, (C) ἐκ ἠρνήσατο κήρυξ.
 χρισός ἀναξ ἐκ εἰμὶ, κὺ ἑβραίων χορὸς ἀνδρῶν
 πόμπιμος, ἐν θεορ ἀνδρα δεύτερον ἦρετο μύθω,
 εἰπὲ, τίς οὖρ σὺ πέλεις. θεσβίτιδος ἀσὸς ἀρῶρης
 Ἡλίας ἐφάνης; κὺ ἀνίαχερ, ἔ μετανάσης
 ὄφιμος Ἡλίας παλινόςιμος εἰς χθόνα βαίνω,
 κὺ θρασὺς ἐσμός ἐφ' ἔπερ ἀνιπτοπόδων ἱερῶν,
 μὴ σὺ μοι ὄρ καλέουσι, θεηγόρος ἐσὶ προφήτης
 ἄγγελος ἐασομένων; κὺ ἀμείβετο δίξυγι μύθω,
 οὐ πέλω Ἡλίας, ἔ θεσκελος εἰμὶ προφήτης.
 κὺ πάλιρ ἐσμός ἐφ' ἔπε θεοκλήτων ἱερῶν,
 τίς τελέθεις, ἵνα πᾶσιρ ἀπαγγείλωμθα ἰόντες
 ἀνδράσι μουσιπόλοισιρ ἀμοιβάδιω σέο φωνῶ,
 ἡμέας οἱ προέηκαν ἀελλήεντι πεδίλω
 δεῦρο μολῆιρ. σὺ δὲ ποῖορ ἔπος φιλοπυθῆι λαῶ

ἀμφὶ σέθεν λέξιαις· ὁ δὲ, λαθῆναι ἀπὸ βίβλου
 ἀνέρθ' ἀρχηγόνοιο, θεόστυτον ἰαχε φωνήμ·
 φωνὴ ἐγὼ βοόωντος ἐρημάδθ' ἐνδοθι πῆτρης,
 οἴμορ ὀφειλομῆνω ἰθύνατε παμβασιλῆος,
 καὶ οἱ ἐτοιμοτάτη πελέτω τρίβος, ὡς εἰ βίβλω
 ἠθείας πολυῖδρις ἐλέγραφε θεόσι βίβλω.
 Ἐχορὸς ἄλλος ἄπιστος ἀμαρτινόωρ φαρισαίωρ
 πῆμπερ, κὴ σοφὸρ ἄνδρα θεηγόρορ ἤρετ μύθω,
 κὴ σὺ τί βαπίζεις· πόθεν ὑδατε φῶτα καθαίρεις,
 εἰ μὴ χριστὸς ἔφυς ὑψίζυγος, ἐδὲ σὺ δίφρου
 ἄρπαγος ἠλίας ἐλατῆρ πυρὸς, οὐδὲ περφήτης
 πνθίματε παφλόζων, θεοδινέος ἔγκυος ὀμφῆς.
 καὶ σφισι πνθομῆνοισι ἔπος ἰαχε θεόκελος ἀνήρ.
 ὑμέας αὐτὸς ἰχθινον ἐγὼ καθαροῖο λοετροῦ
 ὑδατε βαπίζωρ· κὴ ὁπίσερος ὅς τις ἰχθίνει,
 σήμδρορ ὑμείωρ μέσος ἴσεται, οὐ ποδὸς ἄκρου,
 ἀνδρομέλω παλάμω οὐκ ἄξιός εἰμι πελέσας,
 λῦσαι μουῶορ ἰμάντα θεοπνθύσοιο πεδίλου·
 βηθανίης πέλε ταῦτα θεουδέος ἐγγύς ἀρούρης,
 χθύματος ἀντιπῆρη θερ ἰορδανίου ποταμοῖο·
 ἀλλ' ὅτε δὴ δρόμον ἄλλορ ἐκηβόλος ἤγαγεν ἠώς,
 ἀγνὸς Ἰωάννης ἀντάτωιορ ὄμμα τιτάνωρ,
Ἰησοῦν

Ἰησοῦν εὐόησε· Ἐ ἀγγικέλθουθον ἰόντα,
 δάκτυλον ὀρθώσας, ἐπεδείκνυε μάρτυρι λαῶ.
 ἠνίδε παγγενέταο θεῶ χεδλὸν ἀμνὸς ἐχέφρωμ.
 οὔτος ἔλω, ὁρ εἶπορ, ὁπίσερος ἔρχεται ἀνὴρ,
 ὅς μθ ἔφυ πρὸ πάροισι· ἐγὼ δέ μιν ἔ πάρος ἔγνω
 ὀμμασιρ· ἀλλ' ἵνα πᾶσιν ἔχωρ ἀγνωστορ ὁπωπὴρ
 Ἰσραὴλ τεκέεσιν ἀσημάντοισι φωνῆ,
 ἠλθον ἐγὼ πρὸ κέλθουθου ἀκηρύκτιο πορείης,
 βαπίζων ἀδίδακτιρ, ἀπθ θεῶ, λαὸρ ἀλήτιω.
 καὶ πετάσας σόμα θεῶ, ὅλω φιλοπυθέϊ λαῶ
 μαρτυρίω ἀγόρευεν ἐῆ πανθελγεί φωνῆ,
 ὅτι πρὸ αἰθερίωρ κατανδύμνωρ ἔδρακε νόλωρ
 πνῦμα θεῶ, πιδύτων πεφορημῶν ἔμφρονι παλμῶ,
 ἀντίτυπορ μίμημα πελειάδος, ἄχρῖς ἐπ' αὐτῶρ
 ἠλθε, Ἐ αὐτόθι μίμνω· ἐγὼ δέ μιν ἔ πάρος ἔγνω·
 ἀλλὰ μοι αὐτὸς εἶπεν ἐῆ σημάντορι φωνῆ,
 ὅς τις ἐμὲ πρὸέηκε παλιγγενέωρ δέμας ἀνδρῶρ
 βαπίζων, ἀπύροισι καὶ ἀπνδύσοισι λοετρῶϊς,
 εἰς ὃν ἂν ἀθρήσειας ὑπὸνέμιωρ καταβαῖνωρ
 πνεῦμα θεῶ νοεροῖο, καὶ αὐτόθι ἔμπεδια μίμνει,
 οὔτος ἀφωτίσοισι φάος μερόπιασιν ὁπάσει
 ἐρπυρι βαπίζωρ, καὶ πνῦματι· καί μιν ὁπωπὴρ
 εἶδωρ

εἶδον ἐγὼ, ἃ ἔειπον ἀληθέα μάρτυρα φωνῶ,
ὅτι θεῶ γόνος οὗτος, ἀφ' ἑωίοιο ζωῆος.

3 πατρ. ἀλλ' ὅτε δὴ φάος ἄλλο παλίνδρομος ἤγαγεν ἡμῶς,
θεῖος ἀνὴρ ἔστηκε, δύω δέ οἱ ἄγχι μαθηταὶ
χριστῷ θεωπεσίης ἀδαήμενες εἰσέτι μορφῆς.
Χριστὸν ἰδὼν σείχοντα βατὴρ χθόνα πεζοδροδίτιω,
ἀρματος ὑψιπέροιο μετάρσιον ἠνιοχῆα,
ἀγνὸς Ἰωάννης, πάλι ἰάχερ ἠθάδι φωνῆ,
οὗτος ἐπουρανίω θεῶ λόγος ἀμνὸς ὀδεύει.
καὶ ζαθέην ἀίοντες ἀληθέος ἀνδρὸς ἰωὴν
ἀπλανέες δύο φῶτες, ὅπως εροὶ ἠλθομ ὀδίται
χριστῷ νῆσορ μύοιο, καὶ αὐτοδίδιακτορ ὀσωπὴν
εἶσο παλιζορ μύοιο διδύμους ὑπὲρ φῶτας ἐλίξας,
ἐσωμένωρ ἐρέεινε σωαρίδια δίζυγορ ἀνδρῶν,
δεῦρο τίμασθόντες ἰκέρετε. καὶ μίαν ἄμφω
πευθομένους βασιλῆος ὀμόθροορ ἰάχορ αὐδίω,
ἐαββιν, ὅπως καλέσσι διδάσκαλε, πῆ ποτὲ ναίψι.
καὶ μίαν ἄμφοτέροισιν ἀναξ ξωώσατο φωνῆν,
δεῦτε, ἃ εἰσόψεαθε. καὶ ἠλυθομ ἄγχι μελάθερ,
ἃ μάθορ ὀππόθιν αἶερ ὑπαρόφιοι ὀ μαθηταὶ
ἠμαρ ἐκείνο τέλεσαρ ἔσω χριστοῦ μελάθερ,
ἀγχιθεοὶ. δεκάτη ὀ ποδῆνεμος ἔξεχευ ὄρη.

καὶ

καί τις ἔλω ὃς ἴκανερ ἔσω θεοπλήθμονος ἀλῆς
 Ἀνδρείας, μερόπωρ ἄλιεύς, μὲν πόρτιον ἄβρω,
 Ἰχθυόλου Σίμωνος ἀδελφεός· εἰς δέ τις αὐτῶν,
 ἕς θεός ἐξείνιασερ. Ἰωάνναο ἢ φωνῆς
 ξωῆς εἰσαίοντι σωέμπορος ἤμερ ἑταίρω,
 ἀγχιφανῆς ἄμφω ἢ μὴ πειθήμονε βουλῆ,
 Χριστῶ ἐφωμάρτησαν, ὁ μὲν πρῶτισον ὀδεύων,
 σύγγονον θύωδινος ἐρβυνητῆρα θαλάσσης
 ὄρερ ἐδῶρ, Σίμωνα, εἰ ἔννεπερ ὀξεί μύθω,
 σύγγονε, Μεσσία σοφὸν ὄρομλι, ὃς θεός ἀνῆρ,
 Χριστός Ἰουδαίοισιρ ἀκούεται ἐλλάδι φωνῆ·
 ὡς εἰπῶρ, ἐκόμισεν ὁμόγιον ὀξὼ ὀδίτω
 Ἰησοῦς ὅτι ναῖε· γαλιλαίω ἢ προσώπω
 Χριστός ἰδιῶρ Σίμωνα, σοφῶ μὲ λίσαρ μύθω,
 ἦ ὃς Ἰωάνναο σὺ μοι πέλες, ἐσὶ ἢ Σίμων,
 ἐργατίνης πόντοιο· σὺ μοὶ κηλήσκεο κηφῶς·
 δεύτερον ἔνομα δέξο νέωτερον, ἀνέρες ἄλλοι
 Πέτρων ὄπαρ καλέουσιρ· ἐπανυμίω ἢ καλύψῃ
 πρεσβυτέρω Σίμωνος, ὑπέρτερον οὖνομα Πέτρω,
 πίσιος ἀρῆαγέος σημήιον· ἀλλ' ὅτε γείτων
 ἀκροφανῆς δροσερῆσι βολαῖς πορφύρεεν ἠώς,
 Ἰησοῦς μὲν νύκτα λιπόσκιον ἠθέλε βαίνῃν

εἰς πόλιν βυβλίνα, τανυπλοχάμων γαλιλαίων·
 εἰ χειρὸν ὄρε φίλιππον· ἀναξ δὲ μιν εἶπε γενέσθ
 πισὸν ἐορσωάεθλον, ὅπως δοκέλυθου ὀδίτην·
 ἔπειθε σὺ φίλιππε. εἰ εἰσέτι θορμὸς ἀκέρων,
 ἔασι μῦθον ἔδεκτ', κὴ ἴχνησιρ ἔφθασε φωνήν.
 ξωὴρ δ' εἶχε φίλιππος ἐὴν βιθθαῖδ' ἀπάτρημ,
 ἀνδρείας ὄθι ναῖον, ὅπῃ θρασὺς ἄκεε Σίμων.
 ναθαναὴλ δὲ φίλιππος ἐῶ μιλίξατο μύθῳ,
 εὐρώρ' εὐπετάλοιο κῆτω δρυὸς, ὅμ σσφὸς ἀνήρ
 μωσῆς ἀρχιγένεθλος ἐπέγραφε θέσπιδι βίβλῳ,
 ἔυρομην, ὅμ σύμπαντες ὁμορρήτω τινὶ μύθῳ,
 ἔασομλίων κήρυκες ἰδισώθωντο προφῆται,
 Ἰησὺν, ὁσίοιο βοώμνορ ἕδον Ἰωσήφ,
 ναζαρέθ ναετήρα, θεοῦ γόνου· ἀγκιπόρω δὲ
 ναθαναὴλ ταχύμητις ἔπος ξιῶωσε φίλιππῳ,
 ναζαρέθ δ' αὐτὸν κηλὸν ἔμμιλαι εἰρομλίῳ δὲ,
 σωδρομος εἶπε φίλιππος ἀπὸροχάμω εἰ μύθῳ,
 ἔρχεο, κὴ σκοπίαζε. κὴ ἀγκικέλυθον ὀδίτῳ
 ναθαναὴλ ταχύγουον ἀναξ ἐδέικνε λαῶ,
 ἰσραὴλ γόνος ἔβ' ἐτήτυμθ', ἔτινι τέυχων
 ἠδέλον ἀμοπρόθρον, ἠἀγύλα μίδια φαίαν.
 ναθαναὴλ δ' αἰῶρ, ἐπεδείκνε θαύματι φωνῶ,
 πῶς

πῶς φρεσὶ γινώσκεις με, ἦ ἔ παῖρος εἶδες ὁπωπῆ;
 εἰπὼν πόθεν νοεῖς με, καὶ ἀνέρι θεσκελον αὐδῆν
 κοίρανον ὁμφέντες ἀνήρυγει ἀνθερεῶνος,
 πρὶν καλέσαι σε φίλιππον ἔσωδ σκιοφδέϊ συκῆ,
 ἔπρακον ὑψικόμοισι παρενδιδάοντα κορύμβοις,
 ὄμμασι, καὶ προπίδρασι, ἦν ἔ παρεόντα δουδύων
 ναθαναήλ δὲ ὀλόλυξεν ἔχων ταχυπθέα βαλῆν,
 θαύματι ποισὰ μέτωπα θεσδέϊ χερὶ πατάξας,
 ῥαβδῖν, ἐπουρανίων ἀδύτων ὑψίθρονε ποιμήν,
 ἰσραήλ σὺ πέλεις βασιλεύς· σὺ χριστὸς ὑπάρχεις,
 ὑὸς ἀειζώοιο θεῶν λόγος· ἀμφοτέρου ἦ,
 ἰσραήλ τεκέωρ σε θεὸν βασιλῆα καλέσω,
 καὶ σε θεῶν ζώντος ἐπήτυμον ὑὸν εἶπω.
 καὶ μιν ἄναξ θάρσωνεν, ἐς ἐλπίδα φέρειδρον ἔλικων.
 ποῖσιν ἔχεις τινὰ μοῦνον ἀθαμβέα μῦθον ἀκέρας,
 ὅτι σε μοῦνον ἔειπον ἰδεῖν παρὰ πυθλία συκῆς
 ὄμμασι πισοτέροισιν ὑπὲρ ἴδρα θαύματα λούσας.
 μάρτυρον ἐμπελόμυθον, ἀμὴρ ἀμὴν σέβας ἔσω,
 ἔρανον εἰσόφραδε κεχλωτά θεσπιδι εἰπῆ,
 πεπλάμων σφρανηδὸν ἀθιήτων κενεώνων,
 ἀγγελικῆς τε φάλαγγος εὐπιδρον ἐσμὸν ὀδίτω,
 αἰθερίης ὄφραθε χαταίσοντα κελεύθου,
 ἔρανόθευ

ἔρανόθεν κατιόντα, παλινόσω τε πορείη
 ἔρανόρ εἰσανιόντα, μετάρσιον, ἠεροφοίτω,
 2 ὑέος ἀνθρώποιο δὲ κτηρομ. ἀλλ' ὅτε πέξας
 περφυρέας ξιτάτη θαλαμηπόλος ἔγραφερ ἠώς,
 ἀμφὶ πέλδον κανανῆορ ἀξιφύτου γαλιλαίης,
 παιδοτόκῃ, γάμος ἔσκε, βίβρω πρωτόπυρος ἀρχή,
 κὺ γάμος ὄλβιος ἦεν, ὅτι χθονίῳ παρὰ πασῶ,
 Χριστὸς ὁ πᾶσι δόμων μερόπων θοιήτορι λαῶ
 κλητὸς ἔην σωδωροπος, ὁμοκλινέες τε μαθηταὶ
 πάντες ἔθεν σοιχιδὸρ' ἐς εἰλαπίνω ἢ κὺ αὐτὴ
 παρθενικὴ Χριστοῦ θειτόκος ἴκερ μήτηρ,
 ἀχρᾶντῳ παλάμη γαμίης ψαύσῃ ξαπέζης,
 παιδοτόκος φυγόμενος, ἀεὶ μεθέπουσιν κορείω
 οἶνῃ Δ' ἠδὲ πύριον θυώδες ἀμφιφορῆες
 πάντες ἐγυμνώθησαν ἐπασυτέροις κυπέλλοις
 πινομένης συγνοὶ ἢ φιλακρήτω παρὰ πασῶ
 οἶνοχόοι δρησῆρες ἀβακχότοιο ξαπέζης,
 ἀβρέκταις παλάμησι μάττω ἠπλοντὸ κυπέλλω.
 ἠμτελῆ ἢ γάμοιο μέθην, κὺ ἄοινορ ὀπώρηρ,
 Χριστῶ κὺ δεδαῶτισ σωέσιος ἔνεπε μήτηρ,
 χηρίζει γάμος ἔρως ἀλεξιγάκῃ σέο φωνῆς.
 ἔρ' εὐρέα θάμυγθ' ἔχῃ χύσιν ἠδέος οἶνῃ.

καὶ οἱ χριστὸς ἔφη, ἂν μοι γνώαι ἢ σοὶ αὐτῆ.
 ἔγω μοι πυμάτης δρέμος ἤλυθε κυκλάδος ὄρησ.
 καὶ μαρίη δηώεσιν ἐκέλετο ὄσσο τελέσαι,
 χριστὸς ὄσσο λέξεν. ἀμοιβαίω δὲ εἰ τήχω
 κελυμένοι σοιχηδὸν ὁμόζυγες ἀμφιφορῆες
 ἐξέσταν, ξία μέξα κεχανδότες θύρεϊ κόλπω,
 ἢ ἐλύω καὶ ἕκαστος ἰουδαίοισι φυλάσων
 λαϊνέω κενεῶνι καθάρσιον ἐβλυεν ὑδωρ
 ἀλνὸν ὑδωρ. εἰ χριστὸς ἔποδρησῆρας ἐπέϊων
 διψάδος εἶλω πίνης, οἶνοσδόν ἰαχε φωνίω,
 ἀρτιχύτων ὑδάτων ἐγκύμονας ἀμφιφορῆας
 πλήθη μοι καὶ πάντας ἀμοιβαδὴς ἄλλον ἐπ' ἄλλω
 νάμαρς ἐπλήθησεν δάκρυοι, εἰσόκειν αὐτῶ
 ἀκροφανῆς δὲ ὑδρος ἐπέσρεφε χεῖλος ἐέρεση.
 ἀφνω δὲ ἔπλετο θαῦμα, καὶ εἰς χύσιρ αἶθοπος οἶνα
 χιονέλω ἡμῶτε χροίω ἐτερόχροον ὑδωρ,
 χθύματι φοινίσοντι καὶ ὑδροδόκησθαι κόλπου,
 ὑδαρς ἀκρήριο φιλοῦσις ἔπλεεν αὐρη.
 οἶνώπη δὲ ἐκέλυσε ἀναξσημάντρι φωνῆ,
 κριναίης ἀρύοντες ὑπωροφίης ἀπὸ λινῶ,
 εἶλω πίνης μεδέοντι κομίσασατε νήδυμον ὑδωρ.
 οἱ δὲ, χύδλω ἀρύοντο παλιννόσοισι κυπέλλοις.
 εἰ ταμίης

Εἰ ταμίης ὄτε δαιτὸς ἐγένετο μάρτυρι λαομῶ,
 νόματος οἰνωθέντος ἐρβυθίων τε ῥεέθρω,
 ἔμλ' ἀνήρ πῶθεν ἦεν ἐπίστατο ὑδροφόρος ἢ
 ἤδεε λῆξις ὄμιλος, ὅς ὑγροχύτων ἀπὸ κόλπων
 ἄγγεσι λαϊνέοις μετανάσιον ἠφυσεν ὑδωρ
 εἰλαπίνης τότε πομπὸς ἔσω μεγάροιο καλέσας
 νυμφίον ἀρτιχόρδον, ἐὼ πρὸς πύξασ μύθω,
 πᾶς μλ' ἀνήρ, πρῶτισον εὐχροομ οἴνον ἀφύσων,
 κρινάμενος προίθισι, βαρυσομλίων ἢ χαρήνων
 ἄνδρας ἰδὼν μεθύοντας, ἐλάσωνα δλύτδρον οἴνον
 ὄψε φέρει· σὺ ἢ τῶν ὑπέρτερον ἐνδοθεμ οἴκω
 οἴνον ἔχωρ ἐφύλαξας ἕως πέλε λοιδοιθῶρη·
 πρωτοφανὲς τόδε θαῦμα φιλακρητῶ παρὰ πασῶ
 Ἰησοῦς ἐτέλεσεν, ὅπῃ καναναῖον ἀκῆει
 ἐνδοιορ αἰπύδητην ἀκρσεκόμων γαλιλαίων·
 ἐβραίοις δ' ἀνέφλωεν ἦν ὑψαύχονα ἡμῆρ
 διψαλέω παρὰ δαῖτα· διχοσασίω ἢ μλοινῆς,
 ἠθεσιν ἀκλινέεσσιν ὑδισώθωντο μαθηταί.
 ἔμ' ἀναξ δήθωε πῆδον καναναῖον ἀκῆον
 νυμφιδίω μτ' δαῖτα μεθυσφαλέων ὑμλοαίων,
 ἀλλὰ κρηφαναῖμ ἀλιγείρνος ἔδρανα βάλων,
 νόσιμον ἶχνος ἔκαμψε, καταιβάτιν οἴμον ὀδύων,
 αὐτὸς

αὐτὸς ὁμῶς, Γνώριτε σωήλυδες· αὐτογόνῳ ἢ
 παρθένῳ ὠμάρτησε θεῖτος υἱὸς μήτηρ
 οἷσι δὲ ἀδελφάριθμῳ ὁμόσολος εἶχε ὀδύων
 ἀγχιθέων μίαν οἶμον ὁπίσερος ἐσμός ἐταίρων,
 ἐδὲ μὲν αὐτόθι μίμνεν ἐς ἡματα πυκνά θαμίζων,
 ἐγύθει γὰρ τότε πάχα· θυηπολίην ἢ γεραίρων,
 διαγέων ἀνέβαινε ἐς ἔδραν ἱεροσολύμων,
 σὺ πινυρῖς ἐτάροισι. θεοκλήτω δ' εἰ νηῶ,
 οὐκ ἐράσας βόας ὄρε, εἰ εἰροπόκων σίχα μήλων,
 καὶ σικτὰς μελέεσι πελειάδας ἐζόμβλον ἢ
 κερμοδλότῳ χορὸν ὄρε φιλοπλάτσιο Ἰαπέξης.
 καὶ πολὺν ἐσμὸν ὅπως φιλέμπορον ὑψόθι θώκων,
 ὄνιον ἔργον ἔχοντα. εἰ εἰ παλάμησιν ἐλίξας
 σύμπλοκον ἐκ χοίνοιο, νόθην ποίησεν ἱμάθλιω.
 εἰ εἰ εἰ ἀγέλλω ἐξήλασε, καὶ σίχα μήλων,
 νόσφι δόμα θυέντος· ἐπασυτέριω ἢ κυλίνδων,
 κύμβαχον ἠκόντιζε μετὰ τροπον ἔμπορον ἔδρῳ
 ἐξίερθε λαπέδοιο· κυβισιτήρι ἢ παλμῶ
 ἐξέχεε χθονὶ κέρμα πολυρέπιο Ἰαπέξης.
 ἀνδρὶ ἢ πιπρήσκοντι πελειάδας, ἰαχε φωνήν,
 ταῦτα μετασῆραθε λιθώδεος ἐκ τοθι νηῶ.
 μηδὲ φιλοκτεάνοιο νόσ βεβαρηότες οἷσρα,
 ἔμπορίσ

ἔμπορίας δόμον ἀγνόν ἐμῶς τελέσητε βικῆος.
 θυῆς ᾧ τὸδε δῶμα· εἰ ἐμνήσαντο μαθηταὶ
 ὅτι θεοπνύσω κεχαρταγλίον ἔπλετο βίβλω,
 Ζῆλος ἐμὲ Ζα· θεοιο πῦ καταδαίνυται οἴκῳ,
 καὶ οἱ ἀπειλήτειραν ἀνήρου γε λαὸς ἰωή.
 ποῖα παρ' ἐβραίοις ἕτερόξοπισήματα δείξῃς.
 ὅτι σὺ Ταῦτα τέλεσας· ἀμιμητῆρι ᾧ λαῶ,
 θαυμαλίην ἀγνωσον ἀναξήρδ' ἔβρω.
 λύθητε ὄϊον μέλαθρον, ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς εἰείρω
 ἡμασιν εἰ ξισοῖσιν· ἐπεφθέγγαντο ἡ λαοί,
 ὅρ Σολομῶν ποίησε λίθωρ ἕτερόχρῳ κόσμῳ,
 εἰς Δολιχῆρ βαλβῖδα παλινδίνητρο ὑφαίνωρ,
 ἔξ κ' ἔτεσ ἀράκοντα φιλοκτίσωρ εἰαυτῶ,
 κτίσασιν ὁπλοτέροισι παλίλυτρον οἶκον ἐγείρης
 Ζασατίην μ' ἔνυσαρ ἡδὲ τριτάτης δρόμου ἡῆς
 κῆνος νηὸρ ἔδ' ἔπερ ἔξ χροὸς, ὅν τινι μύθῳ
 φρικτῶ Χρισὸς ἐμελιν ἐπὶ ξίτον ἡμαρ ἐγείρει·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μ' ἔκλπον ἀνοσήριο βδρέθης,
 νόσιμος ἐξ αἰδλαο παλινζώω τινὶ πότμῳ
 ἀρχαίην παλινροσορ ἐν ἀνεδῆχ' ἄτιμῳ
 οὐρανήν, τότε μῆνον ἀνεμνήχ' ἄμαθηταί,
 ὅτι δόμου δέμας εἶπε· θεογλάσσιο ἡ βίβλω,
b θεῖον

θεῖον ἰδίωθεν λόγον, πείθοντό τε μύθῳ,
 Ἰησοῦς ὅρ' εἶπε. θεοδμήτω δ' ἰδίω νηῶ
 ἄχρῃς ἔλω, ὅ ἐδεθλα διέσιχεν ἱεροσλύμων,
 διάζωρ' ἔτι πάχα, καὶ ἀρνοφάγων ἱερέων
 ὄργια μυσιπόλθνε φιλόκορτα θυὰς ἐορτή,
 πολλοὶ λύσασαι ἄπιστον ἐπεβέβαντο θυέλαις,
 χριστὸς πῖσιρ' ἔχοντες ἐς οὐνομα· πειθομένοις ἢ
 ἀνδράσιμ' ἐπίσθην ἐδρ νόορ' ἐπ' ἀκούειν
 ἄλλου φθεγγομένοιό νόθης ἐπεδύετο φωνῆς,
 ὄφρα μάθη νόορ' ἀνδρῆς ἀμάρτυρορ'. ἔργα ἢ φωτῶ
 ἦ δεινὰ ἀπὸ διδασκτοῦ, ὅσα φρενὸς ἐνδοθερ' ἀνῆρ
 εἶχεν, ἀκηρύκτω κεικαλυμμένα φάρει σιγῆς.

- 3 ἦρ δέ τις ἱερόρ' αἶμα γοσπλανέων φαρισαίων,
 ἀρχὸς ἰουδαίων, πολυλήϊος, ἔννομος ἀνὴρ
 ἔνομάοι Νίνδημος. ἀμάρτυρος οὗτος ὁδίτης,
 χριστῶνυκτὸς ἴχενε. φηλασομνίω ποδί βαινῶρ,
 ἔννουχος εἰς δόμορ' ἦλθερ, ὅπῃ φάος· ἀνδρῆι' ἢ πῖσιρ'
 Ἰησοῦς εἰέπων βαπίσματος ἐνθεορ' αἴγλω,
 νυκτιφαῖν ἢ Νίνδημορ' ἐπ' φαιδρωῶατο μύθῳ.
 καί οἱ μῦθορ' ἔλεξε θεῶν πειθήνιος ἀνὴρ,
 ῥαββὶν ποικιλόμυθε, θεοφραδῆς, ἰβλιν ὅπω παῖς
 ὅτι θεῶν πομπῆσι διδασκαλος ἴκεο κόσμου,
 ἀνδρῶν μέου

ἀνδρῶν βίον βιοθόος οὐ δύναται γῆ
 θνητὸς ἀνὴρ τάδε πάντα πολὺ βόπα θάματα τῶ
 ὅσα σὺ θεασασίω τελέεις παιήονι μύθω, (χρῆν,
 εἰ μὴ οἱ σωάεθλος ἀλεξίχακος θεὸς εἴη·
 Ἰησοῦς δὲ ἀγόρευεν ἀσημάντων ἑνὶ μύθῳ,
 εἰ μή τις μὲν κέν ξα τελεσιγόνιοιο λοχεῖς
 θνητὸς ἀνὴρ τίποιον ἑδευτέρου, αἰθέρος αὐλῆς
 ἔπιώαται βροτὸς οὗτος ἔχρη αἰώνιον ἀρχῶν·
 Ἐκέρχασας Νικόδημος, ἀνήρυγε θάματα φωνῆν,
 πῶς διώατ' μὲν γῆρας ἀνὴρ, μὲν λυκία διαχρίτην,
 ἄλλω ὀφίτελεσιν ἔχρη ὠδῖνα γενέθλις·
 μὴ διώαται δίχα πατρὸς, ἀεξιτόκισ δὲ κόλπου
 μητέρος ἀρχαῖς ἐγκύμονα γαστέρα διώων,
 θεομόρι δειῖν γονόεντα παλιννόσου ἑκετοῖς·
 Ἰησοῦς δὲ ἀπάμφητο διδάσκαλον ἀνδρῶν διδάσκων,
 εἰ μή τις καθαρῶσι δέμας λυτροῖσι καθάρων
 πνύμαρς ἐξ ἀγίοιο καὶ ὑδατῶ εἰρὲν ἑνὶ θεομῶ,
 ὀπλοτέρω δέξοιτο γενέθλιον ἄσπορον ἀρχῶν,
 ἀντίτυπον μίμημα γωαικείου ἑκετοῖο,
 ἔπιώαται βροτὸς οὗτος ἐπεσπορδίοιο νοῆσαι
 ἔρρανίω αἰῶνος ἀτέρμονος ἥλικα ἑμήρ·
 καὶ γῆ ὄπδρ μερόπων χθονίη διεώατο γαστήρ,
 b ij αρεκός

Γερῶς ἀπὸ βροτέης μορφῆμλου, ἀνδρομένη σάρξ
 εἶπε πέλει· ἢ θεῖον, ὅπως καθαροῖο λοετῆρ
 πνύμαρς αὐτῶνοιο πέλει, καὶ καθαροῖο λοετῆρ
 πνύμα πέλει ζωαρκῆς ἀμαιθύτω τινὶ θεσμῶ,
 αὐτόμαρν βλάσιμα παλιγενέος ζικερῖο.
 καὶ μὴ θάμβος ἔχητε θεοφραδέος πῶδὲ μύθῃ,
 ὑμέας εἶπερ ἔειπον ὅτι χρέος ἔστι νοῆσαι
 ὑλάλι ζικερῖν ἐτέρηρ βαλβῖδα γενέθλης.
 πνύμα παλιθίνηρν ἀθνήτω ζινὶ παλμῶ,
 οἶδε πῶδὲ πνεῖν ὅθι βέλεται. ἀγχιφανῆ ἢ
 φωνῆς ἠερίης θεοδινέα βόμβορ ἀκῆς
 οὐασίρ ὑμέτέροισ πεφορηθῖον, ἀλλὰ διαῆναι
 ἐδιώασαι βλεφάροισ πῶθεν ἔρχεῖ ἢ πῶσε βαίνῃ.
 οὕτω παντὸς ἔφυ τύπος ἀνέρος ἐκ πυρὸς ὑγῆ
 πνύματι ζικερῖοιο, καὶ ἐσροφάλιγτικονίης.
 ἔννεπε, καὶ Νικόδημος ἀμείβετ, ταῦτα γενέσθαι
 πῶς διώαται. εἰ χριστὸς ἀνήρυσθε θεσκελον ὀμφῆν.
 Ἰσραήλ σὺ μὲν ἐσὶ διδάσκαλος, ἐνοέεις ἢ,
 ἀλλὰ σε ταῦτα λέληθερ, ἐμὴν δ' ἐκ οἴσθαι μλοινῆρ.
 μάρτυρον ἐμπειθόμου θον ἀμὴν ἀμὴν πάλιρ ἔσω,
 θεασαίης τόπως ἰδμερ ἐπῆτυμορ ἔγκυον ὀμφῆς,
 φθεγόμεθα, σπείροντες ἐς ἕατα δύσμαχα φῶτ,
 χείλεσιρ

χείλεσιν ἀπλανέεσσι. καὶ ἡμετέροιο τοκῆος
 ὄσα παρ' ὑψιμέδοντος ἐμαὶ δεδίασιν ἀκουαί,
 μαρτυρίας κήρυκι διδίασ κομῶν ἰδίμονι φωνῆ·
 ἡμετέρεην δ' ἀδίδακτος ἀκηλήτων νόος ἀνδρῶν,
 πιστῶ μαρτυρίην ἔδῃχ νυται, ἀπλανέων δέ,
 εἴ τινα μῦθον ἔειπον ἠδὲ χθονίων χάριν ἔργων,
 καὶ τόσον ὑμείων βαρυπειθέες εἰσὶν ἀκουαί,
 εἰς ρατιῆν πλερέεσαν, ἢ αἰθέρος ἔργα βοήσω,
 μᾶλλον ἀπειρήρισι πόθεν πείθεσθε μιν οἰναῖς
 ἔρχνίης αἰόντες ἀθηήτου φύσιν ἕλης.
 ἔποτε ἢ βροτῶς ἄλλος ὑπνέμον πόδια πάλλων,
 ἔρχνίων ἐπάτησεν ἀνέμβαρον ἀντυγα κύκλων,
 εἰ μὴ θέσκελος οὐρανός, ὃς ἀθανάτῳ ἔομορφῶ
 οὐρανόθεν κατέβαινεν ἀήθεα θερικὴ σιωάπων
 ἀνθρώπου μόνος ἦος, ὃς ἀσερέοντι μελόθρω
 πάξιον οὐδίας ἔχων, αἰώνιος αἰθέρα ναίει.
 καὶ σκοπιῆς παρὰ πύξαν ἐρημάδος, οἷά τε Μωσῆς
 δακνομένων ὑψώσεν ὄφιν δηλήμονα φωτῶν,
 διερχόμενος μεθέποντα τύπον ποιητὸν ἀχρῆθης,
 οὕτω γυβορόρων τελέων ἀλιτήρια νέσων
 καὶ πάντες ἀνθρώποι βροτῆς, ὑψιμέδοντος ἔσαι,
 λυσιπόντα μίμημα θεοῦ καὶ εἰοῖο προσώπου,
b iiij ὄφρα

ὄφρα μὲν ὅς δέξαιτο νόσ πειθήμονι θεοῖσιν,
 ζωῆς κυδία νειραρῆσα θρήσειε γαλήνῳ,
 εἰς ὅσον ὄρυγένειος ἐλίσεται ἔμπειδος αἰῶν·
 οὕτω γὰρ πολύμορφον ἐφίλατο κόσμον ἀλήτῳ
 ὑψιμέδωρον σκηπτοῦχος, ἵνα χρισμῆτορα φωτῆ
 μοιωγενῆ λόγον ἧα πῦρεν τεξάζουσι κόσμῳ,
 ὄφρα μὲν ὅς δέξοιτο, μετὰ ξοπορῆθος ἀμείψας,
 πῖσιρ ἐς ἀσυφέλικτον ἐκούσιον αὐχένα κέμπῳ,
 ζωῆς ἐραίνης αἰῶνιον εἰς χερσὶν ἔλθῃ
 ταίῳ ἀφθιτον οἶκον ἐν βύδενδρῳ παραδείσῳ.
 οὐ γὰρ ἐὼν λόγον ἧα πατρὸς θεὸς ὠπάσῃ κόσμῳ,
 κόσμον ἵνα κρίνειε πρῶριον, ἀλλὰ πεσοῦσαν
 ἀνδρομέλῳ ἵνα πᾶσαν ἀνασῆσειε γενέθλῳ.
 ὅς δέ μιν ἀπλανέος κρηδίνης μελιξῆρα θεοῖσιν
 ῥίψας ἠερίοισιν ἀπειθέα λύσαν ἀήταις,
 ὄρθῃ πῖσιρ ἔχωρ, οὐ κρίνεται εἰ δέ τις ἀνήρ
 ἀνδρομέλῳ ἰδί σάρκα νοσφαλὲς ὄμμα ἱταί-
 βλημῆς ἐπέτασε θεημάχορ ἀνθερεῶνα, (νων,
 ἀνὴρ κέκρῖται οὗτος, ὅτι βραδύπειθέϊ θυμῷ
 οὐ πῶ πῖσιρ ἔλεκτο, καὶ ἐμέτεθικε μλοινῷ,
 ἧέος ὑψίσοιο θεῶ γενέταο πιθίσας
 τηλυγέτου βασιλῆος ἐς οὐνομα· δλυσεθεός ὅ
 κόσμος

κόσμος σύγγονος ἡδε πέλῃ κρείσις ἔρανόθεν γῆ
 εἰς χθόνα Φέγγος ἵκανε, καὶ ἀσαθέων γένος ἀνδρῶν
 Φέγγος ἀστέριον, ἐφίλατο μάλλον ὀμίχλῳ,
 καὶ φάος ἔποθέουσι, ὅσον ζόφοιο ἔργα γῆ αὐτῶν
 λοξὰ πῆλαι καὶ πᾶς τις ἀνὴρ ἀθεμίσια ῥέζωρ,
 ἄξια νυκτὸς ἔχων, συγέει φάος. οὐποτε βαίνει
 εἰς φάος ἀγχι κέλθους, ὅπως μὴ Φέγγος ἐλέγξει
 ἔργα, τάωδρ τελέει κρυφίη κεκαλυμμένα σιγῆ.
 ὅς ᾗ θεοδρασίησιρ ἐτήτυμα πάντα φυλάσσει,
 ἴξεται αὐτοκέλθους ὅση φάος, ὄφρα φανείη
 ἔργα, τάωδρ ποίησε θεῶ τετελεσμένα βελῆ.
 ἔννεπε, καὶ μετέπειτα πέλῳ γαλιλαῖορ ἐάσας,
 ἀγνὸρ ἰουδαίωρ ὑπεδύσατο κόλπον ἀρούρης.
 καὶ θεὸς αὐτόθι μίμνε σὺ ἀντιθέοισι μαθηταῖς,
 ναιετᾶων ὀθνεῖορ εἰαύλιον. ἀγχιπόρου ᾗ
 γαίης αἰόλα φύλα σοφῶ βαπίζετο ῥείθρω,
 σμήχωρ ἀνδρομένει κραδίης ῥύπορ. ἦν ᾗ καὶ αὐτὸς
 θεῖο Ἰωάννης θεοπειθέα λαὸρ ἀλήτιω
 ἕδατι βαπίζων βαθυκύμονο ἔγυθι θαλήμ.
 κῆθι γῆ θέρυπόροιο κυλινδορλίου ποταμοῖο
 χθύμασιρ ἀειάοις, κυμαίνεται ἄφθονορ ἕδιωρ,
 ἄρκιορ εἰν ἐνὶ πᾶσιν ἐκυκλώθητο ᾗ λαοὶ
 θύσεβίης,

Ὀσεείης, ἕνα φῶτα· κὺ ὀφινὸς μετανοίη
 ἄμπλακίας νίπλοντες, ἐφαδρύνοντ' ἑξέθροισ'
 οὐπω γὰρ ἔλα λένξοι ἀμφοισιγάμω βασιλῆος
 οἶκοι ἀειφροσύνην ἐδύσθη πομπὴν ὀλέθρου
 θεῖος ἀνὴρ βαρύνδεσμος· ἔρις δέ τις ἀμφὶ καθαρ-
 ἔπλετο μυσιπόλοισιν Ἰωάνναο μαθηταῖς μὲν
 ἑβραῖα μὲν φωτός· ἐπειτομλίω δὲ πεδίλω
 ἦλθορες ἀνέρω θεῖοι· ἐμειλίξαντο ἢ μύθω,
 λεπτοφυεῖ λαοῖω πεπυκασμένον ἀνδραχιτῶνι,
 ἑσβίρ ἀλεξιγάκω ὑδάτων πρώτθροε κήρυξ,
 ὅς τις ἔλω μὲν σείω πέρλω ποταμοῖο ἑσάωρ,
 ὃν σὺ θεῶν γεγαῶτα σοφῶν πτωχῶν μύθω,
 οὗτος ἔχωρ μίμημα τεῶν καθαροῖο λοετῶν,
 βαπίξθ πολὺ μάλλον· ἑμοζήλω ἢ μλοινῆ
 συμμιγέες νεφελιδὸρ ὄλοι σπεύδουσι πολῖται,
 ἰέμενοι κείνοιο τυχεῖν θεῖοιο λοετῶν·
 καὶ σφιρ ἀνδρομλίοισιν ἐτήτυμος ἔννεπερ ἀνὴρ,
 ἔδεν ἔλεῖν διώαται τις ἐπερασίων ἀπ' κόλπων,
 εἰ μὴ σῶτο γέρας θεόθεν κεχαρισμλίον εἶη·
 ὑμεῖς μάρτυρες ἐσὲ δαήμονες, ὅππότε λαοῖς
 ἀμφαδίλω ἀγέρθων ἐμὴρ ἀφθυδέα φωνήρ,
 Χριστὸς ἀναξ ἔκ εἰμὶ, βιοσῶος, ἀλλά με κείνθ
 ὀφιμέλωρ

ὑψιμέδων πρῶτικε θεὸς πομπῆα κελύθου.
 νύμφω ὅς τις ἔχει, πῆλε νύμφιος ἀγχιφανῆς ἢ
 κείνα φθελγομένοιο, κῆ ἰσάμνος, εἰ ἀκῆων,
 οὔασι θελγομένοιοι δεδεγμένους ἠθάδα φωνῆν,
 χάρματι πῆσος ἐπαῖρος ἀγάλλεται. ἡμετέρη ἢ
 περπωλὴ τετέλεσο πολύμιτρος. ἀγχινεφῆ μὲν
 κείνον αἰετῆος ὄσιν ἔχου παλιναυξέα τιμῆν
 ὡς θεὸν, ἀθανάτω. ἐμὲ ἢ βροτῆν ὄσιν ἀνάγκη
 ἥσωνα μέτρα φέρειν, ὅτι μείονός εἰμι γενέθλης
 οὔτρος, ὅς ὑψόθερ ἠλθερ ἐπουρανίων ἀπὸ κόλπων,
 πάντων ὑψιβέβηκεν ὃ ἢ χθονὸς αἶμα κομίζων,
 φθελγόμενος χθονὸς ἔργα, πῆλε γαίης ἀνῆρ.
 ὅς ἢ δι' αἰθερίου θεοδέγμονος ἵκερ κόλπου,
 φθελγεται ἐρανόθεν τόπῳ ἔκλυεν, ἐδέ τις αὐτῷ
 μαρτυρίῳ σταθέω ὑψιλέχνηται. ὅς δέ οἱ ἀνῆρ
 μάρτυρα μῦθον ἔδεικτ' ἀεγῶρα ἀνθερεῶνος,
 ἀψυδῆς βροτῆς οὔτρος ἐπὶ σφραγίσαντ' μύθῳ,
 ὅτι θεὸς πῆλε μένος ἐτήτυμος ἐρανόθεν γῆ
 ἔτρος ὄνεις χθονα πῆμφε θεὸς χρισμῆτρα κόσ-
 παξῆς σοφῆς αὐτόσυν ὄμβρορ ἰάμῳ. (μῆ,
 ἐ γῆ μέτρα λόγοιο φέρει λόγος, ἀλλὰ οἱ αἰετῆ
 μένων πνύμα δίδωσιν αἰετιβέος ἔρον ὄμφῆς.
 ὑψιμέδων

ὑψιμέδων δ' ἔον ἦα θεὸς γενέτης ἀγαπάζῃ,
 καὶ οἱ πάντα φέρειν παλάμη πόρεμ' ὅς δέ κεν εἴη
 ἦθεσιρ ἀπλανέεσιρ ἀκαμπῆα πῖσιρ ἀέξωρ,
 ζωὴρ ὄφεται οὗτος, ἔχωρ ὑψήνορα ἱμιῶ,
 σὺ γ' ἄρορ αἰῶνος παλιν αὐξέος. ὅς δέ κεν ἀνῆρ
 παιδί θεῶ ζώοντες ἀγνορέων ἀπιθήσῃ,
 ἔρχεται ὑψίσιο θεῶ ἱμινορός ὀργῆ,

4 ἄφρονα μασιζουσα. Καὶ ὁππότε κοίρανος ἔγνω
 ὅτι θεοπνύτων βαρυκάρδιος ἀμφὶ λοετρῶν
 δύο μαχρὸς ἐσμὸς ἀκασε βαρυζήλων Φαρισαίων,
 Ἰησοῦς ὅφι φῶτας ἀλήμονας εἰς φάος ἔλκωρ,
 ὕδατι βάπτίζει, καὶ πλείονας ἔχε μαθητὰς
 ἢ πῶρ Ἰωάννης (καὶ ἐτήτυμος ἔπῄλε φήμη,
 ἔπ' ἄναξ βάπτιζεν ἐν ὕδασιρ, ἀλλ' ἀμαθηταὶ)
 καὶ ἰσχυρὸν ὑψιθέμεθλον ἰσδαίων πῆδρον ἀνδρῶν,
 καὶ πάλιν ἐς πῆδρον ἦλθε φιλοσόφων γαλιλαίων,
 φθύγων λύσαν ἀπισορ ἀκηλήτων Φαρισαίων,
 καὶ μιν ἔτι χρέος εἶλε δι' βύδρου σαμαρείης,
 γαίης μεσατίνης ὁμοτέρμονα πῆξαν ὀδύβην.
 Ἐποδὸς ἀμβροσίοιο μεσημερινὸν ἴχνος ἐπέγων,
 ἐς πόλιν ἀρχαίην σαμαρείτιδος ἰκερ γαίης,
 σιχ' ἀρ' ἐς αἰψύδητηρ, ὅτι φυρδργὸς Ἰακώβ,
ἀμπελός

ἄμπελόσσι πέδιον εἶχε, καὶ ψεῖδι δῶκερ Γῶσῆφ,
 πηγὴ ὅπῃ βαθύκολπος, ὄθερ ποτὲ θεῖος Γακάβ
 ῥήξας ὑγρά θεμέθλα πελοσκαφέωρ κενεώνων,
 φρεῖαυρ ἰλυόεντρ ἀνήγαγε νέρπερομ ὑδωρ·
 κείθι ἢ πηλεπόροιο πεπαυρμένος ἀξάπιτῆο
 Χρισὸς ὁδοιπορήσει καμῶρ, ἀμπαύσαρ μόχθω,
 ἐζόμνος παρὰ πείζων, ὅπῃ χθονίω δὲ κόλπου
 ὑγρὸν ὑδωρ ναέταις ἀγχιπῆολις ἔβλυε πηγῆ·
 ἔκτι ἢ πηρόεσσα διέξεχε δίψιος ὄρη,
 ἔνθα Γωὴ Γαμαρεῖτις ἀφρορδύλω δὲ κόλπου
 ἠθάδα κάλπυρ ἔχουσα, μετήε γείρνα πηγῆ.
 καίμυρ ἀναξ ὑδάτωρ, ἀπὸ κάλπιδος ἤτεν ὑδωρ,
 δεῦρο γωὴ Γαμαρεῖτι τῆς ὑδωρῆρι πάξης,
 δὸς μοι δίψαλέοντι πιεῖν ξεινήϊομ ὑδωρ·
 ἔξερ γὰρ τότε μένος, ἐπεὶ μεσάτη παρὰ νύσῃ
 ἐρανόρ ἰππεύουσαν ἰδῶρ ὑδωρῆριου ὄρω,
 εἰς πόλιν ἀγχικέλυθου ἀνήϊερ ἐσμός ἐταίρωρ.
 εἰρορδύνη δὲ ἀγόρδνε γωὴ φιλοπευθεῖ μύθω,
 πῶς παρὰ θηλυτέρης Γαμαρεῖτιδος ἰδμῶνι φωνῆ
 ἐκ παλόμης, ἀφύλακτρ, ἀήθεος, ἤτεες ὑδωρ,
 πάξιορ ἐβραίωρ πεφυλαγμένον αἶμα κομίζωις
 ποῖορ ξωδὸρ εἶω Γαμαρεῖτιδι, καὶ σέο φύτλη,
 ὄφρα

ὄφρα πῆς παρ' ἐμῆιο· κῆ εἰ σέο δεσμὸς ἐρύκη,
 ἀλομένοις σομάπεισιρ ἰεδαῖορ σε χαλέσσω.
 εἰ γὰρ ἰεδαῖοι μυγάδες ξωήονι δεσμῶ
 ἐς βίον ἀλλήλοισιρ ὀμίλεον, ἢ Γαμαρεῖται.
 καί οἱ χρισὸς ἔειπεν ἀσημάντω ἱνὶ μύθῳ,
 εἰ μάθες ὑψίσιοιο θεῶ χάριρ, εἰ δόσιρ ἔγνωσ,
 εἰ τις ἔλω ὅς ἔειπεν, ἠδὲ χθονίης ἀπὸ πηγῆς
 δὸς μοι δίδαν ἔχοντι πιεῖν μινυώριον ὕδαρ,
 αὐτὴ περ φρονέως αἰώνιον ἦπες αὐτὴν
 ζωὴν ὕδαρ, κῆ εἶπεν σοφὸν ποτὴν εἶχεν ὀπάσαι.
 εἶπε ὃ μὴ νοέσθε γυνὴ φυσίλοορ ὕδαρ,
 ὧ ἄνα, θάμβος ἔχει με. σὺ γὰρ ἔσοχοφ δεῖ κύκλω
 εἰ χάδιρ ἐλυσε ἦρα φέρεις, εἰ χοῖνον ἀείρεις,
 ὄφρα βυθῶ χαλάσειας, ὑποβρυχίων ἀπὸ κόλπων
 χόρσιρ ἀμοιβαίησιν ἄγων μεταχάσιον ὕδαρ.
 κῆ φρέαρ βεῖβάθισον. ἀπὸ χθονίοιο ὃ κόλπου
 εἶπεν ποτὴν ζείλωρορ ἀρυόμβιος ξένορ ὕδαρ
 αὐτὸς ἔχης ποτὴν ἄλλο· μὴ ἀρσενόπαιδος ἱανῶε
 μείζων ἢ μετέροιο πέλφης ζαθίοιο Ζηῆος,
 ὅς φρέαρ ὠπάσε εἶπεν γέρας Γαμαρεῖτιδι γαίῃ,
 εἰ πικρὸν ἐξ αὐτῆιο πελοβοφές ἄρκιον ὕδαρ,
 αὐτὸς ὀμῆ, κῆ παῖδες, ὄρεασινόμων τε γενέθλη,
 τεβὰ πόδων

τε βράποδων τε Φάλαγγες; ἀνετρομδύω ἢ Γωαῖχα
 Ἰησοῦς ἐδίδιαξερ, ἀπ' ἀχλύος εἰς Φάος ἔλκωμ.
 ὅς πίεται χθονίωμ λαγόνωμ μινυώριον ὕδωρ
 πίδιακος, ἢ γλυκὺ τᾶμα χαμαιγενέος ποταμοῖο,
 διψήσει παλίνορσος ὄπωρ δέ οἱ ἐγγυαλίξω,
 ἔποτε διψήσειε πιάωμ αἰώνιον ὕδωρ,
 ἀλλά οἱ εἰ πραπίδεασι μενεῖ ῥόος ἔμφροσι παλμῶ
 ἀλόμωσσι νοερόιο βυθῶ θεοδινεῖ ῥίπῃ
 πηγῆς εἰδομύχοιο παλιμφυές ἔμπεδομ ὕδωρ,
 ζωῆς ἀενάοιο, κῆ ἔ χθονίε ποταμοῖο.
 Ἰησοῦν Δ' ἰκέτευε γωῖ πειθήμονι φωνῇ,
 δός μοι κοίρανε ῥῶσσι πιεῖν βιοτήσιον ὕδωρ,
 πίδακος ἔδαίης ἀλόξιορ, ὄφρα πιῶμαι,
 μή ποτε διψήσω, κῆ μηκέτι δεῦρο πωρήσω,
 ἐκ βυθίωμ λαγόνωμ ἀρύξωμ βεβημδύομ ὕδωρ.
 εἶπε, κῆ ἀγκυλόμητιρ ἀμοιβαίω τινὶ μύθω
 Ἰησοῦς πολύανδρομ ἐπειρήτιζε Γωαῖχα,
 ἔρχεο, κῆ κίλισηκε τέομ πόσιρ. ἐκ πόλιος ἢ
 αὐεῦδε ποσίρ ταχινόισι ὕδευτέρον εἰθάδε βαίνην.
 εἶπε, κῆ ἀγνώσους ῥε πολυπαρέωμ πδὺ λένξωμ
 ψυδομδύη ῥε μαρεῖτις, ἐτήτυμορ ἰάχε φωνίω.
 ἢ πόσιρ ἔ μεθέπουσα, πόθεν πόσιρ εἰς σε κλέσσω.
 ἔ ρρ

εἰ γὰρ ἔχω φίλον ἄνδρα· θεὸς δ' ἠλεγξε γυναικᾶ·
 οἶδ' αὖ γυνάμει· πέντε νόθον τέδ' ἔπιτομ' ἀκοίτω.
 πέντε γὰρ ἔλλαχες ἄνδρας, ἀμοιβαδὸν ἄλλον ἔπ'
 Ἐνωῶν μεθέπεις, εἰ γνήσιος ἔστιν ἀκοίτης· (ἄλλω,
 ἦ τό μοι ἄξεκέως μυθήσασθαι· θαμβάλην ἢ
 ἐλιδανὴν σαμαρεῖτις ἀμείβετο δήλει φωνῇ,
 κοίρανε, γινώσκω σε θεηγόρον ἄνδρα περὶ φήτω
 ἡμῶν δ' ἀνιόντες ἐς ἔρεα ταῦτα βικῆες,
 αὐχένα δ' οὐχ μῶσθ' πολυκνίσω παρὰ πέτρῃ,
 Ἐθεὸν διαγέεσσιν ἐμειλίξασθαι θυλαῖς·
 ὑμεῖς δ' ἄρ' ἄλλοι ἄλλοι ἔσθ' κλέτας ἱεροσολύμων
 χῶρον ἐμυθήσαθε, μεμηλότα δ' ἄσπιδι βελῆ,
 ἦχι θεῶν χρέος ἔστι θεοδμήτω παρὰ βωμῶ,
 μάστιγος ἰκεσίης κυρτοῦ μῦθου αὐχένα κάμπηρι,
 κύμβαχοι οὐκ ἔχοντες· ἀνάξ δ' ἠμείβετο μύθω,
 πείθεό μευ σαμαρεῖτι γυνάμει νημδρτέϊ μύθω,
 ὅτι νέε βίονιο δ' ἄκρως ἔρχεται ὤρη,
 ὅσε βίονιο ἔχε πηγός, ὅτ' ἐκέτι μύσιδι τέχνῃ
 οὔρεος ὑμετέροιο θεοκλήτω παρὰ βωμῶ,
 εἰ ἢ τανυσκοπέλων ὑπὸ τέμπεσιν ἱεροσολύμων
 αἵματι ταυρεῖω κεραικῆα ῥέξετε λοιβῶ,
 ἰκέσιον κλίνοντες ἐρῆδ' ἰόντων γόνυ πέτρῃ.

ὑμῖς

ὑμεῖς ἄνθρωποι σφαιερῆς ἑτρακλιεῖ θεοῦ
 ὃν φρεσὶν ἐκείλατε, γράψετε μῦθον ἀκουῆ,
 μιμητὴρ τελέοντες ἀληθέος εἰκόνα μύθου.
 ἡμεῖς δὲ θύαγέεσιν ἀνάπλομο ὄργια βωμοῖς,
 μουσιπόλῳ τὸ πρῶτον ἀνθυάζοντες ἰωῆ,
 καὶ θεὸν αὐργέεθλον ἀείδομο ἐμφρονι μύθῳ.
 ἀλλὰ σοφαῖς τελετῆσι θεοπόλος ἔρχεται ὄρη,
 καὶ νυῖ ἄγχι βέβηκε, ἀληθέος ὀππότε μύσαι
 ξωὸν ἄπο κλινέσσι λιθήσιρ αὐχένα γαίης,
 αὐχένα δλοχμαθέντα καθελομύθοιο κερῆνε
 πάντες ἀληθείη, καὶ πνύματι μουσιπόλους ἔρ
 βίους ὑφίμεδων ἐθέλει θεός, οἳ τινες αὐτῷ
 ἀεροπαγῆ κέρπουσι σωήορα γένετα γαίης,
 πνύματι θεασείω, καὶ ἀληθείῃ μάρτυρι φωνῆ,
 εἰ δαπέδῳ πρηνηδὸν ὄρειδομύθοιο πρῶτου
 πνύμα θεὸς νηδρῆς· ὅθεν χρόνος ἀνέρας ἔλκει,
 ἀξικίω καὶ πνύμα μὴ κεράωντας ἔρωῆ,
 ἀενάε κόσμοιο θεὸν γενετῆρα γράφειν·
 εἶπε, καὶ ἀγνώσσοσ γαυῆ, ματῶδε φωνῆ
 χριστῶ χριστὸν ἔλεξεν· ἀοσσητῆρα ὃ κόσμος
 ὄφθ μολεῖν ἀγέρθου, τὸ ἐγύθεν εἶχε μολόντα·
 κότερανε, θεομοφόρων πατέρων ἐκείλων ἀκουῆ,
 μεσίτας

μεσίτας ὅτι θεῖος ἐλεύσεται, ὃν τινὰ λαοὶ
 Χριστὸν ἐφημίσαντο. καὶ ὁπότε κείνος ἰκάνῃ,
 ἡμῶν ἀγνώσκοντας, ἐπίθυμα πάντα διδάξει.
 εἶπε γὰρ καὶ Χριστὸς ἀμείβετο μάρτυρι μύθῳ,
 Πάκτυλον αὐτῷ βόητρον ἀναυδέϊ ῥινὶ πελάσσας,
 Χριστὸς ὁ σοὶ λαλέων, αὐτὸς πέλω· ἀγχιφανῆ ὃ
 ὄμμασι παπταίνεις με, τὸν οὐρανὸν αἰὲν ἀκείεις·
 Χριστὸς ἐγὼ γενόμην. ἔδωκεν ἄλλος ἰκάνει·
 ἐδέμην εἶρετο Πέτρος ἅτε θρασυῦς, ἐδέ τις αὐτὸν
 βλῆσας ἐρέεινε, τί δίζεταί, ἢ τί μετ' αὐτῷ
 φθέγγεται. ὠκυτέρῳ ὃ Διὸς εἰχουσα πεδίλω,
 κέλιπιν ὑπὸ ξέφασα γαυῆ θεοδέγμονι πηγῆ,
 εἰς πόλιν ἰχθὺς ἔκαμψε, καὶ ἔννεπε πᾶσι πολίταις,
 δώδεκα ἄθρησιτε θεοπέπορ' ἄνδρα περὸ φήτω,
 ὅς τις ἐμοὶ φάτο πάντα, τά ποδὲ κάμον. ἢ ῥά νυ δα-
 οῦρος ἀριστογόνοιο βοώμνιος ὑὸς ἰκάνει; (βίβλ
 ἀγγελίῳ Δ' αἰόντες ὁμοζυγέες σαμαρεῖται,
 συμφερτῆρ, ταχύγουωρ, ἐπεσθύνοντο πορείῳ,
 ἐκ πόλιος σείχοντες ἐς ἀγχιθέα σόμα πηγῆς,
 εἰς θεὸν οἰσθηθέντες εἰ φρενοθελεῖ μύθῳ·
 ἐνταχρόνῳ μεσσηγὺ, περὶ ἄσσεος ἔκτοθι βαίνειν,
 σεινομένων νεφεληδὸρ ἐπὶ βῆμα κύματα λαῶν,
Χριστὸν

Χριστὸν ἐκυκλώσαντες, καὶ ἐφθέγγαντες μαθηταί,
 ῥαββίμ, δέχινυσο ταῦτα, καὶ ἔδιδε κινυρλόης ὃ
 χειρὸς ἀφανήτιο νοήμονι μάρτυρι σιγῆ
 δαῦτα μινωθαδίλω ἀπεσείσαρ, ταῦτα βοήσας·
 ἄλλημ δαῦτα φέρω βιοτήσιον, ἦμ εἰ μύθω
 ὑμεῖς ἔκ ἐλάητε· εἰ ἔννεπε μᾶλλον ἐπ' ἄλλω,
 ἦ ῥά οἱ ἄλλο ὄπασε φαγεῖν ἰδίδημος ἀνήρ,
 φιλοπάτωρ δὲ ἀγόρευε ἀναξέπερόφρονι μύθω,
εἶδαρ ἐμόν, πῶλε μῦθος· ἐμόν ποτ' ἔργα ζωῆος·
 εἶδαρ ἐμόν πῶλε μῆνον, ὅπως ἄρεπθον ἐέλωρ
 πατρὸς ἐμῆ τελείωμι, καὶ ἔνθεον ἔργον ἀνύσω.
 ὑμεῖς ἔ τὸδε πάντες ἐνὶ ξωώσατε μύθω
 ἴλιμονες ὠράων, ὅτι λείπεται εἰσέτι μῆνη
 μινωῶν τε ξαέλικτος ἀελλήεσσα πορείη,
 καὶ θέρως ἀγλαόχαρπον ἐλθύσεται· ζήνιδε πάντες
 εἰς πόλιν ἀντικέλυθον ἀείρατε κύκλον ὅπω πῆς,
 πῶς πόλιες λθυκῆσι πόλιφρίσσιν ἀλωαῖς,
 καὶ βροτέε χατέουσιν εὐγλώσσιο θερισμῶ,
 πῶς σάχυες θαλέθουσιν ἐχέφρονες· εἰ δέ τις ἀνήρ
 χείλεσιν, ἔ παλάμησιν ἀερτάζων λάλον ἄρπην,
 γείτονος ἀμήσειε θεσδέα λήϊα γαίης,
 μηδὸν ἔχει, καὶ παρὶ θεῶν ζώντα φυλάσων

εἰς χρόνον ἔλθοντα, νοήμονα κερπὸν ἀγέρι,
 ὄφρα κεν ὁ ἀπείρωρ, κὴ ὁ λήϊα θεσπελα κείρωρ,
 χαίρη ὁμῆ· κὴ πῖσά θαλύσια παξί πλέσσω,
 ὠσεβίης ἀροπῆρα, κὴ ἀμιπῆρα γεραίρωρ.
 ἔνθεν ἔλω ὄλε μῦθος ἐπήτυμος, οὐνεκεν ἀνήρ
 ἄλλος ἀροξθῦει σπόρον ὄμπνιορ αὐλακι νείφωρ,
 κὴ σάχω ἀμήσει σεφανηφόρος ἄλλος ἀλωδῖς·
 ἄλλοι μὲ μογέεσκον ἀλαέες αὐλακι φωνῆς
 κερπὸρ ἕως ἑσπείραρ. ἀρξέλω ἡ κερμόντων
 ὑμέας ἀκαμάτους ἀλλόξιον εἰς πόνον ἀνδρῶν,
 ἀμήσαι σομάτεσιν ἐτοιμοτάτων σίχα κερπῶρ,
 λήϊον ἔσπείραντας, ἢ ἀρδεύοντας ἀλώηρ.
 πολλοὶ μὲ ναέται ταχυπειθέα λαδὸν ἀλήτιω
 πίσιος ἀρξάγέεσιν ἐπυργώσαντο θεμέθλοισ,
 μαρτυρίω αἰόντες ἐγεροινόσιο Γωαικὸς
 φθευγομδῆς, ὅτι πάντα τάπερ κάμον, εἶπε προφήτης.
 ἀλλ' ὅτε οἱ χερδὸν ἦλθον ὁμοφραδέες θεμαρεῖται,
 κρισὸρ ἐτοωάζοντ φιλοσόρω ἱνὶ μύθω
 αὐθι μέντηρ· ὅ παῦσερ ἀναξ παρὰ γείρνι πηγῆ.
 κὴ ταχύς εἰς πτόλιρ ἦλθεν ὁμόςολορ οἴμοροδέων.
 κὴ θεός αὐτόθι μίμνεν, ἕως δρόμος ἄλλος ἐπ' ἄλω
 ὄξεικ σροφάλιγλι παρῆσιχε δίξυγος ἦδς.

κὴ

κὴ μὲν διπλόου ἡμαρ ἄναξ ἀπεύδοντι πεδίλω,
 οὕασι πειθομύνοισι πεπηγότα μῦθον ἑάσας,
 κείθεν ἔβη παλιν ἄρσος, ἀναινομένων ναετήρων·
 κὴ πάλιν εἰς πέδον ἦλθε φιλοχρίτων γαλιλαίων·
 μένω δ' ἔκ ἐπάτησε μὲν ἑὼ ζιλήμονα πάξω,
 κὴ ᾧ ὁμογενήτων δεδαημένος ἦθεα φασγῶν,
 μάρτυρα μῦθον ἔειπερ ἐπήτυμον, ὅτι προφήτης
 ἔβλωάται πρὸς ἵπυσον ἔχειρ εἰς παξίαι τιμήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ γαλιλαῖοι ἐς ἔλθον ἦλθεν Ἰησοῦς,
 δὴ τότε μιν προφωέντα παλιν ὄσοισι κελύθοις,
 ἄσμενος ἔσμος ἔδειτο θεοσόρων γαλιλαίων,
 πάντα τάωδρ ποίησε μὲν ἔρκεσιν ἱεροσολύμων,
 ὄμμασιν ἀθήσας, ἱερῆς ὅτε κῶμοι ἐορτῆς
 μητέρες θύσεβίης διασώδεες ἦγαγον ὄρασι·
 ὧ ᾧ ἐς ἱερὸν ἡμαρ ἐπεσιχόωντο κὴ αὐτεῖ·
 Ἰησοῦς μὲν ἴκανε, κὴ ὤκεεν αὐτόθι μίμων,·
 ἦχι πέδον κεραναῖον, ὅπῃ πάρος εἰς χύσιρ οἶνε
 ξανθὸν ἕδωρε ποίησε, φύσιρ χιονωτῶν ἀμείψας·
 ἦρ δέ τις ἰθύων στρατιῆρ βασιλήϊος ἀνῆρ,
 οὗ πάϊς ἀγχιάλαιο κερφαναῖμ εἰς δὴ μω
 κέκλιτο, νωθεῖα φέρων πεπεδημένον γέναιον νέσων,
 κὴ γενέτης φιλότεκνος ἴσων μασίζετο πυροσῶ

παιδὸς ἱμασσομλῆοιο, Τάχα πλέον οὔτε ἀκίσας,
 ἔδραμναι εἰς καναναῖορ ἐδέθλιον· ἀγχιφανῆς ἔ,
 ἴησοῦν ἐρέειναι ὅπως νέον ἦα βρώση,
 ἄσεος ἀγχιπόροιο κατῆλυδα πᾶζαν ὀδεύωρ.
 καὶ μὲρ ἄναξ ἐνέιππερ ἐῶνε μεσήμονι μύθω,
 εἰ μὴ ἐμῆς ἐσίδητε πολὺ ἔοπα θάύματα φωνῆς,
 οὔ ποτέ μοι πείθεσθε κῆ αἰθομλῆσ τωρεπίο,
 δάκρυσι θερμοτέροισι θάβροχος ἴαχερ ἀνήρ,
 σπεῦσορ ἄναξ, κατὰ βῆθι πᾶδορ καναναῖορ ἐά-
 πρῖρ θανέειν ἐμὸρ ἦα τεῆς ὑδιδυέα φωνῆς. (σας,
 καὶ μὲρ ἄναξ θάρσων ἐῶ ζωαρκεῖ μύθω,
 ἔρχεο, κῆ ζῶοντα κῆ ἀρτεμέοντα κηχῆσεις
 τηλύγετον σέο παῖδα. παρ' ὑμετέρη ἔβρωέζη,
 ἄσμενος εἰλα πῖναζε σὺν ἡείδα τυμονῆι.
 εἶπερ ἄναξ, κῆ κραιωνὸς ἀνήρ ἐπε πείθερ μύθω,
 ἴησῆς ὅρ ἐειπτε, κῆ ἔσιχεν ἐλπίδι πειθῆς.
 καὶ οἱ τηλεπόροιο κατὰ σείχοντι κελύθω,
 ἦντεον αὐχέντες ὀπίονες· ἔ ἔ μὲρ ἀνήρ
 διμῶας ἐοὺς ἐρέεινε γεγιθότας· ἐκ ἔ προσώπου,
 ἦορ ἐὸρ ζῶοντα σοφῆ γίνωσκε σιωπῆ.
 καὶ οἱ πάντες ἔλεξαν ὀμήλυδες ἠδέϊ μύθω,
 ζῶει σὸς φιλότεινε ποδιώεμος ἦος ὀδίτης,

νῶ πλέου ἢ ὑπάρειθε, θωότερος· αὐτὰρ ὁ χαίρων,
 Διμῶας εἶους ἐρέεινερ ἀλεξικέκου χάριρ ὤρης,
 τῆ ἐνὶ φαιδρῶτέρηρ βιοτήσιον ἔχε γαλιῶλω.
 Ἐμίαν εἶν ἐνὶ πάντες ὀπίονες ἰαχον αὐδὴν,
 ἕεα σὸν λίπιν νῆσος, ὅτε χθιζῆ παρθένησῃ
 ἐβλομάτη σείχουσα βιοσός ἐξεχεν ὤρη.
 ἔγνω δ' αὐτὸ δίδρακτος ἀνὴρ ὀδωήφαρν ὤριω.
 τῆ ἐνὶ θεσκελορ εἶπερ ἀναξ ζωαρκεῖ φωνῆ,
 ἔρχεο σὸν ποτὶ δῶμα, τεὸς παῖς ὕδιν ἀπήμων·
 κῆ κατὰραῖς περὶ πίδασιν ἀκαμπέα δέξατ' παιδῶ,
 εἰς ὀδὸν δῖσεβίης ὄλομ οἴκον ἀμεμφέος ἔλιων·
 αὐτὸς ὁμῶ, κῆ πάντες ὅσους βέφε, μάρτυρι μύθω,
 πῖσιος ἀκλινέεσιν ὑπερθύγνω το λεπάδινοις.
 οὗτο δ' ἐ δεύτερομ ἄλλο πάλιν ζωαρκεῖ φωνῆ,
 ἦχι πέδιον καναναῖορ ἐν δῦργω γαλιλαίῃ,
 Ἰησῦς κάμε θάμβος, ἰσδαίηθεν ὀδθύσας
 εἰς πόλιν ἀγλάόπαιδα Ταιυπλοκάμων Γαλιλαίων,
 πρεσβύτερον μὲν θάυμα φιλοκρήτων ὑμλοαίων,
 ὑδαρς οἰνωθέντες ἐρθυθίοντι ῥεέθρω·
 Ἰησοῦς δ' ἀνέβαινε νὸπῃ δόμος αἰθέρι γείταν,
 κιονέην ἀμάρυσσε λίθων ἑτερόχρον αἰγλω,
 ἦν δέ τις δῦποήτης ἐν δῦδρω πρεβατικῆ,
c iij πέντε

πίντε πανυπλόροισι ὑπ' αἰθούσῃσι μελάθρα,
 δαιδαλέωρ ζωθεῖσα λίθωρ ὑψάντυγιμίβη,
 θέρυτενης ἀσάμινθος, ὅπη γε κεκρυμένος ἀνὴρ,
 ἄλμασιρ αὐτ' ἄριστιρ ἰδῶν ὄρχέμλιουρ ὑδωρ,
 ἐπὶ πότε κυμαίνοντι δέμας φαίδρωε λοεβῶ,
 θερμὰ πεπαινομένης ἀπεσείσατ' κύματα νέσασ',
 φέρτερον ἰηπῆρος ἰδῶν ὀδωήφατ' ὑδωρ.

ἦν δὲ Ζεὺς ἐμπεδόμοχθος ἀνὴρ παρὰ Γείρηνι πηγῆ,
 Ζεὺς δεκάδαις δαωλῆτι παριππεύσας εἰς νέσασ',
 καὶ πάλιν ὄγδοα κύκλα κυλινδορμίδωρ εἰαυτῶν,
 τῶν ἰδῶν ἀτίνακτορ ἐθήμονι κείμλιουρ δυνῆ,
 Ἰησῶς εἰόησε μὲν ὅτι χρονίωρ ὑδὲ λέκξωρ
 εἶχε δυσαλθήτω πεπεδηρμῖα γένατα νέσασ'.
 καί μιν ἀναξ' ἐρέεινε χέωρ οἰκτιρμονα φωνῆν,
 ἀσκηθῆς ἐθέλεις πάλιν ἔμμεναι, αὐτὰρ ὁ κάμνων,
 ἐκ φρενὸς ἀδραγνέος βεβημένον ἄσθμα Τιταίνων,
 λεπταλέη μόγις εἶπερ ἀνὴρ βραδυπυθέει φωνῆ,
 κοίρανε, νεσοκέμοιο φιλοσόργιο χατίζω.
 εἰ γὰρ ἔχω τινὰ φῶτα θρόκτερον, ὄφρα κε πηγῆς
 θυάδος αὐτ' ἐλικτορ ἰδῶν κυρτ' ὑμλιουρ ὑδωρ,
 εἰς ἱερῶ ἀσάμινθουρ ἐλαφρίζωρ με χαλάσῃ.
 ὄφρα μὲν ἀσκήρικτ' ἐμὸν πόδα νωθρόν ἐρέσσω,
 τίφρα

τόφρα ὃ μᾶλλον ἐμείο νεώτερος ὀξείπαλμῶ
 προφθάμενος, βροτὸς ἄλλος ἐλαφρότερος κατὰ βαίνῃ,
 ἀφρὸν ἀερισπότητον ἐρδυγομένης ἀσαμίνθου.
 καί μιν ἄναξ θάρσων ἐξ Ἰζωαρκείφωνῃ,
 ἔγρεο, λεκτόν ἄφρε, κὺ ἔρχεο κῆφος ὀδίτις.
 νσσαλέος δι' ἀνέπαλτο, κὺ εἰς πέλσον ἴχνος ἐρείσας
 ἰσαρ κὺ κλιντῆρα λαβῶν ὑψηλείμνου ὤμω,
 ἔσιχε πανδλόκον οἶκον, ἀήθεα γήνατα πάλλων,
 κὺ καμάτω βαρύφορην ἐπωμίδα λέμβον ἀείρων.
 κὺ τότε σάββαρον ἦεν. εἰ δὲ λαῖγι ὃ νηῶ
 ἀνέρα παπυαίνοντες, ὄν ἀρχαίης ἀπ' ἴσσου
 λυσιπόνω ταχυεργὸς ἄναξ ἰήσαρ μύθω,
 εἶρεον, ὅς τις ἄνωγεν ἐξ Ἰσημάντορι φωνῃ
 λέμβον ἀεργάζοντα παλινδίνην ὀδύειν.
 κὺ φθονερεῖς ἀπάμφο σοφῶ θεοπειθεῖ μύθω,
 ὅς τις ἀπ' κλιντῆρος ἀνεζώγησε πεισόντα,
 αὐτὸς ἐμοὶ κατέλεξεν ἀεργάζην, κὺ ὀδύειν.
 καί μιν ἰουδαίων πάλιν εἶρετ λαὸς ἀγήνωρ,
 τίς πέλσει ὅς σε κέλθυσεν ἀδελμάντω Ἰνί φωνῃ,
 ἔρχεο σὸν κλιντῆρα λαβῶν πεφορημένον ὤμω,
 οὐ μὲν ἀνῆρ δεδίακει ἐῆς ἰήτορα ἴσσου.
 καί μιν ἰδῶν σείχοντα λιθώδεος ἔνδοθι νηῶ,
 ἔβρι

ἕβριν ἀναμνήσας πρῶτέρῳ ποιήσασθαι νούσου,
 χριστὸς ἀνασέλωρ ἐπέτελλετ μάρτυρι μύθῳ,
 ἡδὴ νῦν σορ ἔχωρ, σὸς ἔπλεο· μηκέτι ῥέξις
 ἀμπακίλω ἐτέρῳ, μὴ κύντερον ἄλλο νοήσης.
 καὶ θρασυὺς ἐεραίοισι παλίνδρομος ἄγγελος ἔστι,
 μῦθον ἀναινομλίῳ βοόωρ ζηλήμονι λαῶ,
 ὅπῃ μιν αὐτὸν ἐλθυσος ἀπῆμονα θεσπίδι φωνῆ
 Ἰησοῦς ἐκέλευσε, καὶ ὁφικέλευθον ὁδίτιω
 νασοκόμῳ κλιντῆρος ἀήθεα θῆκε φορεῖα·
 οὐ χάριμ ἐβραῖοι ματιώδεις ἀφρονι θυμῷ
 Ἰησοῦ ἐδίωκον, ὅτι ζαθέω παρὰ νηῶ
 ὁππότε σάββατῳ ἦεν, ἐπείγετο ταῦτα τελέσαι,
 μένος ἐὼρ ἀφύλακτος, ὅτε βροτέωρ ἀπὸ μόχθωρ
 πάντες ἀεργηλοῖσιν ἐπέξεπον ἔργον ἀκάνθαις,
 Ἰησοῦς δὲ ἀγόρευε χέωρ ὑψαύχενά φωνῶ,
 εἰσέτι νῦν γενέτης ἐργάζεται ἡθάδι κόσμῳ
 ἡθεσιν ἀντιτύποις, καὶ ἐγὼ πάις, ἔργον ὑφαίνω·
 οὐ χάριμ ἐβραῖοι δολίῳ μάσθον ὀλέθρῳ
 χριστὸν ἀκνήτεν ἐμ, ὅτι μὴ μόνον ἠθελε λύειν
 ἔννομον ἀπρῆκτοιο σέλας πεφυλαγμῶν ἡδῆς,
 ἀλλ' ὅτι μυσιπόλοιο μὲν δέμον ἠριγενείης,
 καὶ θεὸν αὐτὸν γένεθλον ἐὸν κίκλησεκε ζυῖα,
 ἰσάξωμ

ἰσάζων ἐὼν δὴχος ἐπουρανίῳ βασιλῆϊ·
 Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν, ἀμὴρ ἰδίμαρτυροῦ ἔσω,
 οὐδὲρ ἐξ ἰότητι διωθήσεται υἱὸς ἀνύσσει,
 εἰ μὴ ἐσαθρήσει ἐρῶν τελέοντα ζωῆα·
 ἔργα γὰρ εἰμ ἐνὶ πάντα πατὴρ ἐμός ὅπποσα ἔξείδ,
 ταῦτα θεὸν γενέτιω μιμνήσκω υἱὸς ἀνύσσει·
 υἱέα γὰρ φιλέει γενέτης ἐὼν ὅσα ἢ τεύχεα,
 παιδί φίλῳ δείκνυσι, καὶ εἰσέτι μείζονα δείξει,
 ὄφρα καὶ θαμβήσῃτε Τελεωτέρων χάριμ ἔργων·
 ὡς ποῦ γὰρ γενέτης νέκυας μὲν πότμον ἐγείρει
 ζωγρήσας παλίνροστον ἀκινήτων δέμας ἀνδρῶν,
 οὕτως οὐς ἐθέλει καὶ ὁμοίως υἱὸς ἐγείρει,
 ζωγρήσας φθιμδίων παλινάγρετα σώματα φωτῶ·
 οὐτίνα γὰρ κρίνει πατὴρ ἐμός ἀνδρομέω ἢ
 ὄψιμον υἱέϊ δῶκερ ὄλλω κρίσιν, ὄφρα καὶ πάντες
 υἱέα τιμήσωσιν ἰσόζυγον ᾧ γενετῆρι,
 οἷά τε κυδαίνουσι εἰ ὑψιμέδοντα ζωῆα·
 εἰ δέ τις ἀλλοπέσῃλλον ἔχει νόον, ἢ ἢ ζωῆος
 κυδαίνει λόγον ἦα, καὶ ἢ γενετῆρα γεραίρει·
 μάρτυρομ ἐμπεδολόμυθομ ἀμὴρ ἀμὴρ πάλιν ἔσω,
 ὅς τις ἀνὴρ δέξοιτο νόον πειθήμονι θεσμῶ
 μύθοσ ἡμετέρους, καὶ ἐμῶ πείθοιτο ζωῆϊ,

εἰς

εἰς κρίσιν ἔρχομῆν ἐκ ἔρχεται, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνῳ
 ζωὴν ἀμβροσίῳ, τῆρ' ἔχρονος οἶδερ ὀλέσσαι,
 ἴξεται ἐκ θανάτοιο μετὰ ξοπος ἀπείδης ᾗ
 μαῖα παλιγγυεῖωρ μερόπωρ νεκροσός ὦρη,
 ἴξεται ὀφίτελος, ἀναυδίες ὅπως νεκροί
 αὐτίς ἀναζήσωσιν ἀνοσήτων ἀπὸ κέλπων,
 πάντες ἀλεξιμόροιο ἐμῆς αἰόντες ἰωῆς,
 παιδὸς Τηλυγέριο φεροζώοιο Ζηκῆος.
 ὡσπερ ᾗ γενέτις μεθέπει παμμήρορα κόσμῳ
 ζωὴν, ἧς ἀπο πᾶσι βιοσόν ἄδμα ἵταίνει,
 οὕτω παμμεδέοντι θεῶν ἰδῶκε κομίζῃν
 ζωὴν, κῆ ζαθέλω ὑφίζυγορ ὅπως ἵμην,
 κῆ κρίσιρ ὧν ἐθέλει τελέειν ἰσόζυγι θεσμῶ,
 ὅππῃ περ ἀνθρώποιο φερέσ βιος ἕως ἀκούῃ.
 θεμὴ θάμβος ἔχοιτε· κῆ εἴτινα θεσμελον ὀμφῆρ
 ἔννεπορ ἔσομῆν, ὅτι λοίδοιο ἔρχεται ὦρη,
 κῆ νῦν ἀμφιβέβηκεν, ἀολλέες ὅπως νεκροί
 ζωσάντων αἰόντες ἀνοσήτων ἀπὸ τύμβων
 χριστῶ φθεγγομένοιο, δεδεγμένοι ἔνθεον ἠχῶ,
 πάντῃθεν αἰασουσι, κῆ ὀφίμος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
 ἀρχαίη πελάσιε παλιγγενές ἴχνος ἀρέρη·
 οἱ μὲν ἀεθλίθητες ἀμεμφέα πῖσόν ἀγῶνα,
ζωῆς

ζωῆς ἀθανάτης ἐς ἀνάσασιν· οἱ ἡ καμόντες
 ἔργα πολυπλάτους βιοτῆς ἑτερόφρονι λύσῃ,
 κρείσιος ἐσομένης ἐς ἀνάσασιν· οὐρανὸς μὲν
 ἔδωκά μοι γενετῆρος ἀπόπροθεν ἔλεν ἀνίστα
 αὐτόμαρτος, κρινθῆν ἢ δλωήσομαι ὡσπερ ἀκίω.
 νημερτῆς δέ μοι ὄστιν ἐμὴ κρείσις· ἔγῳ ἰκάνω
 κῆδος ἐμὸν τελέειν διζήμιλος, ἀλλὰ ζυῆος·
 ζυμὴν ἡμετέρῳ οὐ φθέγγομαι· ἦν γὰρ εἰίλω
 μαρτυρίῳ ἰδίῳ, ἔπειθεται ἄλλος ἀκούων·
 ἔγῳ ἐμὸς πῶλε μῦθος ἐτήτυμος, ἦν πῶρ εἰίλω
 μαρτυρίῳ ἰδίῳ αὐτίθροον· ἀμφ' ἐμέθερ ἢ
 ἄλλος ἀνὴρ πῶλε μάρτυς ἐπάρμιος· οἶδα δ' ἐκείνῃ
 πῶρ μαρτυρίῳ, κῆ ἐτήτυμον· εἰρόμλοισι ἢ
 ἀγνὰρ ἰωάννῳ θεοδέγμονος ἐγκυον ὀμφῆς,
 ὑμεῖς ἔρεσίφοιρον ἐπῶματε λαοὶ ὀδίτῳ
 ἀνδρῶν μυσιπόλων, κῆ ἀμεμφέα θεσκελος ἀνὴρ
 μῦθον ἀληθείης ἀλύτῳ σφρηγίασατο μῦθῳ,
 μάρτυρος ἐμπεδὸ μῦθος· ἐπιχθονίης δ' ἀπ' ὀφωῆς
 μαρτυρίῳ μερόπων ἔδέχνημαι, ἀλλὰ διδασκῶν
 ἐβραχίης, τάδε πάντα μετέρχομαι, ὄφρα μαθούηται
 ὑμέας εἰρὲνὶ πάντας ἐμοῖς ἐπῶεσι θεώσω·
 κείνος ἰωάννης νοδρὸς πῶρ ἡθῆρας ἰάλλων,
 θύσεβίης

Ὀσσεβίης πέλε λύχνος ἐπίτυμος ἀνδράσι φαίνων·
 ὑμεῖς ἢ εἰς τροφάλιγλα μῆς ταχυδινέος ὤρης,
 κείνου μαρτυρήσιρ ἐφαιδρωάθε φανέντες,
 ἕδλασιρ ἀσράπιοντες ἀγαλλόμενοι παρὰ λύχνη,
 ἕδλασιρ θεασεσίσιρ. Γ' ἰωάνναο ἢ φωνῆς,
 μείζονα μαρτυρήν μεθέπω, εἰ ὑπέρτερον ὁμφίν·
 ἔργα γὰρ, ὅπ' ἴσα δῶκε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τελέσω,
 φθέγγεται αὐτόσημα λάλω σάλωι γιγισιωπῆς·
 ταῦτά με κηρύσσει, εἰ ἐρδύγεται ἔμπεδον αὐδῶ·
 ἔδδ' πατὴρ μελέλοιπεν ἀκηρύκτω ἱνὶ σιγῆ,
 ὅστις ἐμὲ πρέηκεν ἀπ' αἰθέρος· ἀλλὰ εἰ αὐτὸς
 φθειγόμενοις σομάτεσι θεογλώσων εἰς φωτῶν
 μαρτυρήν ζώουσαν ἀμοιβαίη πῆρε δέλτω,
 ὅς τις ἐμὲ πρέηκε· κἢ εἴθεον οὐποτε μορφὴν
 πατρὸς ἐθήσαθε, κἢ ἔκ' ἠκῆσατε φωνῆς·
 ἔδδ' οἱ ἀπλαιέεσι φυλάσσετε μῦθον ἀκασῆς·
 ὃν γὰρ ἐμός πρέηκε πατὴρ χραισμήρρα κόσμω,
 ἔθ' ἐρδύγα δέχεσθε, κἢ ἔτι μ' ἴαντα ἱκῆα.
 γραπὰ θεορῆτων μας δέετε θέσφατα βίβλων,
 ἧσιν ἔχθη ἔλπεσθε χρόνῳ παλιναξεί κύκλω
 ζων ἔμνύθησαν· εἰ γραφίδεσι ἢ κῆναι,
 μαρτυρήν βοόωσιν ἐμὴν εἰσποφήτορι μύθω,
 ἀθανάτῳ

ἄθανάτω σάλπιγγι κὶ ἐσπέρχεσθε μαθόντες
 γράμματα φωνήεντα, θελήμονες εἰς ἐμὲ βαίνειν·
 Τιμὴν ἐν μέρῳ πῶν ἐδέχνημαι, ἀλλὰ που ἔγνω
 ὑμῶν ἀσόργοισιν ἐΐθεσιν. ἐδὲ Ζεῦς
 φίλξον ἐπουρανίῳ φυλάσσετε παμβασιλῆος·
 ἦλθον ἐγὼ βοῶν παξώϊορ οὔνομα κῶστω,
 κὶ θεὸρ οὐ μεδέχεσθε, κὶ ἐπίθεσθε Ζεῦσι·
 εἰ δέ τις ἄλλορ ἴκοιρ νόθορ Ἰουλιώνυμορ ἀνῆρ,
 ἀντίθεορ, τότε κείνορ ἀνάροισιρ ἠΰδρῳ πῆα
 αὐτίκα μελίσεσθε τεθιπότες, ὄφρα τις εἴπῃ,
 γνήσιορ ἠρνήσωνρ, νόθορ δὲ ἐδέχωνρ φανέντα·
 πῶρ δέ με, πῶρ ἢ διώσασθε θεῶ λόγον ἦα γεραίρην,
 κῦλορ ἀπ' ἀλλήλωρ ποτιδέγμενοι. οὐδ' ἴδαναι
 μέντ παυγένεταο θεῶ μαρδύετε Τιμήρ.
 ἦ ῥά μάπτω ἔλπεσθε κατήγορα χείλεα λύσασ
 ὑμῶν ὅτι λύσασ μεμῶ γενετῆρι βοήσω·
 ὑμῶν ἐγγραφίλεσσι κατήγορορ ἄλλορ ἐλέγχεσ,
 Μωσῆρ θεσμοθέτηρ πρῶτόθροορ, ὧ ἐπιμένω
 ἐλπίλεσ ὑμῶν θεσπειθέεσ· εἰ γὰρ ἐκείνου
 ἐμπεδορ ἀπλανέεσιν ἐθήκατε μῦθορ ἀκουαῖσ,
 καί κερ ἐμοὶ πέθεσθε πεποιθέεσ· ἀμφ' ἐμέθερ γὰρ
 θεῶσ ἀνῆρ ἔγραφε ἐτήτυμορ. εἰ δ' ἄρα κείνου
 γράμμασιν

γραμμάσιρ ἐπείθεσθε, τά πορ θεὸς ὠπάσε κόσμω.
 μάλορ ἀκηλήτοισι πόθερ δέξοισθε μλοινῶς
 ἄγραφορ ἡμετέρωρ σομάτων αἰόντες ἰωήρ.

- 6 Ἐννεπε κὴ μετέπειτα πέρην Ἰσθμιάδος ἄλμης
 νηὶ πολυκλήιδι ταμῶρ ἀντῶπιωρ ὕδαρ,
 γείτονα Γαῖαρ ἔδωκε σωεσθόντ' ἧ λαοὶ
 θαύματα παλαιόντες, ἄ πορ χάμεν ἠθάδι μύθω,
 εὐόμενος βαρῶσσον ἱμασομένων δέμας ἀνδρῶν.
 Ἐδὰ πέρησ' ἰοφύτος ἐρημάδα πέρησ' ὀδεύωρ,
 εἰς ὄρος ὑψηλῆνον ἀνήιε· μεσοφανῆ ἧ,
 ἐζόμλορ σεφανηδὸρ ἐκυκλώθηρ μαθηταί·
 κὴ χεδὸρ ἔβραίοισι φιλόργιος ἦερ ἔορτή,
 πάχα τό πορ χαλέουσι δι' ἰδένδρσι ἧ λόχμης,
 ὀφθαλμῶσ ἀνάφρε, κὴ ἄσπερρ ἄλορ ἐπ' ἄλω
 ἐδρακερ ἀγκικέλυθορ ἐπάλυδια λαὸρ ὀδίτω.
 ἐζόμλορ ἧ φίλιωπυρ ἐπ' ἠλίξαστο μύθω.
 εἰ πέρησ' πειράμεθα πολυπυρῶν χύσιν ἄρτων
 ἀνδρῶσιν ἰσασατίοισιρ· ἔηρ δι' ἔκρυπτε μλοινῆρ,
 κὴ νόορ ἀγνώσωνρσ ἐπειρήτιζε φίλιωπου.
 αὐτῶσ γρ' δεδίακε τό πορ ἧ με μετελέασαι·
 ἀχαλόωρ ἧ φίλιππος, ἐμίγνε θαύματι φωνῆρ,
 λαὸν ἴσορ θαμάθοισι διηκοσίωρ τινὶ μέξω
 ἄρτι

ἄρτι Πλωαρίων, καὶ ἄρριοι εἰσὶ κορέσσαι,
 ὄφρα κεν βασιὸν ἕκαστος ἔχη μέρος· εἰς δὲ τις αὐτῶν
 ἀγχιθέων ἐτάρων θιάγγελορ ἰάχε Φωνῆμ,
 Ἀνδρείας βασιλῆϊ χέων Φερέδι πνορ ἰωῆμ,
 ὕδρο πόρε Σίμωνος ἀδελφεὸς ἰχθυολῆος,
 εἰς τις εἰθάδε κῆρος ἔχων κριθώδεας ἄρτους
 πέντε, καὶ ἀγχιπόρε διδυμάονας ἰχθύας ἄλμης·
 ἰχθύας ὀπλαλέως διδυμάονας· ἀλλὰ τί ῥέξει
 ταῦτα πολυγλώσῳ μεμερισμένα σύζυγι λαῶν;
 Ἰησοῦς δὲ ἐκέλευσεν ἐπιμοτάτοισιρ ἐταίροις,
 κλίνατε δαιτυμόνων μιγάδας σίχας ὑψόθι Γαίης·
 ἦν δὲ τις αὐτέθι χόρτος ἀπείριτος· ἀμφιλαφῆς ὃ
 σύμπλοκος ἐσμός· ἔω ὁμοδόρπιος ὑψόθι Γαίης·
 πέντε ὃ χιλιάδες πολυειδέες ἦσαν ἀριθμῶ
 δαιτυμόνων, καὶ ἕκαστος ἐρείλετο γείτονι βίχῳ,
 κελκλιμένοι σοιχιδὸν ἐπ' ὄψε τάλοιο Ξαπέζης
 μινεδανῆς· καὶ πέντε λαῶν κριθώδεας ἄρτους
 Χριστός, ἀεὶ ζῶντι χάριν γενεπῆρι Ἰταλῶν,
 ἔκλασε συμπλεκέος παλάμης Γαμφώνυχι παλμῶ,
 εἰ πόρε δαιτυμόνεσι, καὶ ὄρετε πᾶσιν ἐδωδῆν,
 καὶ διδύμων νεπέδων ὅσον ἠθέλον· ἀλλ' ὅτε λαῶ
 πειναλέῳ κόρος ἔσκε πολυφλοῖσβοιο Ξαπέζης,
 Ἰησοῦς

Γησοῦς ἐπέταξε ὁμοζήλοισι μαθηταῖς,
 πάντα ταχυροφάλιγι μιῖ συλλέξατε ῥίπῃ
 κλάσμαῖα πυκνωθέντα πῶμασὸ τοιοῦτο βαπέξης,
 ὄφρα κε μηδὲν ὄλοιτῃ κῆ ἄταρς ἄλλος ἐπ' ἄλλω
 φοιταλέος πεφόρητῃ δῆκτορος ἐσμὸς ἐταίρων,
 ὄγκορ ἐπασυτέρων τελέων ὑψέμλουρ ἄρτων
 χερσὶ βαθωορδύησιν ἄκῃ χλοεροῖο ἢ χόρτυ,
 ῥωγαλέης σωάγφρε πολὺπλανα λείψανα φορεβῆς,
 ὅσα πῶμασὸν ῥ. μιῆς δ' ἄκῃ πεντάδος ἄρτων
 μασδύων ἐλικηδὸρ, ἔω πολυχανδεί κὸλπω,
 συμμιγέων ἔπλησε διωδέκτα κύκλα κοφίνων
 κῆ πολὺς ἄλλοθερ ἄλλος εἰίαχε θαῦμα νοήσας,
 Χριστὸς ὁ πῶρ ποίησε ῥὸλω θοινήτῃ ριλαῶ,
 ἄρτων αὐτῶν μάτῶρ παλιναιξέα δαῖτα ἰσθαίρων.
 οὗτος ὁρ ἀείδουσιν ἐτήτυμος ὅτι περφήτης,
 ὃν φάτις ἀενάοιο μολεῖν ἰθώρρα κόσμῃ
 εἰδῶς δ' αὐτῶρ δίδρακτῶρ ἀναξ ὑποκάριον ὁμφῆν,
 ὅτι μολεῖν ἡμέλλον ὁμήλυδες αὐτόθι λαοί,
 καί μιν ἀφαρ πᾶξαντες ἀνασῆσιν βασιλῆα,
 οὔρεος ὑλήεντος ἐρημάδα δύσαρ πέξλω.
 κῆ σκιοῖς ὅτε κῶνος ἀνέδρα με γείρνος ὄρφνης,
 πόντον ἐς ἀγχικέλυθον ἐπερξῶντῃ μαθηταί.

νῆα δ' ἐπαΐξαντες ἀλίδρομον, ἄρμα θαλάσσης,
 γαῖαν ἐς ἀντιπέραμαρ ἐπορθμύοντο μαθηταί,
 ἄστυ κεφαρναῶν μετανθύμλιον ἀρτιφανῆς ἢ
 γαῖα ὄλλω ἐκάλυψε μελακρήδεμνος ὀμίχλη,
 κῆ χροὶ ποιικιλόνωτον ἕδισφίγξασα χιτῶνα,
 ἀσερόεμ σελάγιζερ' ἐελομυλίοις ἢ μαθηταῖς
 ἔπω χριστὸς ἵκανεν ἐπειγομένης ἢ θυέλλης,
 ἀγχιφανῆς ἐπίκυρτος ἐπυργώθη ῥόος ἄλμης.
 κῆ πολυχροῖς ἐλατῆρες ἕδωρ ἐχάρασσον ἐρεῖμοῖς,
 ἀντιπόροις ἀνέμοις βεβημύορ' εἰναλίωρ ἢ
 ἔξεις δεκάδας σαδίωρ ἢ εἰκοσιπέντε ταμόντες,
 χριστὸν ἐθιήσαντο διασεύχοντα θαλάσσης,
 ἄβροχορήχνος ἐχόντα, βατῆς ἀλὸς ὀξυὼ ὀδίπλω.
 Ταρβαλέοι δ' ἀλάλαζον ἄτυσομυλίοις ἢ μαθηταῖς
 Ἰησοῦς ὀάριζεν, ἐάσατε τάρβος ἀήταις,
 χριστὸς ἐγὼ, ταχύγενος ὀδιπόρος εἰμὶ θαλάσσης.
 καί μιν ἐλείμμι ἀεινορ ἐς ὀκιάδια κῆ μένος ἄλμης
 ἦν τότε, κῆ πῆλεν ὄρμος, ἐπεὶ θεοδινεῖ παλμᾶ
 οἶα νόος πηρόφης, ἀνέμων δίχα, νόσφιν ἐρεῖμῶν,
 τιλεπόροις λιμένεσιν ὀμίλεεν αὐτομάτη νηῦς.
 ἀλλ' ὅτε πορφύρων ἱβερήτιδα γείτονα πῆξω
 ἀκροφανῆς ἐχάραξε λιπόσκιον ὄρθρος ὀμίχλω,
 ἔδωκε λαός

λαὸς εὐκροχάλοιο πέρω ἀντώπιδος ἄλμης,
 ἰσάμνος, σκοπίαζερ, ὅτι ζαθέη παρὰ λίμνη
 ἱμαλέης ἐκ ἠΐων ἱμασορμίνης πέλαις αὐτῆς
 σοιχάδες ἀμῆλησιρ ὁμόζυγες ὀλιάδες ἄλλαι,
 εἰ μὴ νηὺς μία μῆνορ ἀνέμωλος, ὅτι κὺ αὐτῆς
 ἐ τότε ποντοπόροιο μῆς ὕδῃ νηὸς Ἰησῆς
 ἀγχιθέοις ἐτάροισι σωέωλεερ, ἀλλ' ὅτι μῆνοι
 γαῖαμ ἐς ἀντικέλυθορ εἰαυτίλοντο μαθηταί,
 ἄλλας νῆας ἐλόντες, ὅπῃ ἱβορήτιδες ἀκταί,
 πόνρω πεισδύοντ, κὺ ἠλυθορ ἐγύθει χῶρα,
 λαὸς ὅπῃ νῆριθμος ἐπ' ὀχόρωιο ξαπέζης
 θεσκελορ ἠΐσιερ ἄρτορ, ὅρ' ἐκλασερ ἀμβροσίη χεῖρ
 Χριστῆ, παμμεδέοντι χῆριμ γενετῆρι διδόντος.
 κὺ μὴ Χριστῶρ ἀνακτα φερέσβιορ, ἐδὲ μαθητὰς
 ἐσσορμίνης δυρόντες, ἀμοιβαίωρ ὕδῃ νηῶρ
 πόντιορ ἀφροκόμοισιν ὕδωρ λούκαινον ἐρετμοῖς,
 ἄσυκα φαρναῶμ μετ' ἀνδύμλοιο. ἀγχιφανῆ ὅ
 ἀντιπέρω δυρόντες ἀσιγήτοιο θαλάσσης
 Χριστῶρ, ἐκυκλώθητο, κὺ ἔννεπορ ἠδέϊ μύθω,
 ῥαββίρ ἀναξ, πότε δεῦρο παρέωλεες ἀρπαλέης ὅ
 εἰλαπίνης μνησῆρα μετ' ἠλυδα λαὸρ ἐλέγχωρ
 Ἰησῆς, ἀγόρθηε, μινω θαλίης ἀπ' ὀφορβῆς

εἰς θαλίῳ ζείδωρον ἀλήμονας ἀνέρας ἔλικωρ,
 οἶδα τί μας θύοντες ἰκάνετε νουσαλέων γῆρ
 ἔσθ' ἀθάματα κείνα, τά τ' ὅρ κέ μοι ἠθάδι μύθῳ,
 ὅππ' ὅσα θηήσαθε. πόθος δέ τις ὑμέας ἔλκει
 ἄρτων θεασείωρ παλινάγρετος, ὅτι φαλόντες
 εἰλαπίνῳ νήριθμορ ἐμῆς κενόρηθε ξαπέζης.
 ἀλλὰ πολυπλανέεσιν ἐάσατε σιῶδρον ἀύραις
 δαῖτα ταχυφθιμλίῳ, κὶ ἀνύσατε μάλορ ἐκείνῳ
 εἰλαπίνῳ μίμνουθ' ἀζώοιο ξαπέζης,
 ἦν μόνος ἀνθρώποιο φερέσβιος ὕος ὀπάσει,
 ὅτ' ὅρ ὅτι σφρήγισε πατῆρ θεός· εἰρόμιλος ἔ
 λαός ἰσδαίωρ, φιλοπευθέα ῥήξατ φωνῆρ,
 εἰπὲ τί κεν ῥέξωμι, ὅπως θεοτερπέϊ θεσμῶ
 ἔργα θεῶ τελέσοιμι. ἀναξ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
 ὀρθῶ τίσιμ ἔχοντες, ὅπως δέξηθε φανέντα,
 ὄντινα κἄνος ἔπεμπερ' ἐπεφθέγγαντο ἔλαοί,
 ποῖορ ἐελομλίοις σημήιορ ἄμι τελέσῃς,
 ὄφρα κε πειθοίμεθα θεόσυτ' ἔργορ ἐλόντες·
 τί πρήξεις προτέροισιρ ὁμοίον ἠμέτεροι γῆρ
 αἰθέρος ἄφθιτ' εἶδαρ ἐριμάδος ἐγύθι πέρης,
 μάνα πολυκλήισορ ἐθιήσων τ' ἱκῆες,
 γραπὸς ὅτ' ὅρ πολύμυθος ἀμεβήτω ποτέ λαῶ,
 δ' ἡ ἔρανόθειρ

οὐρανὸθέν πόρεν ἄρτομ ἀφειδέϊ δαιτυμονῆϊ·
 Ἰησῆς δ' ὁάριζεν ἀγῆνορα λαὸν ἐλέγχων,
 Μωσῆς ἔπαρος ὑμιρ ἐρημαίη παρὰ πέτρῃ,
 αἰθέρος ἄρτομ ὅπαζε μελίρρυτον εἰλαπινάξην,
 ἀλλὰ πατὴρ ἐμός ἦεν, ὅς εἰσέτι φέρτερον ὑμῖν
 ἔρανόθεν σοφὸν ἄλλομ ἐτήτυμον ἄρτομ ὁπάξῃ.
 οὐρανὸν γὰρ τίλει ἄρτος, ὅς ἔρανόθεν κατὰ βαίνων,
 ζωὴν πασι μέλαθρον ὄλω δωρήσασθαι κόσμῳ.
 εἰ πάλιν ὡς ἀγόρευεν ἰσδαίων χορὸς ἀνδρῶν,
 ζωῆς κοίρανε, ἦ ἦ ὃν ἐνεπες ἔμπεδομ εἶναι
 αἰθέρος ἄρτον, ὅπασον ἐτήτυμον εἰλαπινάξην.
 Ἰησῆς δ' ἐπέτασεν θεηγόρον ἀνθερεῶνα,
 καὶ χάριτος πλήθειαν ἀνήρυγε χείλεσι φωνῆν,
 ζωῆς ἀφθίρας ἄρτος ἐγὼ πέλω, κίθωπι λιμῶ
 οὐ ποτε πεινήσει ἀνὴρ βροτὸς εἰς ἐμὲ βαίνων.
 καὶ πᾶς ἡμετέρῳ ἀσεμφέα πίσιν ἀέξων,
 ἔποτε διψήσκει, ἕως ἔτι χαμψύλος ἔρπων
 αἰῶν βρυγένειος, ἀτέρμονα νύσασθαι ἀμείβῃ.
 ἀλλ' ὑμῖν ἀγόρευον, ἐμῆς ὅτι θαύματα φωνῆς
 ὁμμασι θεήσασθε, καὶ ἔπειθεσθε ἑκῆϊ·
 πᾶς βροτὸς, ὃν μοι ὅπασεν πατὴρ ἐμός, εἰς ἐμὲ χάρι
 ἵχνης ἐὸν θεόθεν πεφορημένος· ἔῃ καὶ αὐτὸς (††
 ἀνέρας

ἀνέρας ἐρχομῖους νεοπειθέας ἐκ τὸς ἐλάσσω,
 ἀλλὰ νόω χαιρόντι δεδέξομαι· ἔ γ' ἐέλδωρ
 ἤλυθον ἔρανόθεν τέλει ἐμόν, ἀλλὰ Ζηῆος·
 ἔ τ' ἢ παμμεδέοντος ἐμῷ πῆλε πατρὸς ἐέλδωρ,
 ὄφρα κεν ὦν γενέθης ἐμός ὥπασε, μηδὲν ὀλέσσω,
 ἀλλὰ μιν ἀχλυόεντος ἀνασῆσοιμι βερέθρα
 νόσιμον ἐκ νεκύων, ὅτε λοῖδιον ἤμαρ ἰκάνῃ·
 ἔ τ' γ' αἰγλύεντος ἐμοῦ πῆλε νδυμα Ζηῆος,
 ὄφρα κε πᾶς ὀρόωμ με πανίλαορ ὄμμα Ζιταίνωρ,
 ζωῆς ἐασομῖνης αἰώνιορ ἐς χορόν ἐλθῆ,
 καὶ μιν ἀνασῆσω παλινάγρετον, ὅσπότε κείνης
 ὑσατίης γλυκὺ φέγος ἐλθύσεται ἠριγενείης·
 ζωῆς γ' ἔπειτα εἶδαρ ἐπίτυμον ἠμετέρησ ἀρεξ,
 αἶμα δ' ἐμόν νημερτὲς ἔφυ ποτόρ· ὅς δέ κερ ἀνήρ
 θερὸς ἐμῆς γούσαιρ κὲ αἶματος εἰρὲνί θεσμῶ,
 οὔτος ἀνήρ ἐμοὶ μενείει, κὲ ὁμόζυγος αἰτῶ
 ἐασομαι, ἐμπεδος οἶκος, ἀφρόμυτος, κὲ ἀείρωρ·
 ἔως ἢ πατρὸς ζώωμ με βοηθόορ ὥπασε κόσμω,
 ζώω δ' ὑψιμέδοντος ἐμῷ θεῖ νδυμα Ζηῆος,
 αὐτὸς ἐγὼ κὲ ἐκείνος ἀνήρ ἰσόζυγι θεσμῶ
 ἐξ ἐμέθεν ζήσεται, ἐμόν δέμας εἰλαπινάζωμ.
 ζωῆς ἀφθίρος ἀρεξ ἐπίτυμος οὔτος ἀκῆδ,

ἔχ' οἷ' Ἐπάροισιν ἐρημαίῃ παρὰ λόχμῃ
 ὑμέτεροι γλυκύρ' ἄρτορ' ἐθιήσαντ' Ἰκίῃς,
 καὶ θάνορ εἰ σκοπέλοισιν ὀριπλανέες μετανάσαι,
 οὐδ' ἄρ' ἀνὴρ ἐπάροισιν ἐτήτυμορ ἄρτον ἐρέπλωρ,
 ζωὴρ ὄφεται οὐδ' ἔως Δολιχοῖο γενεῖς
 ἀμφιλαφῆς πολλῆσι κόμῳ λυκαίνεταί αἰώρ.
 Ταῦτα βαθυκρήπιδι χαφαρναῦμ εἰ γαίῃ
 ἔννεπερ, θύλαίγος ἔσω νηοῖο διδασκωρ.
 πολλοὶ δ' εἰσαΐοντες, ἀμερσινόω Ἰνὶ λύσῃ
 εἰς χόλον οἰσθηθέντες, ἐμυθήθησαν μαθηταί.
 σκληρὸς ἐμοὶ λόγος οὐδ' ὄν ἔννεπε. καὶ τίς ἀκέρῃ
 αὐτ' φθελγόμενοιο διωθήσεται; αὐτόματος ἔ
 γινώσκων ὅτι λαὸς ὑποδρῆς ἔσκει ἐταίρωρ,
 λαθριδίω ἀχάλινορ ἄποκλέπτοντες ἰώω,
 κρισὸς ἀμαρτινόοισιν ἔπος ξυώωσε μαθηταῖς,
 ὑμείωρ ὁδε μῦθος ἀπειθέα θυμὸρ ἀμύσφ.
 εἰ δέ κερ ἀθήσητε σωαστράπλοντα Ἰκίῃ,
 αἰθερίωρ ὄθερ ἦλθερ ἑῶν ὑδιβήρωρ θώκωρ
 ἀνθρώπου πάλιν ἦα, ἡ ἔξετε οὐδ' ἄρ' μαθόντες.
 πνεῦμα πᾶλει ζωαρνῆς ὑπέτερορ. ἀλογικῆς ἔ
 θερὸς ὑδιχθονίς βροτῆν φύσις, ἔδερ ὀνήσει.
 μύθων δ' ἡμετέρωρ ῥόος ἐνθεος οὐς ἀγορβύω,
 ζωὴ

ζωὴ ὁμῶς καὶ πνεῦμα πᾶσι, καὶ ἐπιθυμῶς ὁμῶς·
 ἀλλὰ τινὲς γεγάασιν ἀπειθέες ἀφρονι λύσῃ.
 ἤδε γὰρ ἴνες ἦσαν, ὅσι νόον εἶχον ἀλήτῳ,
 πίσιν ἀλιπλανέεσιν ἰδίξεν φαντες ἀέλλαις.
 καὶ τίς ἀνήρ μιν ἔμελλεν ἰουδαίοις παρεδῶσιν,
 ἀργυρέης νόσοιο νόον δεδινημένος οἷσιν·
 καὶ σφιν ἀναξ ἀγόρευεν, ὅθεν πάρος ἐνεπορὺ μιν,
 οὐ δώαται μερόπων τίς ἐκέσσι εἰς ἐμὲ βαίνειν,
 εἰ μὴ ἀφ' ἡμετέροιο, θεῶν πεφιλημένος ἀνὴρ,
 οὗτος γέρας δέξαιτο χαριζομένηιο ζωῆος·
 εἰ χάριν ἀσκήριτος ὀπιδοπόρω πολὺ βαινῶν,
 χάζετο τηλεπόρω μετανάσιος ἐσμός ἐταίρων·
 ἐκέτι δ' ὡς ἰπάρειθε, μετὰ βοπορὸν ἦθος ἀμείψας,
 κριστῶ ἐφωμάρησε ἰδεύτερον εἰσορόων ἢ
 κίρηνος ἀσθέων ἑτερόφρονα λαὸν ἐταίρων
 ἀφ' ἀνασειράζοντα μετήλυδα λαὸν ἀλήτῳ,
 ἐνεπεπισοτέροισι δωδαια πᾶσι μαθηταῖς,
 ἦ ἔα σωὸ ἀλλοδαποῖσι μολεῖν ἀέρχεσθε καὶ αὐτοῖ
 γνήσιοι, οἳ ἔα νόθοισιν ὁμοίοις εἰσὶ μαθηταῖς·
 καὶ οἱ Πέτρος ἔλεξε βοώμνος ἔνομα Σίμων,
 πρὸς τίνα φέρετερον ἄλλον ἰχάνομιν; ἀμφιέπεις ἢ
 ζωῆς ἀενάοιο μελίγγυτα χθύματα μύθων·

καὶ

κὴ πρῶτῶν δεδαῶτες ἀσιγήτων ἀπ' βίβλων,
 ἀπλανέες πειθόμεθα μὴ κὴ ὁμόφρονι βαλῆ,
 ὅτι μόνος σὺ θεὸς ἅγιος τέλει· ἠδὲ πῆς ἕ
 ἀντίτυπον φάτο μῦθον ἀναξ πειθήμονι γέξω,
 ὑμέας ἔφρενα πᾶσιν ἐγὼ δεδακρυλῖος ἀνδρῶν
 ἐκ πολέων ἔκρινα, κὴ εἰς εἰαρίθμος ὑμῶν
 δῆϊος, ἀλλοπρῶσ αλλος, ὁμέσιος βῆσι μαθηταῖς,
 διάβολος νέος ἄλλος ἐν ὀφιογόνοισιρ ἀκέωρ,
 ἔννεπε σημαίνωρ ὁμοδῶριον ἰσχυριώτιω
 αἰνοτόκῃ Σίμωνος ἐπίλοπον ὑὸν Ἰδαν.
 αὐτὸς γὰρ μὲν ἔμελλε πορεῖν ζωαρκεῖ πότμω,
 χρυσομανῆς, δολίης πεφορημένον ἐς λίνον ἄγρης,
 7 εἰς γεγάως ἐτάρωρ διουκαίδεχα. κὴ τότε ναίωρ
 κοίρανος αὐτόθι μίμνεν, ἀνεξικάνοισι πεδίλοις
 Γαῖαν ἀλικρήτωιδια Διφσείων γαλιλαίης.
 οὐ γὰρ ἰουδαίωρ πείλορ ἠθελερ ἀγνὸρ ὀδύμῃ,
 ὅτι μὲν ἠδροπῆι δόλω μενέαινορ ὀλέσασαι
 ἦες ἰουδαίωρ, ὅσῳ χείροντες ὀλέθρα.
 ἦρ ἕ θεῶ πάνδημος ἐπίσιος ἐγγυς ἐορτῆ,
 πηγνυρβῆαις κλισίησιρ ἐπάνυμος. ἀγχιμόλοι ἕ
 γνωρὶ φουδαλέοι τεξάζυτες ἦες Ἰωσήφ
 Χριστὸρ ἠδὲ πᾶς ἐρχοντες, ὁμόθεορ ἰαχορ αὐδῆρ,
 ἐπιϋθερ

εἰτὸ ἄθερ μετὰ ἔθιγ' ἢ ὅππότε κῶμος ἑορτῆς,
 ἀπεῦσον ἰσθλαίης ὁμοτέρμονα γαῖαν ὀδεύειν,
 ὄφρα μετασρέψαντες ἀπειθέα λαὸν ἀλήτιω,
 ἀρχαίω σέο πίσιν ἀνακτῆσοιντο μαθηταί,
 δευκόμλοι σέθερ ἔργα σοφῶ τετελεσμένα μύθω·
 ἔ γάρ τις μδρόπων ἑσποκόλπιον ἔργον ὕφαινει,
 ἔργον ἀθιήτω κεκαλυμμένον ἀχλύϊ σιγῆς,
 ἀμφαδίλω δ' ἐθέλει θρασὺς ἔμμεναι. εἰ τὰδε ῥέζεις
 ποικίλα θαύματα, δεῖξον ὀρώμνια θαύματα κόσμω.
 Ζῶα μάτιω ἀγόρθον ἀπειθέες, οἷά ποδ' ἄλλοι·
 Χριστὸν παμμεδέοντος ἀδελφῶν ποδ' ἑόντες,
 πῶσιος ἀπλανῆς ἦθος ἀπηνήσαντο καὶ αὐτοί·
 καὶ σφιν ἄναξ ἀγόρθον ἀμοιβαίω ἑνὶ μύθω.
 οὐπω καίριος ἦλθεν ἑμὸς χρόνος ὑμέτερος ἢ
 πῶπιαται αἰῆρ ἑρῖμος ἐλεύθερος ἔδύναται ᾧ
 ζηλομανῆς ποτὲ κόσμος ἐθήμονι λαίλαπι λύσσης
 ὑμέας ἐχθαίρειν ἑμὲ ἢ συγέει καὶ ἐλαόνει
 θαρσύνεις, ὅτι μῦθος ἀφείλει μάρτυρι φωνῆ
 ἠθάδος ἀμωλακίης ἐγκύμονα κόσμω ἐλέγχων,
 ἔργα τὰ ποδ' τελέει, βοόων ἀμλόξια θεσμῶ.
 ὑμεῖς θύκελάδοιο μετέλθετε κῶμορ ἑορτῆς.
 οὐπω ἐγὼ κλισίας νεοπηγέας ἄρτι γεραίρων,
 ἐς

ἐς τελετὴν ὁσίω ἠδελήσομαι· ἡμετέρου γὰρ
 ἔγω μοι τετέλεστο χρόνος δέσμος· ὡς ὁ μὲν εἰπὼν,
 ἔσιχερ ἄγνόν ἔδιεθλον ἀκερσικόμων γαλιλαίων·
 γνωρὶ δ' ὡς ἀνέβαινοι ἐς ἱερόν, ὃ φέ κη αὐτὸς
 ἐνθεορῖχος ἔκχαμψεν ἐς ἀρτιχόρδουρν ἐορτήν.
 καί μιν ἰουδαῖοι φιλήμας θρον ἀνάγκη,
 πῆ μοι ἔβη; ποῦ κείνος; ἄπο ζύζοντι ἢ λαῶ
 μυρίος ἔρρεε μῦθος ἀσιγήτων ἀπὸ λαιμῶν.
 κη πολέες φθέγγαντο θεοδέα μάρτυρα φωνῶν,
 ὅτι σοφὸς τελέθει, κη ὑπέρτερα θαύματα τούχφ·
 ἄλλοι δ' ἀντερίδαινον ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν,
 ἔσοφός, ἔσοφός οὔτ' ἐπήτυμον ἀγρομλίου ἢ
 λαῶ κλεφινόισι παραπλάξφ φρένα μύθοις·
 βία μὲν ἀμλήλοισιν ὁμίλεορ· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 ἔ τότε βλμήσας τίς ἀδιδμάντω ἡνὶ φωνῆ
 ἀμφαδίω ὀάριζεν, ἐλύθερα χεῖλεα λύσας,
 πάρεος ἰουδαίων πεφυλαγμένος· ὃ φηφανῆς ἢ
 ἦδη μουσιπόλοιο μέστω πδὸν νύσσαν ἐερπίς
 ἰησῦς ἀνέβαινε· εἰ θύλαίγφ ἢ νηῶ
 ἀγρομένων ἐδίδαξεν ὁμοζυγέων σίχα φωτῶν.
 καί μιν ἰουδαίων ἐπιθάμβεεν ἐσμός ἐχέφρων.
 ἀμλήλοισι δ' ὀάριζον ἀμοιβαδὶς ἄλλος ἐπ' ἄλλω,
 αὐτόμα·

αὐτόματος πόθεν οὐτος ἐρδύγεῖ) ἔγγραφον αὐδῶ;
 Γράμματ' αὖ πῶς δεδάηκεν, ἃ μὴ μάθεν ἰδμονι Τέχνης;
 Γράμματ' αὖ πῶς ἀδίδακτος ἐπίσεται; εἰρομύοις ἕ,
 θεαπεσίοις σομάτεσσιν ἄναξ ἠεδύγετο φωνὴν,
 ἔδιδαχὴ πολὺ ἰδρὶς ἐμὴ πῶλεν, ἀλλ' ἄλοκῆος,
 ὅς τις ἐμὲ πρῶθεν κεν. ἀνὴρ δὲ τις ἦν ἐθελίσκη
 αὐτῷ πρὸς βέλησιν εἰαίσιμα ἔργα τελέσαι,
 γνῶσεται ἢ μετέρης διδασχῆς χάριν, εἰ γενετῆρος
 ἔστι τις ἔρχανίη θεόθεν δόσις, ἢ ἐγὼ αὐτῶς
 φθέγγομαι ἐξ ἰδίων ὀάρων αὐτόστυτον αὐδῶ;
 πῶς βροτῶς ὅς λέξεν ἐὼν ὑψήνορα ἕμην,
 ἐξ ἰδίας σοφίης ἐπιμάρτυρος αὐτῶς ἐαυτῶ,
 μασθύει βροτῶς οὐτος ἐὼν κλέος· ὅς ἕτελέσει
 νῦμα θεῶ πῶ μ' ἄναξ, ἀνάτιος οὐτος ὀδύδ
 οἴμον ἐπητυμίας, καὶ ἀτάχαλον ἔδεν ἐν αὐτῶ·
 καί σφιν ἄναξ ἀγόρευεν ἀμοιβαδὶς, ἔπαρος ὑμῖν
 μωσῆς θεσμὸν ἔδωκε φόνου ποιήτορα φωτῶ;
 καὶ πόθεν ὑψίσοιο θεῶ λόγον ἠεπαθῶν αὐρα;
 ἔδέ τις ὑμείων τελέει νόμον, ὅτι με μῆνον
 πάντες ἀρχαίεινδην κρυφίῳ μασθύετε πότμῳ·
 καὶ οἱ λαὸς ἔλεξε, τεὸν νόον οἷσρος ἐλαύνει
 δαίμονος ἠερίοιο; τίς ἰμείρει σε δαμάσαι;

Γ' ἠσῶς

Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε σοφὸν νόμον, ᾧ ἔπει λαοὶ
 μυσιπόλῳ σεφαιηδόρ ἔπει κλέπτοντι πρὸ σώπῳ,
 ἄκρορ ἀχτμήγχοσι Τελεσιγόνε σιέπας αἰδέσθ'·
 ἔρ μᾶνον ἔργον ἔρεξα. κὺ θύσι βέος χάριρ ἔργου
 πάντες ἐμοὶ μέμφεσθε τιθιπότες· οὐ χάριρ ὑμῖν
 Μωσῆς θεσμοφόροιο βριμῶ παρέδωκε σιδήρεσ·
 ἔχ' ὅτι πω Μωσῆς ἔλω γέρας, ἀλλὰ βριμῶν
 ὑμετέρων δόσις ἔσκε, κὺ ἀρχεγόνῳ Ἰνὶ θεσμῶ,
 ἐβδολομάτης ὅτε φέγλος ἐθήμονος ἔρχεται ἡῶς,
 ἀρτιγενῆ λοχίῳ πῶδ' ἔμνετα φῶτα σιδήρεσ,
 ἔννομα μὴ Μωσῆς ἀνέγλυα δεσμὰ λυθείη.
 εἰ ὅ τ' ἤρ ὀσίηρ δέχεται βροτῶς ἠθάδι χαλιῶ,
 πάντες ἐμοὶ βαρύμινιρ ἐγείρετε κόμπορ ἀπειλήσ,
 εἰ πάλιν ὑμῖν ὄπασα σεσιπότη κυκλάδι νέσῳ
 ὀππότε σάββατορ ἦερ, ἐμῶ χρισμῆτορι μύθῳ
 ζωγρήσας ὄλουρ ἄνδρα, κὺ ἔ Τμητῆρι σιδήρεσ·
 κρινάτε μὴ βροτέησι χάριρ τίνοντες ὀπωπαῖς·
 ἀλλὰ δίκλω κρινοντες, ἀληθεί τάμνετε μύθῳ,
 ὄφρα θέμιρ χρονίοιο πρὸ τιμήσιτε πρὸ σώπου·
 κὺ ξαθέσ Ἰνὸς εἶπορ ἀπ' ἄσεος ἱεροσολύμων·
 ἀξεκὲς ἔ πῆλερ οὗτος, ὄρ ἰχνύθχοσι δαμάσαι
 συμμιγέες ναετῆρες ἀλοιοτῆρι σιδήρεσ·

ἠνίδε

ἠνίδε πῶς παλίνροσος ὄλω θνήσκει λαῶ
 ἀμφαδίω ἀδόνιτος ὄρδύγεται ἠθάδα φωνήρ.
 ἦ ῥα θεογλώσων μερόπων αἰόντες ἰωήρ
 ἄσσεος ἠγεμονῆες, ἐμοὶ δεδάσσι πολίται
 Χρισὸς ὅπως πῶλερ ἔτος ἀνάξ δ' ὅτε χρισὸς ἰχθῶ-
 ῦς ἴς ἀνῆρ δεδάσκει πόθερ πῶλερ, ἴσε ὃ ἦρμ. (νδ,
 Ἰησῦς δ' ἰάχισερ ἐν ἀργυροφευγείνῃ,
 ἴσε πῶλερ ἀσινόφ κὺ ἐμὲ ξωήονι μύθω,
 ἴσε κὺ ὅπ πόθερ εἰμὶ, κὺ εἰ τόδε κούθετε σιγῆ.
 ἔ ὃ ἦρ αὐτὸ κέλευσος ἐς ὑμέας ἐνθάδε βαίνω,
 ἀλλὰ πατὴρ ἐμός ὄσιν ἀλιθινός, ὅς με πῶλερ πομφεν.
 αὐτὰρ ἐγὼ μάλα ἦρμ ἐπίσταμαι, ὅτι παρ' αὐτῶ
 αὐτὸς ἔβλω, κὺ ἐκείνος ἐμὲ πρῶθεν κερὶ ἀνδρῶ
 καὶ ἴνες οἱ σρηθέντες, ἔπεισθόντ' ἐπιέζην
 Ἰησῦρ παλάμησιν ἀφ' ἰδέσιν. ἔ δέ τις αὐτῶ
 χεῖρας ἐὰς δασπλῆτας ἐπὶ ἡγαγερ, ὅτι οἱ αὐτῶ
 οὐ πῶ παρ' ὄθερ ἦλθε θελήμονι φοίνιος ὄρη,
 εἰ πολέες πῶλερ ἀγειρομύων ἀπ' λαῶρ.
 Ἰησῦρ δ' ἐγέραιρον ὁμοφθόγλω ἴνι μύθω,
 μὴ ἦρ χρισὸς ἀνάξ λαοσείος εἰ πόθερ ἔλθοι,
 ἔργων ὦν κάμλο οὐτὸς, ὑπέρτερα θαύματα ἔξει
 λυσιπόνοις σομάτεσιν, πολυγλώσσοιο ὃ λαῶ
 μεμφομένην

μεμφομένω, ἀχάλινον ἄποτρυζόντος ἰωήρ,
 ἔκλυε λαὸς ἄπιστος ἁμαρτινῶν φαρισαίων,
 καὶ φθονεροὶ πρῶταλλον ὀπάονας ἀρχιερεῖς,
 Ἰησοῦν ἀκίχητον ἀφ᾽ ἡλείχθρι πιέζον.
 καὶ σφίρι ἀνάξ ἀγόρευεμ ἀσημάντω τινὶ μύθῳ,
 θεωρίζωμ ταχύποτμον ἐλὼ αὐτάγρετον ὄρω,
 ὑμείων ἔτι βασιὸρ ἰδί χθονὸς ἐγγύθι μίμνω,
 καὶ ταχύς ἴξομαι αὐθις ἐμῶ πῶμ φαντιζοῦντι.
 καί με παλιμπετίες μας θύσετε· μαϊόρνοι ἦ,
 ἔκ ἂν ἐφθυρήσαιτε· καὶ ἔθένος ἔστι πωρῆσαι
 ὑμέας ἴχνος ἀγοντας ἐς ἀξάπὸν ἢμ πωρ ὀδύσω,
 ἀλλήλοισι δ' ὀάριζον ὀμιλαδὸρ αὐτόθι λαοί,
 πῆ μέλλει μὲν βασιὸρ ἀπόσυχρος αὐτὸς ἰχάνει.
 μὴ πωρεύσει πδύφοιτος ἐς ἄσεα γείτονα βαίνων,
 ἦχι πανεμλίνων πωροχάδες σίχες; ὄφρα καὶ αὐτῶμ
 θεσμὸρ ἔης σοφίης ἐμλίνια τέκνα διιδάξῃ;
 ἴς ἦ πῶλει λόγος οὗτος ὃν ἔννεπε μαρτυρι λαῶν,
 πολὰ με μας θύσητε παλίνδρομον ὀφέ νοῆσαι,
 καὶ δὲρ ἐφθυρήσητε, καὶ ἔθεις ὀππῶθι βαίνω,
 ὑμέας ἰμείροντας ἀνέμβαστον οἶμον ὀδεύειν.
 ἀλλ' ὅτε λοίδορ ἦλθε χοροσάδος ἦμαρ ἐορτῆς,
 χρισὸς ἀνάξ ἔσηκε λιθώδεος ἐγγύθι νηῶ.
ἑβραίοις

ἔβραχίους δ' ἰάχισε χέων πανθελεγέα Φωνήν,
 εἴ τις δὲ ψαρ' ἔχῃ θυμοφθόρον, εἰς ἐμὲ βαινῶν,
 πηγῆς ἡμετέρας πῖε τῷ ψυχασόου ὕδαρ·
 πᾶς γὰρ ὁ πῖσι μῦθος, σόος ἔσσεται. ἀρχέγονος ὅ
 οἷα θεῶ φάρ μῦθος, ἀεὶ δὲ γαστρός ἐκείνης
 ἔμφρονες ἀνὰ χύτῳ ποταμοὶ ζείοντι ῥεέθρῳ
 εὐλόμυχον βλύσσει παλιμφυές ἐνθεον ὕδαρ,
 εἶπε προθεσπίζων ὠιδιδήμον ὁ ψιμορ αἰγύλιον
 πνθύματος, οὐ περ' ἐμὲ μετ' ἄλλοις θεοδέτμονι θυμῶ
 πᾶσα πολυπυρέων μερόπων πειθεῖσα γενέθλη·
 οὐ πῶ γὰρ βροτέησι μῦθῳ ἔριζων ἰουιοιναῖς
 Χρισὸς ἀναξ γενέταο φακίς ἀγχίθρονος ἔδρης
 πολλοὶ δ' εἰσαίοντες ὁμοφραδέων τότε λαῶν,
 χείλεσι πισοτάρισι πολύσομου ἔβρεμον ἠχῶ,
 οὗτος ὅρ' ἔγραφε μῦθος, ἐπὶ τυμός ὅστι προφήτης,
 οἱ δ' ἰλιχοσασίης ἀδαήμονες, εἶχον ἀοιδίην,
 Χρισὸς ἀναξ πᾶλερ οὗτος· ἀμμιπῆρι ὅ μύθῳ,
 ἄλλοι θεομοφθῶν σομάτων πετάσαντες ὀχῆας,
 θεσφαῖα μυθήσαστο σοφῆ κεχαραγμένα βύβλα,
 μὴ γὰρ ἀλικρήπιδος ἐλθύσεται ἐκ γαλιλαίας
 Χρισὸς ἀναξ; ὅ δ' ἔτι θεηγόρος ἐννεπερ ὀμφή.
 Δαεῖδι δ' ἀρχεγόνος βασιλήϊον αἶμα κομίζων,
Χρισὸς

χρισός ἰσδαίοισι φανήσεται αὐτός ἀκούων,
 παβίλος ὁππόθι δῶμα λυροῦ τύπος ᾤκειε δαβὶδ
 βιθλεέμ μηλοβόριο. μεριζομλίοιο ὃ λαῶ,
 ἀμφιλαφῆς διχόμητις ἔλω ἔρις. ἀπεῖθεῖς ὃ
 ἀφραδέες ἴνές ἄνδρες ἐπειρήσαντο πιέζην
 ἴησεν ἀδίκω ἄνω τωνδύματι δημογερόντων.
 ἀλλά μιν ἔτις ἔμαρξεν, ἐπεὶ πυμάτη πάλιν αὐ-
 ἔπω ἰδιζέφαντι παρίσαντο λοίγιος ὤρη. (ὅρ)
 καὶ πινυτοὶ νόσιον ἐς ἀντιθέας ἱερῆας
 θαμβάλοιο θεράποντες ἐμυθήσαντο δ' ἐκεῖνοι,
 ἴπῃ μιν ἔκομισαθε; καὶ ἔννεπον ἔμφροσι μύθω
 ἀπλακέες διασπλήνης ἄνωδρισηῆρες ἀνάγκης,
 ἔχουτω βροτός ἄλλος ἴσω ἐφθέγγετο φωνῆν.
 καὶ θεσφύς εἶπεν ὄμιλος ἀκιλήτων φαρισαίων,
 μὴ σφαλεραῖς προπίδρασι παρεπλάγχθητε καὶ
 πειθόμενοι κείνοιο νοήμασι; μή τις ἐς αὐτὸ (ὅμεις
 ἠγεμόνων πείθουσιν, ἢ ἀγχινόων φαρισαίων;
 εἴ μὴ δῆμος οὗτος ἀτάσθαλος ἐσμός ἀλήτης,
 ὃς νόμον ἀγνώσων βασιχθύεται, ἐμπλεος ἀρεῆς.
 ἀφνειὴ ὃ φάλαγγι χέων νεμεσήμονα φωνῆν
 ἀγχιφανῆς Νικόδημος ἀμείβετο, πάντας ἐλέγχων,
 μὴ γὰρ ἰσδαίων νόμος ἐνθεος ὁξεί θυμῶ

οἶδεν κατακρινόμεν, εἰ μὴ πάρος ἀνδρὸς ἀκέρων
 φθεγγομένης κρίνειε διχραπόλος ἰδιμονα φωνήν,
 ἔργα τὰ πῶρ τελέει νοέων ἄνω μάρτυρι μύθων
 καὶ χορὸς ἀντιάχισε θεμιστόλων φαρισαίων
 μεμφόμενος Νικόδημον ἀμεμφέα· μὴ σὺ καὶ αὐτὸς
 αἶμα φέρεις Γαλιλαίων, ἀμοιβάδα βύβλορ ἐλίτων,
 ἔξεο μασθίων, καὶ γνώσεται ὅτι προφήτης
 οὐ πῶ ποικιλόμυθος ἐγέρεται ἐν γαλιλαίῃς.
 8 Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε χέων λαοσόν ἀνδρῶν,
 εἰμὶ φάος κόσμοιο λιπαυγέος· ὅς δέ μοι ἀνὴρ
 πιστορ ὁμαρτήσιερ ἔχωρ νόορ, ἔποτε βαίνει
 πρὸς τὸν ἄλωρ μέγιστος σκιοειδέα κῶνορ ὀμίχλης,
 ἀλλὰ χεταυγάζει εἰ ἐχωρ ὁμόφοιτορ εἰ αὐτῶ
 ζωῆς ἀπλανέος φάος ἐμπεδορ ἀπίεπής ἢ
 λαὸς ἰσθαίων ἐπεβόμβεε θυάδι φωνῆ,
 μαρτυρίω ἰδίω ἐνέπειρ ὑφαίχενι μύθων
 μάρτυρος ἔσέο μῦθος ἐπίτυμος· εἶπε καὶ αὐτὸς
 γλώσσης ἀεναοιο θεόρουτμ ὀμβρορ ἰάλων,
 εἰ καὶ μαρτυρήσιρ ἐμὸρ κλέος αὐτὸς ἀέξω,
 ἀψυδής πείλε μάρτυρ ἐμὸς λόγος· ἀμφοτέρω ἢ
 μένος ἐγὼ νοέω πόθεν ἠλυθορ, ἢ πόθεν βαίνω.
 ὑμεῖς δ' ἐκ ἐδάητε πόθεν γενόμεν, πόθεν ἔστω·
 ε ὑμεῖς

ὑμῶν εἰσορόωντες ἐμὴν βροτῶδ' ἀμορφῶν,
 ἀνδρομέλω κ' ἰσάρα διχάζετε νηϊδί μύθῳ·
 ἔτινα μὴ κρείνομι, θεμιστόλορ σόμα λύσας.
 εἰ δ' ἄρα κ' κρείνομι, δίκω ἰθεῖα ρέζω.
 νημερτῆς κ' ἄμεμπτος ἐμὴ κρείσις· ἔγ' ἔλέγχω
 εἰμὶ μόνος, μεθέπω ἢ κ' ὑψιμέδοντα ζοκῆα
 ξωδὸρ ἐμόρ σωάεθλορ. ἐν ὑμετέροισι ἢ θεμοῖς
 ἔσι θεογλώσῳ κεχαρταγμένον ἔμφρονι βύβλω,
 μαρτυρίη διδύμων ἑτερόθροος ἔπλετο φωτῶν.
 πρὸς ἐγὼ γενόμην ὑψημάεττος αὐτὸς ἐμαυτῶ·
 ξωλὸ μαρτυρίω κ' ἐμός γενέτης ἀγορβύει·
 ἑβραῖοι δ' ἐρέθνον ἀμοιβαίῳ ἱνὶ μύθῳ,
 ἴς πέλερ ὅς σ' ἐφύτθυσε πατὴρ τέος· εἶπε κ' αὐ-
 ἀμφοτέρως ἐκ ἴσε μῆ δυσπειθεί βουλῆ, (ῥος,
 ἔτ' ἐμὲ παῖδ' αὐ μολόντα, κ' ἔπ' ἐμ' ἴφ' ἀντα ζοκῆα·
 εἰ δ' ἐμὲ γινώσκοντες ὑψηλὸσ ἀθε μλοοινῶ,
 καί κερ ἄρ' ἐφράσαθε κ' ἡμέτερον γενετῆρα·
 κείρανος ἔννεπε ταῦτα διδάγματ' ἀθε κελα λαῶ,
 γαζοφύλαξ ὅτι χῶρος ἀκέεται. ὅπ' ὅθι πολλοὶ
 ποικίλα δῶρα φέροντες ἐπεσεύχοντο πολῖται·
 ἔδ' ἴς αὐτὸρ ἔμαρφερ, ἐπεὶ θανατηφόρον αὐτῶ·
 ἔπω λοῖδιον ἦλθε θεόστυρ ἰχνιορ ὄρης,

καί

Γνήσιε τε Διουσεβίης ἐγκύμονες ὕψιν ὄωρ
 λαὸς ἰσδαίων φιλοπευθία ῥήξατο φωνήν,
 τίς σὺ πέλεις; κὴ Χρισὸς ἀνίαχεν, ὅτι πῶρ ὑμῶν
 οἷς ἔμ' ἄρχῆς ἀρείζου, ἔχωρ νήριθμα Δικάζει
 κὴ λαλίφρ. ἄλλ' ἔσμι ἐτήτυμος, ὅς με γενέθλι
 ἀνδρὸς μὲν πεθίικε κὴ ἄβεικὸς ὅσα πῶρ αὐτῶν
 ἔκλυορ, ἔμπεδα πάντα διέρχομαι ἄφρονι κόσμῳ.
 λαοὶ δ' ἐκ εἰσέθεν ὅτι σφίσιρ εἶπε Ζηνῆα.
 Ἰησῦς δ' ἀπόμεπιλο θεηγόρα χεῖλα λύσας,
 ὅπως ὅταν θία γέεσιρ ἀνυψώσι τε μνηοιναῖς
 ἀνθρώπου σοφὸν ἦα, τότε γνώσεαθε κὴ αὐτῶν
 ὅτι θεῶν γενετῆρος ἀπόπεθερ ἔδερ ὑφαίνω,
 ἀλλὰ μοι ὡς ἐπέτελε πατὴρ ἔμὸς, εἰσέτι ῥέζω.
 ὅτι κὴ ὕψι μέδωρ γενέτης μετ' ἐμείο φαίνῃ.
 ἔδ' ἐμὸν ἔλφωρ, ἐπεὶ πεφυλαγυρδία ῥέζω
 εἰς χρόνον ἐμπεδόκυλορ ἔαδὸτα πάντα Ζηνῆι.
 Τὰ δ' εἰ βούωντι, πολυαπερέωρ σίχες ἀνδρῶν
 πῶσιος ἀρῆκτοισιρ ὕπεκλίνοντο λεπάδνοισ.
 Ἰησῦς δ' ἀγέρθερ ἔπος νεοπειθεί λαῶν,
 αἶνον ἐμοὶ πείθηαθε, κυβερνητῆρι ἢ μύθῳ
 ἡμετέρῳ μίμνιτε, τότε γνώσεαθε κὴ αὐτῶν
 οἶμον ἀληθείης θεοπεπέος ἄξικίη ἢ

ὑμῖν πειθομῆνοι σιρ ἐλεύθερον ἡμᾶρ ὁπίασει.
 ἔβραϊοι δ' ἰάχην σαρ ὁμογλώσσῳ τινὶ μύθῳ,
 Ἄβραάμ ἀρχηγόνιο ἔυηφενέος γενετῆρος
 ἡμεῖς αἶμα φέροντες ἀδέσποτον, ἕτινος ἀνδρῶν
 αὐχένα διοχμῶσαντες ἐδιδάθημεν ἰμάσθη.
 καὶ πόθεν ἄμμιν ἔφ' παρ, ἐλεύθεροι ἐσὲ θανόντες,
 ἄξενίης τ' ἀχάλινορ ἐσαθρήσῃτε γαλήνῳ.
 Ἰησῆς δ' ἐδιδάξεν ὑπέρβιον ἐσμὸρ ἐλέγχων,
 πᾶς βροτῆς ἀμπλακίῳ πλέων ἀεσίφρονι θυμῷ,
 ἀμπλακίης πώλε δὲ γλος· εἰ ἀθανάτω ὃ μελάθρῳ
 δὲ γλος ἀλιξοσιῆς, αἰώνιος οὐ ποτε μίμνη
 ναιετῶν· μίμνει ὃ φερέσβιος υἱὸς ἀνύμων,
 ναίωρ πᾶξιον οἴκορ, ἕως χρονίη παρὰ νίση
 ἰωπεύωρ ἀκίχηρς ἐλίσεται ἔμπεδος αἰών.
 εἰ δέ κεν ὑμῶν ἐλάσας δὲ λειον ἀνάγκη,
 υἱὸς ἐλευθεροισι κόμῳ σέφειε παντῆλοισι,
 ἀμπλακίης ῥίψῃτε παλίμυτα δεσμάλε πᾶδινων,
 ἡμᾶρ ἐλευθερίης πανεπήτυμον ὀφέλαχέντες·
 Ἄβραάμ ἐσὲ γενεθλα θρόφρονος, οἶδα καὶ αὐτῆς,
 ἀλλὰ μελαθριδίῳ κτάνειν μαςθίετε πότημῳ·
 ἔφ' ἔμός ποτε μῦθος ὑμῶν φρένα δύνει·
 ἔβραϊοι δ' ἰάχην σαρ ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ,

ε ιη

ἡμῶν

ἡμείων γενέτης τελέθῃ πρωτοπόρος Ἄβραμ
 Ἰησῆς δ' ἀπάμειπτο χέωρ ἀντίτυπορ ὀμφῶ,
 ὑμέας εἰσοφὰ τέκνα φυτοπόρος ἦροσιν Ἄβραμ,
 καί κεν ἐποίησαδε θεοδέος ἔργα ζωῆος
 Ἄβραμ ἐξνοδίοκαιο. θεημάχος ἐσέ γενέθλη,
 εἰ φονίας πολόντι μαίνετε χεῖρας ὀλέθρω.
 ἔργοις ἀντιτύποισιν ἰδισώσαδε γενέθλιω.
 Ἄβραμ ἐμνεαίνεν ἀναίτιον ἄνδρα λαμιάσαι,
 Ἄβραμ ἐκάμε τῷ θεοσυγές. ἀλλά περ ὑμεῖς
 ἔργα πολορῆρα φέος μνεαίνετε παρὸς ὑφαίνειρ.
 καὶ θεασύς ἐβραχίωρ πάλιν ἔννεπε λαὸς ἀκέωρ,
 ἡμεῖς ἐτερόμεθα νόθης ἀχὸ μαχλάδος θύνης,
 ἀλλὰ θεορ μόνου ἰδμεν ἕνα ζώντα ζωῆος.
 Ἰησῆς δ' αἰόντι πάλιν μυθήσατο λαῶ,
 εἰ θεός ὑμείων γενέτης τέλερ αἰθέρα ναίων,
 καί κεν ἐμὲ ξύμπαντες ἑνὸς γεγαῶτα ζωῆος
 ἀρῆαγέος φιλήης ἀλύτῳ ξυνώσατε θεομῶ.
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεόθερ πεφορημῆος, εἰθάδε βαίνω.
 καὶ πόθερ οὐ θεόμιτιρ ἐμὴν γινώσκετε φωνήης
 ὑμέας ἐσθένος ἔσιν ἐμόν ποτε μῦθου ἀκούειρ.
 ὑμεῖς δὴν τεκνα λυσαντέος ἐσέ ζωῆος,
 δαίμονος ἀντιπάλοιο ποθοβλήτους τε μερίμνας
 παρὸς

πατρὸς ἀερσινόου μινεαίνετε πάντες ἀνύσσει,
 αἰεὶ κείνος ἔλω ἀνδραπόνοσ, ἐξότε κόσμος
 ἐξ ἀρχῆς τετέλεστο θεμέλφορ' ἔδ' αἰ θεσμοῖ
 μίμνερ ἀλιθείης θεοπειθέος' ἔ γ' αὐτῶ
 ἦεν ἐπιτυμῖν, κὺ ὅτε σκολιόφρονι βελῆ
 αἰμύλα κωτίλωρ ἀπατήνορα μῦθορ ἰάλλει,
 φθέγγεται ἐξ ἰδίων ὅτι λοίγιον ἦθος ἀέξωρ,
 φθύσης αὐτὸς ἔφυ, γενετῆρ τ' ὀλοώτατος αὐτῶ.
 ὑμῖρ αὐτὸς ἔλεξα, κὺ ἔ πισθέετε μύθω.
 τίς βροτὸς ὑμείων μεδυνήσεται αὐτὸς ἐλέγξαι
 ἀμπλακίης ἐπίηρα; κὺ εἰ νημερτές εἶλω,
 τίπτε μοι ἔ πείθεσθε θεόφρονι; πᾶσ σοφὸς ἀνὴρ
 εἰς θεὸν αὐτογένεθλορ ἔχων νόον, ἠδ' ἴ θυμῶ
 μύθος ἔρχνίσι θεῶ ζώοντες ἀκέρ.
 ὑμῖσ δ' εἰσαίδηρ ἔ σπεύδετε θεσκελον ὀμφῆρ,
 ὅππῃ πῶρ ἔ νέα τέκνα βιαρκέος ἐσέζυκῆσ.
 κὺ θεασὺς ἐβρακίωρ ἔπε πᾶφλασε λαὸσ ἀκέρωρ,
 ἄφρονα λωβητῆρ χέωρ ἔπε' ἀνθερεῶνι,
 ἔ σε κερκῶσ κρένοντες ἐλέγχωρλο ἰδιμονι βελῆ,
 ὅππῃ θεὸσ ποιητὸσ ἀεξήθης θεμαρείταισ,
 δαίμονοσ ἀμφιέπαρ μανιώδεα ῥοῖζορ ἰμάσθλῆσ.
 Ἰησὺσ δ' ἀγέρθε πάλιν δυναπειθῆ ἰλοῖ,
δαίμονοσ

δαίμονος ἔμεθέπω μελανίφρονος ἦχον ἰμάθλις,
 ἀλλὰ θεὸν ζείδωρον ἐμὸν γενετῆρα γεραίρω
 ὑμαῖς θιάγεεσσι· ἀτιμῆ δέ με πολλῆ
 ὑμεῖς ἀφραδέοντες ἐλεγετε κέντρι μίθω.
 ὑμῆρ δ' ἡμετέρη ἔδίζομαι· ὑψιπέτης ἄρ'
 ἔστιρ ὁ μαςθύων, κῆ ἐμὸν κλέος αἰὲρ ἀέξωρ,
 κῆ κρινῶν τότε μάλλον· ἀμῆν δ' ἀμῆρ ἀγορδίω,
 ὅς τις ἐμῶν δέξοιτο θεοφραδέων σίχα μύθωρ,
 καί κευ ἀσυλήρισιν ὑπὸ πρῶπιδεασι φυλάξοι,
 οὐ ποτε πικρὸν ὄλεθρον ἐσόφεται, εἰσόκε μίμνης
 αἰῶρ πουλυέλικτος· ἐπεφθέγγαντο ὃ λαοί,
 νῦν ἔτι νῦν ἐδάημεν ἐπήτυμον, ὅπῃ σε λύσῃς
 δαίμονος ἠρόφοιτος ἀλάσορος οἴσρος ἐλαύνῃ·
 ἄβραάμ ἔλερχε πότμον ὀπιλίκος, ἐξ̄ προφῆται
 ἔσθενον ἀξέπιοιο φυγεῖν ὠδίνας ὀλέθρου·
 κῆ σὺ τῆ̄ προχέωρ ὑψαύχενά νόμπορ ἀπειλῆ,
 ὠλήσας ἀγέθους, ὅτι βροῦς αἶνε φυλάξῃ
 μύθους ὑμετέρους ἔγθίσεται αὐτὸς ὀλέθρου·
 ἄβραάμ μὴ σὺ πῶλῃ· θεοπειθέος αὐτὸς ἀρείωρ
 ἡμετέρους γενετῆρος, ὅς ἀξέπιο θάνε πότμου·
 κῆ θανάτῳ ξύμπαντες ἐπειρήσων προφῆται.
 εἰ πὲρ, τίνι προτέρωρ σε πανείκελον αὐτὸν εἰλίψῃ·
ἰησῦς

Ἰησοῦς δ' ὁ ἀριζε θεόστυα χεῖλεα λύσας,
 αἶψα ἐπαινήσω, κὴ ἀγίνωρα μῦθον εἶπω
 ὑψώσας ἐμὸν θυχός, ἐμὸς λόγος ἔδεν ὀνήσει·
 ἔσιν ὁ κυδαίνωρ με πατὴρ ἐμὸς, ὅς με γενέθλη
 ἀνδρῶν ἐκ προέηκε μολεῖν ἰθώρωρα κόσμῳ.
 ὅρ θεὸν ὑμείων ἀδίκῳ κικλήσκετε μεθ'·
 αὐτὰρ ἐγὼ μάλα σῶξεν ἐπίσταμαι. ἦρ γὰρ ἐνίψω
 ὅ τί μιν ἔδεδάκη, φανήσομαι ἄρτι κὴ αὖτις
 ὑμῖν ψυλοδύοις ἀπατήλιος ἴσος ἀκῶρ·
 ἀλλά μιν ἀλλά μιν οἶδα κὴ ὥς ἐπέτελε τελέσσει,
 οὕτως ἀκλινέεσσι εἰ ἤθεσιν ἐμπεδα ῥέζω·
 ὑμείων γενέτης πρωτοπόρος ἐνθεὸς ἄβραάμ
 ἦμαρ ἐμὸν πολύδουκτον ἰδεῖν ἠγάμαρ θυμῶ·
 εἶδε, κὴ θυφροσύνης ἐπιβήσαρ. θαμβαλέος ἦ
 λαὸς ἰσδαίων ἀντίθροον ἔβρεμν ἠχῶ,
 μήπω ἐλισσομένοιο χρόνον πολυκαμπῆϊνύσῃ,
 ἄντυγα πεντήκοντα Δεφωλήσας εἰαυτῶ·
 ἄβραάμ πρὸς λυέτιρον ἐσέδρακες; εἶπε κὴ αὖτις,
 ἄβραάμ πρὶν γένος ἔχεν, ἐγὼ πέλον· αἰνομανῆς ἦ
 λαὸς ἔχων δασυλῆτας ἐπέερεε λαὸς ἀγνήωρ,
 εἰσέτι μιν λαλέοντα χατακρύψαι μινεαίνων
 Ἰησαλέμ γλωχίνι λιθοβλήτου νιφετοῖο.

Ἰησοῦς

Ἰησοῦς δὲ ἀκίχητος ἔστω πύχα κούθηρ νηῶ·
 σιγαλέοις ἢ πόλεσι διδρωύζωρ μέσος αὐτῶν,
 ἀπειθήνης πεφόρητο λιθοαστόρ ἐσ μόρ ἑάσας·
 9 ἔτω μὲν παράμθεε. Παρραδείχωρ ἢ κελύθου,
 ἤμλορ ἄνδρ' εἰδῆσε, τ' ἐκ κόλποιο Τεκούσης
 τυφλὸν ἔτι σπαίροντα λεχωίδες ἔδρακορ ὄρα·
 ὅς τις ἔλω πδύφοιρς, ἀφωτίσιοιο πρσώπου
 συμφερτήρ, ἀμέρισορ ἔχωρ, ἀχάρακτον ὄπωπῆν,
 ἤρ φύσις ἐκ ἐτύπωσε· λιποβλεφάροιο ἢ κύκλα,
 οἰδαλέορ ξένορ ἔμμα γενεθλιάς εἶχεν ἰμίχλη.
 εἰ βρέφος οὐποτε ζῶιον ἀνόμματαρ ἤλικι κόσμα
 ἤνλοχορ βιόριο φυραπόςορ ἤγαγερ αἰώρ·
 Ἰησοῦς δὲ ἐρέδνερ ὁμόσολος ἐσ μόρ ἑταίρωρ,
 ἔα βίρ, ἀνδρσρ δίοισι τίς ἤλιτερ εἰπὲ μαθηταῖς.
 οὔρς ἀλιξάίνωρ θεομῆχαχερ, ἢε ζικῆες,
 εἰσόκε μμρ δασπλῆτες ἐμαϊώσαντο λοχεῖαι
 ἐκ μητρὸς λαγόνωρ, ἀλαώπιδι σύγχρονορ ὄρφνης
 Ἰησοῦς δὲ ἐδίδιαξερ ἀληθεί μάρτυρι φωνῆ,
 οὔρς ἀταθαλέωρ ἐκ ἤλιτεν, ἔδε ζικῆες,
 ἀλλὰ λάχεν τόδε πᾶμα θεήλατορ, ὄφρα δι' αὐτῶ
 ἔργα θεῶ γενετῆρς ἀλεξιγάκοιο φανεῖν·
 ἡμίας ὑφίσοιο πέλαι χρέος ἔργα τελέσαι,
ἔργα

ἔργα θεῶν ζώντες, ἕως ἔτι φαίνεται ἡώς·
 νύξ δινοφερὴ καὶ βασιὸν ἐλδύσεται. ἐρχομένη
 ἔτις ἀνὴρ καὶ νύκτα διωθήσεται ἔργον ὑφαίνων,
 ῥέξω δ' εἰσόκειρ ἡμᾶρ ἀέξεται· εἰμὶ δ' ἡ κόσμος
 φέγγοσ ἐγὼ ζοφόντες, ἕως ὅτε κόσμον ὀδύω·
 εἶπεν ἀναξ, καὶ θεῖον ὑπὸ σόμα διδάδι γαίη
 λυσίπονον πάλλουκον ἀπέπυεν ἀφρόν ὀδόντων·
 καὶ χθονίᾳ κενεῶνι πεφυρμένην ἀφρόν ἐλίσσων,
 πύσματι πηλὸν ἔτρυξε φαεσφόρον· ἰκμαλέον δ'
 ἀνδρῶν ὑπὸ χρίσας λιποφειγεί πηλὸν ὀπωπῆ,
 ἀνέρος ἔπλασεν ὄμμα, καὶ μὴ φύσις θυρερ ὀπάσαι·
 ἀνέρος ἔπλασερ ὄμμα, καὶ ἀγλήνοιο προσωπου
 γράφας δίπυχα κύκλα, μέσσω ἐχάραξερ ὀπω-
 ὀφθαλμῶν τελέων νεοδυχέας ἠθάδι πηλῶ (πην,
 ἐκχοὸς ἀνδρῶν γόνοιο· καὶ ἔνεπε θεῶν διφωνῆ,
 ἔρχεό μοι, καὶ νίπτε τεὸν ῥέθος, ἦχι Σιλῶαμ
 πηγῆς ἀγχιπύροιο ῥέει πανδήμορ ὑδωρ.
 ὑδωρ σελλομένηο προσωμου ἐκ σέο πομπῆς.
 Χριστὸς ἔφη, καὶ τυφλὸς ἐπείγετ, καὶ παρὰ πηγῆ
 χροσὶ βαθυομένησι φαεσφόρον ἠφυσερ ὑδωρ,
 ὑδασι πηγαίοισι λιπόσκια φάεα νίπων.
 σμήξας δ' ἀρετὶ ὑπερσοχοφδέα κύκλον ὀπωπῆς,
 ἔξαπίνης

1
 φλιθοντι
 εξαπίνης φάος ἔχε, σ' μὴ φύσις οἶδεν ὀπάσσει,
 ἀθρήσας φάεθοντας ἀθήεος ὄψιμον αἶγλω.
 νίφαρ, σ' πάλιν ἦλθε, κ' ἴσατο πάντα δουρίων.
 καί μιν ἐσαθρήσαντες ἐπήλυδες ἄνδρες ὀδίται,
 μαρμαρυγῶ πῶμποντα νεογλήνοιο πρῶσῶπου,
 γείτονες ἐφθέγγοντο, κ' ἄνδρες ἰδιμονι λαίμαρ,
 ἔπῳλεν οὐρς ἐκείνος ἐν ἄσει τυφλὸς ὀδίτης,
 ὃς πάρος αἰτίζεσκεν ἐθήμονα χεῖρα ἱταίων
 δεξιτερὴν πρῶβλῆτα παρδ' χορδύοισιν ὀδίταις
 ἄλλοι δ' ἀντιάχθων ἀμοιβαίῳ ἱνὶ μύθῳ,
 ἔπέλει ἔπῳλεν οὐρς, ἔοικε ἢ μῆνον ἐκείῳ.
 κείνος ἀνὴρ ἀγόρευε, ἐγὼ πέλω. εἰσαίων ἢ
 λαὸς ἰσθλαίων, φιλοπυθῆα ῥήξατ φωνῆν,
 πῶς ἢ τεκί πρῶβλῆτες ἀνώχθησαν ὀπωπαίς
 ἐβραχίοις δ' ἀγόρευε θεῶ πεφιλημῆος ἀνὴρ,
 κείνος ἀνὴρ ὃς χρισὸς ἀκέεται, ὃν τινα λαοὶ
 ἴησ' ἐν καλέσσειν, ἐμὰς ὠίξω ὀπωπάς.
 χείλεσι γ' ἄσοφὸν ἀφρόν ἀνήρευεν· ἐν δαπέδῳ ἢ
 ἀκροτάρις ὀνύχεσι πολὺς εὐφρον ἱμμάδια πάλλαμι
 πύσματι πηλὸν ἔπευξεν, ἐμὰς δ' ἔχρισεν ὀπωπάς.
 καί με μολεῖν ἐκέλευσεν ὄπη ῥόος ὄβσι σιλῶάμ.
 πηγῆς δ' ἐγγύς ἴχανον. ἀλεξιχάκῳ ἢ ῥεέθρω
 νίφαρ μῆνος

νι. Δά. Διος σικιεροῖο πδδ. Ξοχορ ὄμματος ὕλω,
 ἐξαπίνης φάος εἶδον, ὃ μὴ πάρος εἶχορ ὀπωπαί.
 ἐβραῖοι δ' ἐρέφνον ἀναιδέες ἄφρονι μύθῳ,
 πῆ πέλε, πῆ πέλε κείνος, ὃ δ' ἴαχεν ἐμφρονι μύθῳ,
 ἀγνώστω πόθι κείνος. ἐπασθόνον ἢ λαοί
 τ' ποτὲ τυφλὸν ἄγοντες ἐς ἀντιθέας ἱερῆας.
 ἐβλομάτη δ' ἀπρηκτος ἔλω τότε θεσκελος ἡώς,
 τῆ ἐνι πηλὸν ἔτευξε, κὶ ἐπλασε φέγλος ὀπωπαῖς
 χρισός, ἀπ' βλεφάρων ἐλάσας ἀλαωπὸν ὀμίχλην.
 καί μιν ἀνείρετ λαὸς ἀπιστοτάτων φαρισαίων,
 πῶς βλεφάρων λάχε φέγλος. ὃ ἠθρασὺς ἴαχερ ἀνῆρ,
 θεσκελορ ἡμετέρας ἐπεθήκατ πηλὸν ὀπωπαῖς.
 ὀφθαλμὸς δ' ἐχάραξερ. ἐγὼ δ' ὑπὸ γείτνι πηγῆ
 ὕδατι πηλὸν ἐνι. Δα, κὶ ἴσαμαι ἄρτι δουθύωρ.
 κὶ φθονεροὶ τινες εἶπορ ἀσιγήτων φαρισαίων,
 ἔθεόθεμ πέλερ οὔτ' ε, ὃς ἱερὰ θεσμά πατήσας,
 ἔδρῆμορ ἀπρηκτοιο φυλάσεται ἐβλομορ ἡώς.
 ἄλλοι δ' ἀντιάχηθον ὀμοφθόγγωρ ἀπ' λαυμῶρ,
 πῶς διώαται τάδε πάντα πολύβοπα θάματα
 θνητὸς ἀνῆρ κὶ ἀλιβός. ἀμιλλητῆρι ἢ λαῶ (τὸ ἄχθ
 διχθὰ μεριζομένῳ διδυμόθροος ἐβρεμλι ἠχώ.
 κὶ πολὺς ἀμφήρισος ἔλω κλόνος ἀνδρὶ ἢ τυφλῷ.
 πάντες

πάντες ἐμυθήσαντο, σὺ ὅ φρεσὶν εἶνεκα κείνῃ
 πόλῳ μῆτιρ ἔχεις τίνα μοι, τίνα μῆτιρ εἰλφεῖς;
 ἄρτι φαῖς δ' ἀδίωνητος ἀνὴρ πειθήμονι μύθῳ
 ἔννεπε θελήμεις, ὅτι θεός κελός ὄβρι προφήτης.
 λαοὶ δ' ἐκ ἐπίθιθον ἀλιθέϊ φῶρσι ἰωῆ.
 ὅς ποτε τυφλὸς ἔλω, καὶ ἐδέξατο φέγγος ὀπωπαῖς,
 εἰ μὴ πρῶτα κέλεσσαν ἀπειθέες ἀρχιερεῖς
 ἀνδρὸς ἀναβλέφαντος ἰδισαμνίης γενετῆρος.
 ἀμφοτέρως δ' εἶροντο βαρυζήλω τινὶ μύθῳ,
 ὑμείων παῖς οὗτος, ὃν ἐφθέγγαντο πολῖται
 ἐκ λαγόνων ὅτι τυφλὸς ἀνεβλάσθησε τεκῆσις
 καὶ πόθεν ὀφειτέλεσσαν ἐδέξατο φέγγος ὀπωπαῖς.
 καὶ φόβον ὠδίνοντες ἐχέφρονες ἠπώροπων ἦες,
 μῦθον ἄποκλέποντες ἐμυθήσαντο θεῆες,
 ἴδμεν ὅτι βροτῶν οὗτος ὃς ἐλαχεν ὄμματος αἰγλιν,
 ἡμείων πῶλε κῆρος ἐτήτυμος. ἀλλὰ καὶ αὐτῶ
 ἴδμεν εἴης ἀπὸ μητρὸς ὅτι βρέφος εἰς φάος ἔρπων,
 τυφλὸς ἔλω, ἀγάλακτος, ἔτι πνεύων θεκερῖο.
 πῶς δέ οἱ ἀμφιζῆτες ἀναίχθισαν ὀπωπαῖ,
 καὶ τίς ἀφωτίσων βλεφάρων ἐκέδασεν ἐμίχλω,
 ἡμεῖς ἐκ ἐδίαμμεν ἀμεμφέες. ἀγχιφανῆ ὃ
 ἴδμεν ἀκῆρον ἔρεσθε, τὰ μὴ δεδίασι θεῆες.

ἔπειθε νήπιος οὗτος, ἔχωρ παιδῆϊον ἤβλω
 ἔφθογγῆς ἑτέρας ὠδιδύεται. ἀμφὶ ἔθερ γὰρ
 ἄρτιθαλῆς νέος οὗτος ἀλιθέα μῦθον εἰΐψι,
 πισῆς μέτρα τέλφα φέρων παλιναυξέος ἤβης.
 βία φόβω πολλόντες ἐπεφθέγγαντο βικῆς,
 πάρος ἰσδαίων πεφυλαγμένοι. αἰνομανεῖς γὰρ
 χριστὸν ζῆλον ἔχοντες ἀμμήτων χάριν ἔργων,
 σωθεσίω κήρυξαν ὄλω πειθήμονι λαῶ,
 ὄφρα μιν ὅς δέξαιτο νόω, κὺ χριστὸν εἰΐψι,
 μὴ ζαθέσ φαύσειε θεοκλήριω μελάθρου.
 οὗ χάριν ἐβραίοισιν ἐμυθήθη τρικῆς,
 ἰδιμονα κῆρον ἔρεσθε κὺ ἔχρος βῆσι τοικῆων.
 ὑμῖν δὲ εἰρολίοισι διωθήσεται οὗτος εἰΐψι
 ἄρτια μέτρα φέρων ἔχων πόδι μήκετον ἤβλω
 κὺ γενέτης ἀλαοῖο κεράσατο θαύματι φωνῶ
 γλώσση κερπιδίη, μὴ δηῖος ἐσμὸς ἀκῆση
 παιδὸς ἰδῶν νέον ὄμμα βρογλήνοιο πρῶπου,
 ἀνέρα δὲ ὅς πόδι φοιτος ἔλω ἀλαωπὸς ὀδίτης,
 ζηλομανεῖς καλέσαντες ἐπέφραδον ἀρχιερεῖς,
 δὸς τέκος ὑψιμέδοντι θεῶ χάριν, ὅς σε βῶσας,
 ὀφθαλμῶν πόρε φέγγος· ὃ ἔβροτὸς ὃν σὺ Γεραίρδης,
 οὗτος ἀλιξοσώησι πῆλφ μεμεληρῆϊος ἀνήρ·
 ἐβραίοις

ἐβραίοις δ' ἀγρόθυρον ἀνὴρ θρασύς, ἔ μ' ἀνέγνω
 εἰπέλερ οὐρ ἀλιζὸς ἐτήτυμοι. οἶδα ἕθυμῶ
 ἔρμόνον ἀξενέως, λοχίης ὅτι σῶξοφος ἦς
 τυφλὸς ἐγὼ βλάστησα, κὺ ἴταμαι ἄρτι δουλεύωρ
 κὺ χορὸς ἐβραίων φιλοπυθ' ἀρέξα οφωνήν,
 εἰπέ ἴσοι ποίσηρ ἐῶ τεχνήμονι πηλῶ.
 πῶς ἕτελῶ ζοφύεσσαρ ἀπημάλιωερ ὀμίχλιω.
 καί σφιρ ἀνὴρ ἀδόνητος ἐλθύθηρρ ἰάχε φωνῶ
 ἄλλοτε μῦθωρ ἔλεξα, κὺ ἐκ ἠκίσσατε φωνῆς;
 ἴπε παλιμπετέες μνεκίν. τε σῶξον ἀκίσσαι.
 μὴ θεὸς ὑμείων δονέει νόον, ὄφρα κὺ αὐτὶ
 κρισῶ θεωπεσίοιο νόθοι γίγνηθε μαθηταί;
 οἱ δέ μιν ἀντιπόροισιρ εἰείκεον αὐτίχα μύθοις,
 αὐτὸς λυσινόμοιο πέλερ κείνοιο μαθητής;
 ἡμεῖς γὰρ πετέροιο θευδέος ἐσρδ' ἔταῖροι,
 θεομοτόικ Μωσῆος ἑσποδρησῆρες ἰωῆς.
 σῶξον δ' ἐκ ἐδάημεν ἀνὴρ δ' ἡμείβετο μύθω,
 σῶξο γάρ βδι τ' εἰσῶμα πηλὸ πλέον, ὅτι περ ὑμῶν
 οὗτος ἔω ἄγνωστος, ἐμάς δ' αἴξεν ὁπῶ πάς.
 ἴδμεν ὅτι ξύμπαντα πατήρ θεὸς ἠνιοχθίων,
 ἀνδρὸς ἀλιβονόιο βοήν ἐκ οἶδεν ἀκίφν.
 εἰ ἕθευδείησιν ἀνὴρ μεμεληρδῖος εἶη,

καθαραῖς τραπίδεσσιν θεῶν τελέσθην ἐφείμας,
 ζύρου λιασορνίωιο θεὸς ταχυεργὸς ἀκούει·
 ἐξότε ποικιλόμορφος ἀέξετ' πάντ' ἔσφορος αἰῶν,
 τηλίκος οὐ ποτε μῦθος ἀκούεται, ὅτι λαχόντι
 ὄμμα πολυκλήϊσιν ἀφωτίσωιο πρῶσῳπου,
 ἀνέρι τίς πόρε φέγγος, ὅρ' ἀρτιτόκου δὲ κέλυπου
 εἰσέτι τυφλὸν ἔοντα μογασόκος ἔδρακερ ἠώς·
 εἰ μὴ ἔλω βροτὸς οὐτὸς ἐπουρανίου βασιλῆος,
 τηλίκον ἔποτε θαῦμα δωήσατ' μένος ἀνύσσει·
 καί μιν μυσιπόλοι φθονερεῖ συφέλιξαρ ἰωῖ,
 σύγγονος ἀμπλακίησιν ἐμαιώθεις ὄλος ἀνήρ,
 καὶ σὺ σοφοὺς ἱερέας ἔπεσβόλε ταῦτα διδάσκεις
 καί μιν ὁμοκλήθωντες, ἀπήλαθον ἔκτοθι νηοῦ.
 Ἰησοῦς δ' αἰέσκει λαήμονι τυφλὸν ἀκουῖ,
 ὅτι μιν ἐκτὸς ἔλασσε ἀγήνορες ἀρχιερεῖς·
 ὄρε δέ μιν καὶ ἔειπε, σὺ πείθεαι ἦα γεραίρων
 οὐρανίε βασιλῆος, ἀνήρ δ' ἠεβύγετ' φωνῆν,
 κοίρανε, τίς πῶλερ ἔγες ὅρ' ἐνεπες, ὄφρα γέραιρω·
 Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο, καὶ ἔδρακεσ ἀὐτὸν ὀπωπῆ.
 καί σοι νῦν λαλέων, αὐτὸς πῶλερ· εἶπε καὶ αὐτὸς,
 κοίρανε, πῆ δ' ὠκεφαλὴν δ' ἰδί γαῖαν ἐρείσας,
 ὦ ποσὶν ἀμβροσίοις κυρτέμνον ἀρχένα κάμψας,
 f Φαιδρα

φαίδρα πολυῖα φέων πρὸς πύξατο τὰρσ ἀπεδί-
 ἴησ' εἰς δ' ἀπάμφο ἄφρονα μῦθον ἀκάνων, (λωρ
 εἰς κρέμα τ' ἴκανον ἐς ἄφρονα κόσμον ἀλήτην·
 εἰς κρέμα δισσὸν ἐβλῶ ἐπερόξοποι, ὄφρα κὴ αὐτοὶ
 οἱ πάρος ἔχ' ὀρόωντες ἀθηήτου φάος ἦεν
 τυφλοὶ ἀναβλέψωσιρ ἐσαθρήσαντες ὀπωπαῖς,
 ὄξυφαεῖς ἢ γένων ἠλιπαυγέες· ἀγχιπόρω ἢ
 Χριστῷ λαὸς εἰπεὶν ἐφρασομλίωρ φαρισαίων,
 μὴ σφαλεροῖς βλεφάροις ἀλαοὶ γενόμεθα ἢ ἢ
 ἴησ' εἰς δ' ὀάρισεν ἀπειθέα λαὸν εἰπίωρ, (μεῖς
 εἰζόφος ὑμετέρης πῶδι δέδρομε φέγγοσ ὀπωπῆς,
 ὑμέας ἀμωλακίης ἀδαήμονας ἔννεπον εἶναι·
 νῶ ἢ φόως ὀρόωντες, ἀλήμονες ἐσέ κὴ ὑμεῖς·
 Τυφλοὶ δ' ἐσέ νόω, βλεφάρων πλέον· οἷσι κ' ἀνδρῶν
 ἀμωλακίαι μίμνουσι, μάττω ὀρόωσιρ ὀπωπαῖς·
 10 μάρτυρος ἀσυφελίητος ἀμὴν ἀμὴν λόγος ἔσω,
 ὅς κε παρὰ χίξτε θύρω θύερνέθ' αὐλῆς
 εἰδομύχων πρὸ βάτων, κὴ ὑπέρτερος ἄλλοθεν ἔρπη
 εἰς σκολιὴν αἰδίηλος ἐπὶ λυσίω ἀναβαίνωρ,
 ληῖς ἠε πῶλερ ἔτος ἀνῆρ ληῖς ορι τὰρσῶ·
 ὅς ἢ μολῶν ἄγναμπῆος ἐς αὐλίον ὀρθὸς ἰκάνη,
 ποιμὴρ οὗτος ἔφη μῆλοξόφος· ἐρχομλίω δὲ
 ἀμφαδίω,

ἀμφαδίλω, σαθμοῖο θύρω πυλαῶρος ἀνοίγῃ·
 μῆλα ἣ γινώσκοντα πόλις καί εἰσι νομῆα,
 φθογῆς εἰσαίοντα· παρὰ πρὸ θύροισι ἣ ποιμῆρ
 πάσα ποιμαίνῃμ πρὸ καλίζεταί ἠθάδι φωνῆ·
 ἐκ τῆς ἣ σαθμοῖο γεγιθότα μῆλα κομίζῃ·
 ἐξαγαγῶμ δ' ὅτε πᾶσαν ἀολίσῃ σίχα ποιμνης,
 εἰς νομὸν ἐρχομένων οἴων πρὸ κέλευθος ὁδεύῃ·
 ποιμνῆ δ' αἰολόμορφος ὁπιασοπὸρῶ ποδί βαίνῃ
 εἰς δροσερῆς λῆμῶνας, ὁπῆ δόουσα νομῆι·
 ξείνῃ δ' ἐκ αἴουσι, εἰ δ' δεδίασιν ἀκέρῃμ
 ἀλλοξίου καλέοντες ἀήθεα ποιμνίος αὐδῆρ,
 ἀλλὰ παρὰ ἴασοντα, νόθον φεύγει νομῆα·
 ἴσῃρ ἔπος κατέλεξε παρὰ ξοπορ· ἀμφὶ ἣ μύθῳ
 λῆος ἀμιχανέεσκε, ἣ δ' μάθερ ἐγγυς ἀκέρῃμ,
 χρισὸς ἀσημάντῳ τάπῳρ ἐννεπε θεῶσι φωνῆ·
 ἴσῃς δ' ἀγόμενῃμ ἀριζήλω τινὶ μύθῳ, (λῆς·
 πάνδοκός εἰμι θύρη πρὸ βᾶτων πολυχαιδέος αὐ·
 πάντες ὅσοι πάρος ἦλθον ὑποκλέπῃοντι πεδίλω,
 φῶρες ἔσαν δολόεντες· ὅθῃμ λῆισορι φωνῆ
 αὐτῶν φθεγγομένων ἐκ ἔκλυε πάσα ποιμνης·
 πάνδοκός εἰμι θύρη, μιλοσῶος ἠμετέρης ἣ
 ὅς κερὶ ἴων δὲ ἐμῆιο θύρω ἔποδύσετ' αὐλῆς,
 f ἣ οὐτῶς

οὐρανὸν ἔσωσει καὶ ὑπόζωπος αὐτίς ὀδύνη,
 καὶ νόμον θύρῃς, καὶ ἀφ' οὐρανόθεν ἔσεται ἀνήρ·
 ληϊστὴρ δ' ἀίδιλος ἐς αὐλίον οὐποτε βαίνει,
 εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ ἀμαρτυροῦσιν, ἢ καὶ ὀλέσῃ,
 ἢ ἐστὶν ἄφελος μῆλα μαχαίρῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ παρὰ πατρὸς ὅπως ἐμὰ μῆλα θάσω,
 ἦλυθον, ὄφρα λάχοιερ ἀλωφίτῳ τινὶ τιμῇ
 ζωὴν ἐσομένην, τὴν δ' ἐχρόνος οἶδερ ὀλέσαι,
 ἢ ἐπιδασὸν ἔχοιερ ὑπέρτερον. εἰ μὴ ἢ ποιμῆρ
 καλὸς ἐγὼ. ποιμῆρ ἢ καλὸς πῶς μῆλα φυλάσσει,
 καὶ ψυχῆς ἰδίης ἐφείλεται, ἀλλὰ ἐθήσει (σωρ,
 λύξορ ἐὼρ οἴωρ· ὁ δὲ μίθιος, ἐπέλε ποιμῆρ·
 δῆϊορ ἀγχι κέλυθον ἰδῶρ λύκορ ἄρπαγα μῆλων
 κρυπτός ἀλυσκάζωρ ἔποδύεται ὄξυς ἐάσας
 βοσκομένων ἀφύλακτα πολὺπλανα πάρα μῆλων.
 κρυπτός ἀλυσκάζωρ ἔποδύει. ἐκ ἀλέγῃ ἢ
 μῆλων ἀλλοξίωρ, ὅτι μίθιος αὐτὸς ἀκέρ·
 ἐλύκος ἀγκυλόμητις ἐπέρχεται, ἄρπαξι λαίμῳ
 μῆλα θρασυκιδάσας σημάντορος ἐπαρέοντες,
 ποιμῆρ καλὸς ἐφίω, καὶ πάρα καλὰ νομεύω
 γινώσκω δ' ἐμὰ μῆλα, ἐκὶ θάλαμι βοτῆρα
 ταῦτά με γινώσκουσιν ἴσῳ διδυμάωνι θεσμῶ,
 ὡς

ὡς γενέτης νοέει με, καὶ ὡς νοέω γενετήρα·
 Ψυχὴν δ' ἡμετέρῳ οἴῳ ὑπὸρ αὐτίκα θήσω,
 ἔσι μ' ἔσι καὶ ἄλλα πολύβοπα πάρα ποίμνης,
 Ταύτης ἔγεγαῶτα μῆς θεοδέγμονος αὐλῆς.
 ἄΜογενῆ· εἰ Ταῦτα πέλῃ χροῖος, ὡς κερ ἀγείρω
 φθογῆς ἡμετέρας ἀριήκοα καὶ μία ποίμνη
 ἔσεται ἀμφοτέρωθεν ἑνὸς τελέθουσα νομῆος·
 ἦ δ' ἔνεκερ φιλέει με πατὴρ ἐμός, ἔνεκερ θήσω
 Ψυχὴν ἡμετέρῳ οἴῳ ὑπὸρ, ὄφρα μιν αἰρῶ
 εἰς ἐμὴν νῆα σολίῳ παλινάγρετον. ἔδέ τις αὐτίκῃ
 θεσμός ἀφαιρεῖται με γενέθλιος, ἔχρονος ἔρπω
 πανδαμάτωρ, ἀδάμαστος, ἢ ἐμποδόμητις ἀνάγκη,
 ἀλλὰ μιν αὐτὸν κέλυσος ἐκὼρ ἐθέλῃσθαι ὁπάσσω,
 ὄφρα λάβω μὲν βαῖον, ἔχωρ αὐτὰ γρετὴν ἀλκήν.
 Ταύτῃ ὑψιμέδοντος ἔχω παρὰ παξὸς ἐφετμῆν
 θεῖναι, καὶ παλιν ὀροσὸν ἐλεῖν διδυμάονι θεσμῷ,
 καὶ πάλιν ἐβραίων ἐμερίζετο λαὸς ἀκέρω·
 καὶ πολέες φθέγγαντο πολυφλοίσβῳ τινὶ μύθῳ,
 φθεγγόμενον βαλίησιν ἑάσατε ὄϊον ἀέλαις.
 δαιμόνιον μεθέπει, καὶ μαίνεται. ἄφρονα ὄϊον
 λείπετε. μαινορλίς ἢ απεύδετε μῦθον ἀκέρω·
 ἄΜοι δ' ἀντιάχησθαι ὁμοζήλωρ ἀπὸ λαμῶν,
 f ij 8

ἔταδε μαινομένοιο βρόφρονα χθύματα μύθων
 ἄφρονος ἔπειλε ταῦτα. μὴ ἀχλύδες ποτὲ δαίμων
 ὀφθαλμὸς ἀλαοῖο διωθήσεται αὐτὸς ἀνοΐξαις
 εἰ πάλιν ἡμαρῆλω πανδήμιον, ὅτι ἐνὶ λαοῖ
 μνημοσύνην τελέεσκον ἐπίσιον, ἐξότε νῆσ
 ἔδρανα δωμήσας Σολομών ἰκνίονι τέχνη
 θεασείης ἀρχαῖον ἐκάνισε θεσμόν ἐορτῆς.
 καὶ τότε παχνήεσα παρίστα χείματος ὄρη
 Ἰησῆς δὲ ἱεροῖο διέσιχερ ἐνδοθι νῆσ,
 θέσκελον αἰθούσις πολυδαίδαλον ἔδρας ὀδεύων
 ἀρχηγόν Σολομώντος ἐπάνυμον. αἰνομανεῖς ἢ
 ἑβραῖοι, σεφνηδὸρ ὀμόζυγες εἰρὲνὶ χώρῳ,
 χριστὸρ ἐκυκλώθηρ, καὶ ἔνεπορ ἄφρονι μύθῳ,
 ἡμείων πρὸ μέχρῃς ἄποκλέπης φρένα μύθοις,
 εἰ σὺ χριστὸς ἴκανες ἐπίτυμος, ἀμφαδὸρ ἡμῖν
 ἀγρομένοις ἀγόρευε. τί καὶ τεδρ ἔνομα καθύδες
 Ἰησῆς δὲ ἅμα πᾶσιν ἀνίαχε, πολλάκις ὑμῖν
 πολλάκις αὐτὸς ἔλεξα, καὶ ἔπισθέτε μύθῳ.
 ἔργα τά πορ τελέω καλέωρ παξώϊον ἀληθῆρ,
 μάστιγα ταῦτα πέλει, καὶ φθέγγεται ἔμφρονι σιγῆ
 θνητὸρ μερόπεισι λάλορ τύπορ. ἀλλά πῶς ὑμῖν
 εἰ βλεφάροις δέρεκεσθε, καὶ ἔπίθεσθε μνημοναῖς
 ἔ γῆ

ἔϛ ἔμῶν οἴῶν ταχυπειθέος ἐς ἐγενέθλις,
 ἔασι θελγομένοις ἰρ ἐμῆς ὅτι πάσα ποιμνῆς
 γῆρ ἰρ ἐμῆν αἰδ, κῆ ἐφέσπειται ἠγεμονῆι·
 γινώσκω δ' ἐμὰ μῆλα, ὅτι εἰρ ἐνὶ πᾶσι ὁπάσασα
 ζῶν ἔασομένῳ αἰώνιον· ἔποτε ποιμνῆς
 ἔποτε πάσα ταῦτα διόλυται, εἰσόκε μίμνη
 αὐτῶν μάταις ἀφῆσιρ ἐλιξι κυκλῆρ μινος αἰῶνι·
 ἔδε τις ἀρ πάξ φερ ἐμῆρ πινυτόφρονα ποιμνῆς
 χφρὸς ἀφ' ἠμετέρης, γενέτης ἐμὸς ὅτι, νομεύφρ
 ὅς μοι πάσα δῶκερ, ὑπῆρτερος ἔπλερ πάντων·
 αὐτῶς ἐγώ, μεδέωρ τε πατῆρ ἐμὸς, ἐρ γένος ἐσμῆν,
 ἐμφυρ, αὐτόπρεμνον, ὅθεν φυτὰ μυρία κόσμῳ,
 εἶπεν ἄναξ. λαοὶ ἔσωερέεορ. ἐκ δαπέδῳ ἔ
 λαῶς ἀνῆρταζορ, ὅπως ὑπὸ χερμάδι λύσῃ
 χριστῶρ οἷς δύσωσι χαρῶν δρακίνοις βελέμνοις.
 Ἰησῶς δ' ἀπάμφπῶ χέωρ πολυμεμφέα φωνῆν,
 ἠμετέρη καλὰ πολλὰ παρ' ὑφῆσιοιο τοκῆος
 ὑμέας ἔργα δίδασα, ταῦτῶρ μάθορ. ἀντὶ τίνος ἔ
 ἔργου θεασεσίς φονῆν τίνοντες ἀμοιβῆρ
 εἰς ἐμὲ λαῖνέοισιρ ἐθωρήχθητε βελέμνοις;
 λαοὶ δ' ἀντιάχισαν ἀμοιβασίς, ἔχαριρ ἔργα
 χαλῆ λύσαν ἔχοντες ἀομίζοντο πολῖται,
 ὄφρα

ὄφρα σε πειρήσεντι κατακρύψωσι χιτῶνι,
 ἀλλὰ βαρυγλώσσιο τέχ' ἄριρ' ἀνθερεῶνος,
 ὅτι χαμαιγενέος μεθέπων βλάσημα γενέθλης
 Διὸς ἐών, ἐπέεις θεὸς ἔμμεναι. ἀντιπῶρ' ἔ
 χρισὸς ἀναμφήρισον ἔπος μυθίασ' ἑλαῶ,
 ἔ νόμος ὑμείων κεχαρταγυρδία ταῦτα κομίζεις
 εἰπὺρ ἐγὼ θεοί ἐσε. εἰ χθονίων τινὰς ἀνδρῶν,
 οἷς τότε μᾶνον ἵκανε θεῶ λόγος ἴσος οὐείρω,
 ὑμῆτέρου θεομοῖο θεῶς ἐκάλεσεν ἀοιδῆ,
 καὶ γραφικῆς βίβλοιο παλλίλυτος ἔμμεναι ὁμφῆ
 ἔ δύναν, λόγον αὐτοῖ ὅρ' ὑψιμέδων πῶρε κόσμω,
 καὶ καθαρῆς παλάμης ἀγίω σφρηγίσασ' ἑσμά,
 ὑμεῖς ἀφρονα μῦθον ἔπειφθέγεσθε μανέντες,
 ὅτι θεῶ ζάοντος ἐγὼ πάις ἡμετέρου ἔ
 εἰ μὴ ἐγὼ τελέω ζωαρκέος ἔργα τοκῆος,
 μή πῆτέ μοι πείθεσθε, καὶ εἰ βιοδώρη μύθω
 ἡμετέρου γενετῆρος ἀτέρμονος ἄξια ῥέζω
 ἔργοις ἡμετέροις, τάωνδ' ἔδρακε μάστ' ὅπως ὁπώπῃ,
 ὄφρα κε γινώσκοιτε θεοπωνθῶσ' τινὶ μύθω,
 ὡς ἐν ἐμοὶ τελέθ' γενέτης ἐμὸς, ὅτι καὶ αὐτὸς
 ἀγχιφανῆς, ἀμέριστος, ὁμόζυγός εἰμι τοκῆος.
 ἴσ' ἔρ' δ' ἀκίχνητον ἐπειρήσων πῆζειν
 ἀφραδέες

ἀφραδέες τινές ἄνδρες· ὃ ἢ φθαριλίω ποδί βαινῶν
 δουσεβέωρ ἀπὸ χειρὸς, ἰορδανίῳ ῥεέθερ
 πέζαν ἐς ἀντιπέραμαρ ἐχάζετ· κὺ οἱ ἰόντι
 ἄσπερς ὠμάρτισεμ ὁμοσιχέωρ χορὸς ἀνδρῶν·
 ἄλλω δ' ἄλλος ἔλεξε χέωρ πειθήμονα βυλήμ,
 θαῦμα μ' ἐμπελόμυθος ἰδέϊν θιήτρι λαῶ
 ἔδερ Γ' ὠάννης ἐπεδείκνυερ· ἀμφὶ ἢ τούτῳ,
 ὄμμασιρ ἀπλανέεσιρ ἐτήτυμα πάντα δουθύω,
 ὁππὸσα κείνος ἔδωκε. Ἐ ἀνέρες αὐτόθι πολλοὶ
 παιδί θεῶ πῖσθον ἀμμήτων χάριν ἔργωρ.

II Ἦρ δέ τις ἀδραχνέωρ νοσερῶ πυρὶ Λάζαρος ἀνὴρ
 βιθανίης ἐντοαδερ ἀδδουρλίης ἀπὸ κώμις
 μάρθις Ἐ μαρίης· μαρίη ἢ φατίζετ κείνη,
 χριστὸ καλλιέθερα θεηλόκος· ἢ πόδας αὐτῶ
 ἀμφοτέρους ἦλθε μύρα θυόεντος ἑέρση,
 Ἐ πλοκάμοις ἀπέμαξε· κὺ ἀμβροσίωρ ἀπὸ ταρσῶν
 ἀκροφανίης ἐδίηνε δ' ἀβροχορ ἰμάδι χαίτω·
 χριστὸ καλλιέθειρα θεηλόκος· ἦς τότε θερμῶ
 ἰσαλέω βαρύγυωος ἰμάσετ σύγγονος ἀτμῶ.
 γνωταὶ δ' ἀδραχνέοντος, ὁμόγνιορ ὡς ἴσον ἀμφω
 γυροόρω μάσιγι τετηκότα, γείτονα πότμη,
 ξωὸρ ἔπος πρῆνεαν ἀλεξιγέκω βασιλῆϊ,
 Λάζαρος

Λάζαρος ὃν φιλέεις, ἐλελίξεται αἰθοπινέσῳ
 ὃν φιλέεις, σκοπίαζε· κῆ ἰαχε μῦθον ἀκέσας
 Χριστός ἀνάξ, ἔ φώρς ἐπ' ἀενάω τινὶ πότμῳ
 νουσαλέον τόδε πῆμα πυρώπιδες ἤγαγον ὦραι,
 ἀλλὰ θεῶ τόδε κῦδος ὑπέρτερον, ὄφρα δι' αὐτῶ,
 ἀνθρώπων φίλος ἦος ἀνάξ ὑψέμυρος εἶη
 τιμαῖς ἀθανάτησι. φιλοξείνους ἢ Γαυαῖκας
 Ἰησοῦς ἀγάπαζε φιλοσόργῳ ἱνὶ θεσμῶ,
 Μάρθῳ, κῆ Μαρίῳ, κῆ Λάζαρον· εἰ δ' ἄρα χῶρῳ,
 ὡς κλύεν ἀγγελίῳ, ὅτι Λάζαρος αἰδινύων
 κέκλιτο, νουσαλέῳ πεπεδημένος ἀψευδα δεσμῶ,
 Διχθαδίνης παρὰ μῆθε τελεσιμόρα δρόμορ ἤεις·
 κῆ μτ' ἰρίζυτορ ἡμαρ εἰς ἀγόρῳ μαθηταῖς,
 ἰορμῶ ἐς κλυτῶρ ἔδρας ἰσδαίωρ πάλιν ἀνδρῶρ
 καί μιν ἀνασέλλοντες ἐπιφθέγγαντο μαθηταί,
 ἔαβειρ, ἰσδαίης μανιώδεις ἄρτι πολῖται
 λαῖνέοις μάσθυορ ὄϊς θύμ σε βελέμνοις,
 κῆ σὺ μολεῖρ ἐθέλεις, ὅθι δηῖοι εἰσὶ πολῖται,
 Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο παρηγορέωρ ἱνὶ μύθῳ
 ξαυὸρ ὁμωροφίωρ νεμεσήμονα θυμὸρ ἐταίρωρ,
 ἡμαρς ἔ γεγάασι δυώδεχα κυκλάδες ὦραι,
 ἡμαρς ἀντέλλοντες, ὅδοι πόρος οὐποτε κἀμπή
ταρσὸν

παρσὺρ ὀλιθηροῖσι παρεπιλάοντα πεδίλοις·
 ὅς ᾗ Διφσεῖχδ λιποφεγγεί σῶδρομος ὄρφνη
 ποσὶ χειρομλίοις, σφαλερὴν ὁδὸν ἔρς ὀδύδ·
 ὡς φάρ. κὺ μτ᾽ ὄσσο παλίσυρς εἶπε μαθηταῖς,
 ἔπνον ἀναγκάϊορ κὺ ἀμεμφέα Λάζαρος βύδδ,
 φίλταρς ἡμείωρ, ξφνοδόκος· ἀλλὰ πδρῆσω
 ὄφρ᾽ ἐμρ᾽ ἐξ ἔπνοιο παλινδίνητορ ἐγείρω·
 κὺ λόγορ ἀγνώσαντες ἐμυθήσαντ μαθηταί,
 Λάζαρος εἰ κνώσδ, σός ἔσεται. ἀρτιθανῆ Μ
 Ἰησῶς ἀγόρθευε, φιλοθρήνω παρὰ τύμβω
 βύδδην νεκρὸρ, ἀναυδορ, ἀνήγερ τρ ἔπνορ ὀλέθερ·
 οἱ ᾗ, μάττω ἔλποντ φίλορ νέκω ἐνδοθερ οἴκου
 ἡδωὺ ἔπρ λεχέωρ παλινάγρετρ ἔπνορ ἰαύδν·
 ἀμφαδίλω δὲ ἀγόρθευε ἀναξοικτίρμονι μύθω,
 Λάζαρορ θύνασε πότμος ὁμοίος, ἄγριορ ἄλλορ
 ἔπνορ ἄγων· χαίρω ᾗ δὲ ὑμέας, ὡς ἐνὶ χώρω
 ἔγενόμην ὅτε κείνος ὀμίλεε γείτονι πότμω,
 ὄφρ᾽ ἐκε πῖσιρ ἔχοιτε νέκω μτ᾽ πότμορ ὀδίττω
 δεκόμενοι ζῶοντα, πάλιρ φαύοντα ξαπέζης
 ξφνοδόκορ χησοῖο τοδεύτερορ· ἀλλὰ πρὸς αὐτῶρ
 ἴομλο· εἰσαίων ᾗ δὲ ἰώνυμος ἐννεπε θωμάς,
 ὅρ Δίδυμορ καλέσσι· σωαγερομλίοις ᾗ μαθηταῖς
 δάκρυορ

δάκρυον ὠδίνουσιν ἀνὴρ ὑγὲ πένθ' ἀδία φωνήν,
 ἰομνὸν ὁππῶθι κείνος ἀνὴρ γλυκὺς, ὄφρα σὺ αὐτῷ
 εἰρ' ἀγάπῃ θνήσκειμιν ἐνὶ ξυῶνι πότμῳ·
 ἔλθῳ δ' ὀφικέλευθος ἀναξ ἐς ἐθήμονα κώμῳ,
 Λάξαρον ἄπνοον βύρε χυτῆ σρωθέντα κονίῃ,
 τέξασθ' ἡμᾶρ ἔχοντα γοήμονος ἔνδοθι τύμβου·
 βηθανίη δ' ἐκάς ἦεν ἀπ' ἄσπερος ἰεροσολύμων
 ὡς ξισῶν σαδίων, καὶ δώδεκα καὶ πολὺς ἔρπων
 λαὸς ἰσραήλων, ὑπεδύσαντο γείτονα κώμῳ.
 κῆθι φιλοξείνοιο μετήϊε δώματα Μάρθης
 καὶ μαρίης, γνωστῶ κατ' ἄθυνασῆρια πότμου
 ξωὰ παρεγορέων. τά περ ἠθάδι πολλάκι μύθῳ,
 φρενὶά πεπαινομένης ἀπεσείχαστο κέντρα μερίμνης,
 πένθεος ἀγρύπνοιο λυτήρια. πρυθουμένη ἔ
 φήμης σπειρομένης ὅτι κούρανος εἰσαφικάνει,
 Μάρθα, ποσὶ φθαμένοισι σωήντεεν. καὶ ἔμελάθρα
 εὐλόμυχος μαρίη μασίζετο πένθ' ἀδία σιγῆ·
 χριστὸν δ' ἐγγὺς ἴδου βαρύστονος ἔννεπε Μάρθα,
 ὦ μάκαρ, εἰ πῶρ ἔης ὅτε Λάξαρος αἶθερ νοῦσῳ,
 ἐκ ἀν' ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός. οἶδία δὲ θυμῷ
 καὶ νυῖ ὡς ἅμα πάντα πατὴρ τεὸς ἐγυαλίξει,
 ὅσ' ἀμυραϊπῆσαις· ἀναξ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
γνωστὸς

γνωτὸς σὸς παλίνροστος ἐγείρεται. ἀμβροσίης ἢ
 φωνῆς εἰσαΐουσα, το δεύτερον ἔννεπε Μάρθα,
 οἶδλα, κὴ ἔμε λέλιθεμ ἀνάστασις, ὡς ἐν ἐκείνῃ
 ἔγρεται ὀφιτέλεσος, ὅτε δρόμος ἔχαρς ἠΐς,
 καί οἱ χριστὸς ἔλεξε βιοσῶος ἔνθεομ ὀμφῆμ,
 ζωὴ ἐγὼ γενόμω, κὴ ἀνάστασις. ὅς δέ κερ ἀνῆρ
 εἰς ἐμέ πειθύσειε, κὴ εἰ νέκυσ ἀπνοος εἶη,
 αὐτίς ἀναζήσειε· κὴ ὅς φρεσί πίσιν ἀέξῃ,
 ἔθνησιν βροτῶσ οὔτς, ἔως ἔτι φαίνεται αἰώμῃ
 πείθεαι ὡς ὁδε μῦθος ἐτύπημος, εἶπε κὴ αὐτῇ,
 κοίρανε, γινώσκω, κὴ πείθομαι ὅτι σὺ κόσμω
 χριστὸς ἀλεξιμάκοιο θεῦ λόγος ὑὸς ἰσάνης.
 ὧσ ἔπος λέξασα, παρῆσι χερ ὀξεί ταρσῶ,
 ὦ Μαρίω ἐχθῆλασ ἐμ ὀμόγνιον. ἔασι δ' αὐτῶ
 λάθριον ἐπιθύριζε, διδάσκαλος ὅτι βρωπῆρ
 ἴκετο, ὦ καλέῃ σε. ὦ κυτέρη πῆλε, μύθω
 κείνῃ ὅπως ἠκούσε, θεῶ δ' ἀνεπάμερ ταρσῶ,
 πένθει λυομένη, κὴ χέρματι φοιταλέη ἢ
 χριστὸρ ἐς ἀγχιμέλθον, ἀελοπὸρ εἶχε πορείω.
 λαοὶ δ' οἱ τινες ἠῶν ἔσω κινυροῖο μελάθερ,
 καί μμ ἐλαφρίζεσ κομ ἀκεασιπόνω τινὶ μύθω,
 πένθεος ἀγρύπτοιο παρήγοροι, ὡς ἴδιον ἀφνω

ὡς Μαρίη ταχὺ γενος ἀνέγρετο Φοιτάδι σιγῆ,
 πάντες ἐφωμάριζον ὀπισθοπόροισι πεδίλοις,
 ἔλποιοι Μαρίω φιλοδάκρυον, ὅτι θορῆζε
 ἕξαπίνης, ἤμελερ ἐς ἠθάδα τύμβου ὀδύην,
 ὄφρα πάλιν κλαύσει πολυθρήνω πδὺ νεκρῶ.
 οὐπω δὲ θύρα λωσ ἀναξ ἐπεβήσατο κώμης,
 ἀλλὰ μίλων ἀτίναιτος ἔτι ζαθέω παρὰ χώρῳ,
 εἶχε ποδὸς σατὸ μίχνος, ὅπῃ πάρος ἦν τερ Μάρθη.
 κὺ Μαρίη βαρὺδάκρυς ὅτε χειρὸρ ἵκετο χώρου,
 ἦχι μίλων ποδὸς ἵχνος ἀκαμπτὸς εἶχεν ἴησος,
 αὐτὸρ ὅπως εἰόησερ, ἰμασσομένη φρένα κέντρῳ,
 πρηνὴς αὐτὸ κύλισος ὑπὲρ δαπέδοιο πεσῆσα,
 παρ ποσὶν ἀμβροσίοις ἐπεκέλιτο. μυρομένη δὲ
 ἰημάδι πενθαλέῃ ζαθέου ἐδλίηναρ ταρσοῦς
 μῦθον ἐρθυγομένη βεβημένον. ἐκ φάρυγος δὲ
 δάκρυσι νικηθεῖσα μόλις προθμύετο φωνή,
 ὦ μάκαρ εἰ παρέης, ἔλαζαρος εἶκαθε πότμῳ.
 εἰ Μαρίω σενάχραων ἰδῶρ, κὺ ὀμήλυδας αὐτῆ
 ἦας ἰσλαίων νεοπενθέας, ὧν ἕωδὸ πολλῶ
 ὄμβρω δακρυόεντι πδὺ εἰρῆνοντ παρφαί,
 πνδύματι παξῶω δεδονημένος, ἰάχε φωνῆν,
 δείξατέ μοι πῆθι κείνον ἐθήκατε. κὺ φάρα αὐτῶ,
 ἔρχεο

ἔρχεο κὺ σινοπίαζε· ἐὶ ἔσενεν αὐτὸς Ἰησοῦς
 ὄμμασιν ἀκλαύρισιν ἀήθεα δάκρυα λείβωμῃ,
 καὶ τινες ἀθρήθοντες ἐνίαχον αὐτίκα λαοί,
 ἠνίδε, πῶς ἐφίλη κὺ Λάζαρον ἔπαρεόντα·
 ἄλλοι δ' ἀντιάχισαν, ἀλεξιμάκω Ἰνὶ πηλῶ
 ὀφθαλμὸς μερόπων λιποφεγγέας ἔφρσ ἀνοίξας,
 ἔργον ἴσον τελέθῃ ἐκ ἔσθενει, ὄφρα κὺ αὐτὸς
 μὴ φονίῳ νέκυς ἔφρσ ὀμλήσειεν ὀλέθρα;
 τοῖα μὲν εἴπωρ ἔχασος· ἐπειγομένῳ ᾗ πεδίλω
 ἀχρυμένῃς βριμηδὸν ἀφ' φρενὸς οἴκτον ἀνέλικῶν
 Ἰησοῦς πεφόρητο, ἐὶ ἦεν ἐγγύθι τύμβου·
 κὺ χθόνιον πῶτος ἦεν ἔσω γλαφυροῖο μελάθρου,
 κὺ λίθος ἀντιτύποιο φέρων μίμημα θυρέξου,
 ἀμφιπαγῆς, ἰσόμεξος ἐρείδερ χάσματι τύμβου·
 Ἰησοῦς δ' ἐκέλευσεν ἀναξ πειθήμονι λαῶ,
 λαῶν ὑπώροφίοιο μετασῆσαθε μελάθρα·
 μάρθα ᾗ τεθνῆῶτος ὀμόγνιος, ἰαχε φωνὴν,
 κείμνον ἀντιθύρεξον ἔα λίθον οἴτομένε γρ
 χάσματος ἔδαίοιο δυσήνεμος ἔρχεται ὀδμή·
 ὅτι τεταρτάιος τελέθῃ νέκυς ἐνδοθι τύμβου·
 Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο κὺ ἔννεπε πενθάδι Μάρθη,
 ἔσοι εὖτε πάρος διεπέφραδον, αἴκε φυλάξης
 χείλεσιν

χείλεσιν ὑμετέροισι σοφὴν σφρηγιῖδα σιωπῆς
 ὀρθὴν πίσιν ἔχουσα, εἰ δὲ διχόμητις ἔῃσα,
 ὄψαι ἐρανόιο θεῶ ζωαρκέα Τιμὴν;
 οἱ μὲν, λαῶν ἄφραυ ἀναξ δ' ἀντῶπιος ἄστρων
 ὀφθαλμὸς ἀνάφραυ, ἐφ' αὖ δ' ἐβόησε Ζηκῆϊ,
 σοὶ χάρις, ὡς ἐμέθεν πάτερ ἐκλυες, οἶδα δὲ θυμῶ
 ὡς ἐμέθεν βοῶντος αἰεὶ σέο παιδὸς ἀκέρως·
 ἀλλὰ χάριν λαοῖο παρισταμένιο πιφάσκω,
 ὄφρα κε πίσιν ἔχοιεν ἀρείονα μάλλον ἀκούειν,
 ὅτι σὺ με πρῶθεν κείσασθαι ὁπωπαῖς
 νεκρὸν ἀελλήεντα, Διὸς εἰχόντα βερέθρου,
 ἰμόμβλον δεσμοῖσι, εἰ δὲ πίπλοντα κόνει·
 εἶπε, κὺ ἐσ μαρμάγισε δλαπρυσίη τινὶ φωνῆ,
 ἔξειθι Λάζαρε δεῦρο, λιποφθόγγοιο δὲ νεκρῶ
 ἄπνοον ἐψύχασε δέμας νεκυοσῶος ἠχώ·
 ἄπνοον ἄνδρα κήλεασε, κὺ ἔξεχε νεκρὸς ὀδίτης,
 εἰχῶν αὐτοκέλυθος ὁμοπλέκτω χθόνα ταρσῶ·
 ἄπνοον ἄνδρα κήλεασε, κὺ εἰ φθιμένοισιν ἀκέρως,
 ἐξ αἰδίου νόσησε φυγὰς νέκυς, ὄψιμον ἄλλω
 ἀθρήσας μὲν τέρμα βίης παλινάγρετον ἀρχὴν,
 θαμβαλέω· αἰδίου δὲ μάττω παρὰ γείτονι λήθη
 πανδαμάτωρ, ἀδάμασον ἐδίξετο νεκρὸν ἀλήτην·

ἢ ποδὸς ὀρθωθέντος, ἀχαιῶν ἄ γούνατα σύρω,
 τυφλὴν ἰθυκέλευθον ἔχωρ ἀντίωπιον ὀρμηρ,
 αὐδῆς νέκυς ἔσκε, εἰ ἐκ ποδὸς ἄχρη κερήνη
 σφιγρόμορον πλεκτῆσιν ὅλον δέμας εἶχε κερείαις,
 θερμὸν ἔχωρ ἰδρωτὰ καλυπτομένοιο πρῶσώπε·
 ἢ λινέω πεπύκασο καλύμματι κυκλάδα κέρσιν,
 σιδάριον τόπον εἶπε σύρων σόμα· Σαμβάλέω ὃ
 ἰσαμλίω νεφελιδὸρ ἀναξέπε τέλλετο λαῶ,
 λύθετέ μοι, εἰ κῆφορ ἔασατε νεκρὸν ὀδύην.
 ὣς φάμεν βασιλῆος, ὁμόζυγες αὐτίκα λαοὶ
 εἰ μιν γάδος ῥήξαντο παλίλλυτα δεσμὰ κερείας,
 εἰ μελέωρ βαρὺ δεσμορ ἐγυμνώσαντο καλύπτην·
 εἰ νέκυς εἰς δόμον ἦλθε ζιδεύπερον ἠθάδι ταρσῶ,
 φέγγος ἰδῶν πεμπλαῖον ἰσδαίωρ δι' ἄρα πολλοὶ
 μάρθης εἰ μαρίης ὕδρ πένθιμον οἶκον ἰόντες,
 παιδί θεῖον πῖσθον, ἔσαθρήσαντες ὀπαπαῖς
 κίρηνος ἔργου ἄπισου ὄπον κάμε, νεκρὸν ἐτείρας,
 δάξανον ἀχλυόεντος ἀναθρώσκοντα βερέθρα,
 νόσιμον ἐκ νεκύων ταχινῶ ποδί· καί λινες αὐτῶ
 εἰς πόλιν ἵχνος ἔκαμψαν ἐς ἀντιθέας ἱερῆας
 πληθύει κηρύσσοντες ἀπιστοτάτων φαρισαίων
 ἔργα θεῖα χριστοῖο, ἢ ἄφρονες ἀρχιερεῖς

εἰς ἀγορὴν ἀγέροντο πολύθρονον, ἢ χι γερόντων
 εἰς ἐν ἀγρομυδίων, πρωτόθρονος ἕζετο βουλή.
 ἄλλω δ' ἄλλος ἔειπε, τί ῥέξομεν. ἀρτίπαλος γὰρ
 ἄλοφωπῆ βροτῶν ἕτος ὑπέρτατα σήματα φαίνε.
 εἰδέε χαλκείφοιμεν ὁμοῖα σήματα ῥέζειν,
 ἡμῖν ἐκέτι λαὸς ἐφέσεται, ἄλλ' ἐνὶ μένῳ
 ἀνέρι πειθύνοντες ὁμαρτήσασσι πολῖται.
 πάντες ὁμαρτήσασσι καὶ ἀνέρες αὐσονῆες
 ἡμείων ὅλον ἔθνος ἀφαρπάξασσι μολόντες,
 ἔθνος ὁμῶ καὶ χῶρον ἀνῆρ δέ τις ἦεν εἰ αὐτοῖς
 καὶ ἰάφας, ἀθέμιστος, ἐπιλοπος ὃς τότε κείνῳ
 ἀρχιερὺς λυκράβαντος ἔλω ὀχετηγὸς ἐοραθῆ.
 οὗτος ἰσθαίοισι διολόπλοκορ ἰάχε φωνῆν,
 εἰ δὲν ἀπειρήτω πεπνυμένον ἴσε μνοινη,
 εἰ δὲ νόω φράζεσθε τί φέρτερον, ὅπῃ πολίτῳ
 καλὸν ὑπὲρ λαοῖο θανεῖν ἕνα, μὴ χάριν αὐτῷ
 ἡμείων ὅλον ἔθνος ὀλιθήσει ἐρὸ λέθρα.
 ἀνδρὸς ἑνὸς θνήσκοντος, ὅλη πόλις θύδιος ἔσται.
 αὐτόμαρτος δ' ἐὶ δῶκε θεοπέπος ἔννεπεν ἀνῆρ,
 ἀλλὰ θυηπολίη μεμελιμνός, οἷά τε κείνῳ
 ἀρητῆρ λυκράβαντος ἀθήει θεώσι σε φωνῆ.
 ὅπῃ θανεῖν ἡμελλοῖ ἐκὼρ ζωαρκεῖ πότμῳ

Χριστός ἰσδαίων ὑπὲρ ἔθνους. ἔ ποδὶ μέν᾽
 ἔθνεος, ἀλλ' ἵνα τέκνα θεῶ κεκελασμένα κόσμῳ,
 εἰς ἐν ἀολλίωσθεν. ἀπ' ἀρχεκαίκοιο ἢ κείνης
 ὤρης, μῆτιν ὕφαινον ἀναιδέες ἀρχιερεῖς,
 καὶ χορὸς ἀγκυλόμητις ἀπιστοτάτων φαρισαίων,
 Ἰησοῦν ἵνα πάντες ἐνὶ κτείνωσιν ὀλέθρῳ·
 ἐκέτι δ' ἀμφαδίῳ λαοσὸς εἶχε πορείῳ
 Χριστός ἐν ἑβραίοισιν. ἀδισπήτω ἢ πεδίῳ
 ἀγνὸν ἰουδαίης παρεμέξεε κόλπον ἀρέρης·
 χάρης ἐγγύς ἵκανεν ὀρφάδιον, ἐγγύς ἐρήμῃ,
 εἰς πόλιν, ὅπ ποθὶ μίμνε σὺ ἀντιθέοισι μαθηταῖς,
 ἐφρέμ πλὴν καλέσσι καὶ ἐγγύθεν ἦεν ἑορτῆ,
 πάχα πολυκλήτισον· ἀπ' ὄρυάλοιο ἢ Γαίης,
 πολλοὶ ἰσδαίων ὁμοτέρμονες ἄνδρες ἐρήμῃ
 μουσὶ πόλῳ ἀνέβαινον ἐς ἑδρανον ἰεροσολύμων,
 ὄφρα πεφοιβάσωσι δέμας ζαθέοισι καθαρμοῖς,
 πρὶν ποδὶ ἀσιγήτοιο φανήμῳ καὶ ἡμαρ ἑορτῆ·
 εἰ πολέες δίζοντο θυώδεος ἐνδοθε νηῶ
 Ἰησοῦν ἀπειόντα, θεηγόρον ἑσαότες ἢ,
 ἀλλήλοισι ὀάριζον. ἐπεφθέγοντο ἢ λαοί,
 ὑμῖν φραζομῶσιν ἵ φάινεται, ὅτι ποδὶ ἦσαι
 ἔ δύνανται βροτὸς οὐτὸς ἐς ἀρτιχέρυτον ἑορτῆν·

κὴ ναέταις ἐπὲ τελορ ἀπειθέες ἀρχιερεῖς,
 κὴ χορὸς ἀγκυλόμητις Ἐσθρφιάλων Φαρισαίων,
 ὄφρα μὲν ὅς τις ἴδοιτο κτ' πτόλιμ, ἢ κὴ ἀκίσοι,
 πλιθυῖ κηρύξτε δολορῆσφάτων Φαρισαίων,
 ὄφρα μὲν ἐχθρὸς ὄμιλος ἀκρίτεινδε πιάσας.

12 Χώρης δ' ὄρυάλωσ ἐρημάδα πίζαρ ἐάσας
 Γησῆς, ἀκίχητος ἐθήμονα δὲ γαρ κώμιω
 δύσαρ Βηθανίω, ὅθι Λάζαρον ἐγγύθι τύμβω
 ἐκ νεκρῶν ἤγειρε χέωρ ψυχολορ ἠχώ.
 δύσαρ Βηθανίω, ὅτε γείτονος εἶχορ ἐορῆ
 ἐξ πάρος ἡμάτα μένα λελεθμμένα κυκλάδες ὄ-
 καίοι δόρπορ ἔθενρ. φιλοσόργω ἢ μλοινῆ (ραμ.
 Μάρθα δὲ κίτορῆω πολυχαιδέος εἶχε Ξαπέζης.
 εἰς δ' ἦρ δαίτυμόνωρ ἔτι Λάζαρος ἴσος ὀνείρω,
 πασιφανῆς· Μαρίη ἢ μύρω θυόενρς ἐλῆσα
 πισικῆς Ξία μέτρα φατιζορμῆς ἀκρὸν ἀρδῆς,
 μάρμαρορ ἠέρταζε βεβυσμένον, ἄγλος ἐέρσης
 ἠύκομος Μαρίη εἰ δαινυμένω βασιλῆος
 θεασεσίωσ ἠλῆψε μύρω πόδας· ἐκταδίη ἢ
 ἰκμάδα πιαλέω ἀπεμάξατο μαχλάδι χαίτη.
 νηχορμῆ δ' ἐμέθυσερ ὄλορ δόμορ ἔνθεοσ ὀδμή.
 εἰ φθονεροῖς σομάτεασι δολοπλόκοσ εἶπεν Γέδας,
 ἴπτε

ἴπτε

Ἰππε ξηκοσίωρ ἔπειναται, ἢ τινι μέξω
 πλείονι διναρίωρ τῶδέ που μύρορ, ὄφρα δοθείη
 πτωχοῖς δευομένοισι, καὶ ἔστροφάλιγι κανίης,
 εἴτω δ' ἐκείνος ἔλεξε δολοπλόκος, ἔχ' ὅτι φωτῶ
 ἀκτεάνωρ ἀλέγιζερ, ἀμείλιχος· ἀλλ' ὅτι μῆνορ
 κλέπης ἦρ, κτεάνωρ νικώμνος· εἶχε ἡ κίστηρ,
 τῆ ἐνι χαλκὸς ἐκίτο· καὶ ὅσπ' ὅσα βέλετο χηλῶ
 αὐτὸς ἀνῆρταζε φύλαξ κακός· ἀλλὰ ἐμύθω
 Ἰησοῦς ἀνέκολερ, εἰς δ' ἀγόρευε φωνῆι,
 θηλυτέρης λίπε δῶρον ἀμεμφέος, ὄφρα φυλάξῃ
 σώματος ἡμετέρας καὶ μήλιωρ εἰσόκειν ἔλθῃ
 φοίνιος ἡμετέρων κτερέωρ ἰδιτύμβιος ὄρη.
 πτωχοὶ ἄρ' παρέασιν ἀπείρονες αἰὲν ἐτοῖμοι
 ὑμῖν διζομένοισιν· ἐπειγόμενοι δὲ μελῶσ' ἴμω,
 ἐκ αἰεὶ παρεόντα κηχῆσετε· πωσόταρς ἡ
 λαὸς ἰσδαίων ἀγχιπόλις ἐκλυε φήμης
 οὔασι τερπομένοις, ὅτι νόσιμος ἦλθεν Ἰησοῦς
 ἐνθεον ἰχνοσ ἔχων ἰδιδήμον ἠθάδι κώμη,
 Μάρθης ὀππῶθι δῶμα· εἰ ἔξεχεν ἐσμός ὀδίτης
 ἄσπερς, ἄλλοθεν ἄλλος ὁμόσολος, ἔχ' ἵνα μῆνον
 Ἰησοῦν ἐσίλοιτ' βιοσόν, ἀλλὰ εἰ αὐτὸν
 Δάξαρων, ὃν παλίνορσον ἀνασῆσας ἀπ' νεκρῶν,
 ἔμπνοον

ἔμπνοον ἐφύχασε χέων φυσίζοον ἠχώ·
 κὺ φθονεροὶ μινέαινον ἀνκιδέες ἀρχιερεῖς,
 κὺ ζαμλὴς φαρισσαῖος ὄλος χορὸς, ὄφρα κὺ αὐτῶν
 Δάξαρον ἀχλυόεντι πάλιν πέμψωσι βερέθρα
 νόσιμον ἐκ νεκύων, ἑτέρω κτείνοντες ὀλέθρα,
 πότμον ἔτι πνειόντια παλαίπερον, ὄφρα ἴς εἴπη,
 Δάξαρος οἴτρῳ ἄλυξε, εἰ ἔφυγεν ἀρχιερεῖας·
 οἴτρῳ ἐλείρ μινέαινον ἀναίτιον, ὅπῃ δι' αὐτῶν
 λαὸς ἰσθλαίωρ μετ' ἀνθύμλιος ἐνθά κώμης,
 παιδί θεῖς πῖσθου, ἀλεξιμόρα βασιλῆϊ.
 ἀεροφανῆς δ' ὅτε νύκτα λιπόσιον ἔχισερ ἠώσ,
 λαὸς ὅς ἀγχιπόροιο μετήϊε κώμον ἐορῶν
 φήμης εἰθαίνοντες, ὅτι ζαθέης ἀπ' κώμης
 Ἰησῦς ἐς ἔδεθλον ἐλθύσεται ἱεροσολύμων,
 ἦλυθον ἀντιόωντες· ἀπ' ὠδένδροιο ἢ κήπου
 ἀεροκόμης φοίνικας ἐγυμνώσαντ' κορυμβωμῶν
 κὺ χλοερῶς ὄρπηκας ἐς ἠέρα λαὸς ἐλίσων,
 θύφήμοις σομάτεσιν ἀνέκλαγε σώθροον ἠχώ·
 κὺ πολὺ ἔνθα κὺ ἔνθα κορυμβοφόροιο κελεύθε
 δίζυγα πομπῶν ἔχων εἰ ὀπίερον ἐσ μόρ ὀδίτω
 Ἰησῦς πεφόρητ' μέσον μεξέμενος ἀνδρῶν,
 ἰθύνων ἀχάλινον ὄνον ταλαεργὸν ὀδίτω,
ἐξόμενος

ἐζόμενος νόρισμ ἀπειρήριο Φορηός,
 Ἡσαΐας τόπῳ εἴπωρ ὅπως πληρέμενον εἶη,
 μητέρος ὑφιλόφου θύγατρ μη δειδίθι σῶμ·
 ἦδη ποικιλόδωρος ἀναξ τὸς εἰς σὲ πδρήσει
 πῶλῳ ἔχων ταχύγυνον ὀπηδεύοντα τεκῶσῃ·
 καὶ τὰ μὲν ἐπεράθειρ ἐπιφράσων μαθηταί.
 ἀλλ' ὅτε παμμεδέων ἐλὼ ἀνεδύσατο μορφῆν
 Χρισὸς ἀναξ, τότε πάντες ἀνεμνήθων μαθηταί,
 ὅτι σοφῆ τὰδε πάντα πέλθῃ κεχαραγμένα βύβλω·
 καὶ οἱ ταῦτα τέλεσασαν· ἐλὼ δ' ἄρα μάρτυς ἰωὴ
 λαῶν συμμιγέων, ὅτι Λάζαρον ἐκ τοῦ τύμβου
 Ἰησοῦς ἐκάλεσεν· τεταρταῖον δ' ἑξήκοντα,
 ἐκ νεκρῶν ἠγέρει χέων ψυχολόγῳ ἠχώ.
 οὗ χάριρ ἀντιόων πολὺς ἔρρεεν ἐσ μὸς ὀδίτης
 Χριστῷ ἀνθυάξων νεκροαστόων, ἤεα Δαυΐδ.
 ἀλλήλοισι δ' ὀάριζον ὁμοφραδέες Φαρισαῖοι,
 ἡμῖν ποῖον ὄνθαρ ἀέξεται; ἀμφιλαφῆς γὰρ
 κόσμος ὅλος πολύμορφος ἐνὸς χατόπιαθερ ὀδύθῃ;
 καὶ δόλος ἡμείων θαναπιφόρος ἔδεν ὀνήσει·
 καὶ ἴνες ἐλθῶν ἔθων ἀνέρες, οἱ τότε πολλοί
 θεωσῶσιν ἀνέβαινον ὀπιπτε τῆρες ἐοραταί.
 Ἰησοῦν δ' αἰῶντες ἀφλομένους ἀπὸ φήμης,
 ἀγχιμόλω

ἀγχιμόλω πρῶσιόντες ἔπειθ' ἐθέξαντ' ἐφίλιππον,
 Χριστὸν ἰδεῖν ἐθέλοντες ἰκάνομεν. ἔσ' ὑμῶν ὃ
 Ἄνδρ' ἔειπε Φίλιππος ὁμόπλοισ' ἠδ' ἰδύεσθαι ὃ
 Ἄνδρ' ἔειπε ὁμόφοιτος ἐπειγομένοιο Φιλίππου,
 Χριστὸν μῦθον ἔλεξε. ἄναξ δ' ἠμείβετο μῦθον,
 ὥρην ὑμῶν μόγις ἦλθεν ὅτε χεῖρ' ἴσασται ἀκμή,
 ἀνθρώπων σοφὸς ὕψος ὅπως ὑψέμενος εἶη.
 κόκκος ἐπὶ σίριον πεσὼν ἔστι διδάσκαλος γαῖῃ
 μή τι θάνη, τότε μῦθος ἐτάσιος αὐτίθι μίμνω,
 ἄσπορος, ἀχρήστος, ἀνήροτος, ἄμμορος ἄρπης.
 ἦν ὃ θάνη, ζείδωρον ἀφ' ἑσέα καρπὸν ἀέξει.
 ψυχῶν δ' ὅς φιλῆδ' ἠμυώριον, οὗτος ὀλέσσει,
 περὶ φινὸς μεθέπων ἀπατήλιον ἐλπίδα κόσμου.
 ψυχῶν δ' ὅς συγέει πανακίρατον, ἐμπεδορ' αὐτῆν
 εἰς βιοτῶν αἰῶνος ἀλωφῆριον φυλάσσει.
 ὅς τις ἐμοὶ πείθοιτο θάκτορον ἔργον ὑφαίνων,
 οὗτος ἐμὸς γενέτης ὑψίθρονος οἶδε γενεαίειμα.
 ὅς τις ἄποδρήσειεν ἐμοῖς δεσμοῖσι πιθήσας,
 οὗτος ὁμαρτήσιν ἐμοῖ, εἰ ὁμόσολος ἔσται,
 ὄφρα μύθοι μετ' ἐμῶ θάκτορος, ὅσ' ἔπι μίμνω.
 νῦν δ' ἐμὸν ἦτορ ἔχω δεδονημένον· ἀλλὰ τί λέξω;
 ψυχὴ ἐμὴ κλονέει με πάτερ· Φρεμοδινέος ὤρης

ἐκ Ταύτης με σάωσον ἀκαμπτὸς ἄλλ' ἰδί Τέτω,
 ῥιγεδανὴν ἀβίασος ἐκίσσιος ἠλυθορῶρω.
 ἦα πὸν κύδαινε. κὴ οὐρανόθερ πύλε φωνή,
 καί σε πάρος κύδλωα, εἰ ἔμπαλιρ ἄρτι Γεραίρω.
 κὴ πολὺς ἔνθα κὴ ἔνθα περισάμνος εἰ ἀκέρω
 αἰθερίλω Ἰσομερῖσιρ εἰ ἕασι λαίλαπα φωνῆς
 λαὸς ἐπεσμαρξήγισεν, ὅτι ζαθέωρ ἀπὸ κὸλπωμ
 βρονταίη βαρῦδιεπος ἐπέκτυπερ αἰθριος ἠχώ.
 ἄλλοι δ' ἀντιάχισαν, ὅτι χειδὸρ ἄγγελος αὐτῶ
 ἔρανής ὀάριζε σοφῶ μυκήματι φωνῆς.
 Ἰησῦς δ' ἀγόρευερ ὄλω πολυθαμβεῖ λαῶ,
 εἰ δὲ ἐμὲ κτύπος ἕρως ἀράσεται, ἔρανόθερ ἕ
 ἀντίτυπος βροντῆσι δι' ὑμέας ἵκερ φωνή.
 νῦν ζαθέε κόσμοιο πέλδ κρείσις. ἄρτι κὴ αὐτῶ
 ἀρχὸς ἀλιζονόοιο Διώκεται ἐκτοθι κόσμη.
 λαοὶ δ' ἀντιάχισαν ὁμογλώσφα τινὶ μύθῳ,
 ἐκλύομεν Γραφιοῖσι χαράγμασι πολλάκις ἡμεῖς,
 χριστὸς ὄλωρ μεδέωρ αἰώνιος ἔνεχε μίμη.
 κὴ πόθεν ἄμμιρ ἔφπερ ἀσημάντω σέο μύθῳ,
 ἐκ χθονίωρ λαγόνωρ ὑφέμνος ἐς πόλωρ ἐλθῶμ,
 ὑμέας εἰς ἐμὲ πάντας ἀπὸ χθονὸς αὐτῶ ἐρύσω,
 ἀνθρώπου κλυτῶς ὑὸς ἐπὴρ ὑφέμνος εἴης

εἰπέ

εἰπὲ ἢ τίς πέλερ οὐτος, ὃν ἀγνώσῃ τινὶ θεσμῷ
 ἀνθρώπου σοφὸν ἦα τεῖ μυθῆσαο φωνῆ·
 Ἰησῦς δ' ἅμα πᾶσιν ἀνίαχε, βαῖδὸν εἰ ὑμῖν
 ἔσεται εἰσέτι μένον ἰδί χρόνον αἰθέριον φῶς·
 ἀπλανέες δ' εἰ φῶς δι' ἰθυπόροιο κελύθε
 σείχετε θαρσήεντες, ἕως φάος εἰσέτι λάμπει,
 πρὶν ζοφερῆ σροφάλι γῆ κιχήμεναι ὑμέας ὄρφνην·
 ὅς ἢ θεσείχῃ σφαλερῶ ποδί νυκτὸς ὀδίτης,
 πλάζετ' ἀγνώστων σκολιῶ ὀδὸν ὀππῶθι βαίνει.
 ἄχρὶ φάος δέρεκαθε, σοφῶ πῖσθῦετε μύθῳ
 εἰς φάος, ὄφρα γένοιθε φεραυγέες ὑέες αἴγλης·
 πῶσα δ' οἱ τελέθῃσι πολύβοπα φάρμακα νέσω
 αὐτῶν δερκομένων ἀντῶπιον ἐκτὸς ἀκκῆς,
 ἔτις ἀνὴρ πῖσθεν, ὅπως πηλεῖμενον εἶν
 Ἡσαίας τίπῳρ εἶπε χέων πρωτίθροον ὀμφῆν,
 κοίρανε, τίς μὲν τόσα τεῖ πῖσθεν ἀκκῆ,
 ἢ τίνι παγενέταο θεῖ συμνῶν βραχίων;
 ἔχρειν ἐκ ἐδύναντο θεσδέα πῖσιν ἀέξιν,
 ὅτι κὲ Ἡσαίας πάλιν ἐννεπε θεσῶιδι φωνῆ,
 ὀφθαλμὸς ἀλάωσεν ἐμῶν ἰδί μάρτυρας ἔργων,
 κὲ νόον ἰθυκέλυθον ἐθήκατ' τυφλὸν ἀλήτιω,
 μὴ κρηδίη νοέωσι, κὲ ἀθήσωσιν ὀπωπαῖς,
καί μοι

καί μοι ἄποσρέψωσι νοοβλαβέας ἢ θάσω
 ἄνδρας ἀλιξάινοίτας ἐμῷ παιήονι μύθῳ,
 ἱητῆρ ἀσίδηρος ἐχέφρονα φάρμακα πάσῳ·
 Ἡσαΐας τάδε πάντα κατέγραφε θεάσιδι φωνῇ,
 ὅτι θεῶν χρυσοῖο πρῶριον ἔδρακε τιμῆν
 ὀφθαλμῶν κρηδίας πανδερκεί, κὶ χάριμ αὐτῷ
 ἐσγομλίαν πρηνέλυθουρ ἐθέσπισερ ἐνθεορ ὀμφλώ,
 ἔμπης ἀπλανέες ἴνές ἀνέρες ἰδμοι σιγῇ
 ἀρχὴ ἰσδαίωρ, ὕψαύχενος ὄμματα βελῆς,
 παιδί θεῶν πείθορτο θεηγενέωρ χάριμ ἔργω·
 ἀλλὰ φόβωρ κὶ ζῆλωρ ἀλυσκάζων φαρισαίωρ
 ἀμφαδὸρ ἔτις ἔφηνερ ἐδρ νόορ· αἰδομλίαν ἢ
 εἰδόμυχος τότε πῶσις ἄπο φρένα φώρς ἐκάσθ,
 ἀπροϊδίας, ἀβόητος ἐκθύθερ φωλάδι σιγῇ·
 πᾶς ἢ ἀνήρ πρῶβέβλε χαμαιγενέωρ χάριτ ἔργων,
 ἢ μεγάλῃ μένοιο θεῶν πολυφεγγέα ἱμῆρ.
 Ἰησοῦς δ' ἰάχισε θυώδεος ἐνδοθι νηῶ,
 ὅς τις ἐμῶρ δέξοιτ θεοφραδέωρ σίχα μύθωρ,
 εἰς ἐμὲ πειθήωρ, ἢ πείθεται, ἀλλὰ ζοκῆϊ,
 ὅς τις ἐμὲ πρῶενκε, κὶ ἀνδρομέησιρ ὀπωπαῖς
 πᾶς ἐμὲ παπιάνωρ, κὶ ἐμὸν γενετῆρα δουβύδ·
 ἔρανόθερ φάος ἦλθωρ ἐγὼ λιποφεγγεῖ κόσμω·
 ἔρανόθερ

ἔρανόθεν Φάος ἦλθον, ἵνα βροτοῖς ὅς με γεραίρῃς
 πῶσι μ' ἔχωρ ἄτίνακτον, εἰ ἀχλύϊ μή ποτε μίμνη.
 ὅς τις ἐμῶν δέξοιτο θεόστυα χθύματα μύθων,
 κῆ μὴ ἀσυλήριον ὄσ σφρηγίδα φυλάξῃ,
 ἔκρινω ποτὲ δ' ἄρ' ἐγὼ βροτόν· ἔγ' ἴκάνω
 κόσμον ἵνα κρῖνοιμι πολύπλανον, ἀλλὰ θεῶσσι.
 ὅς με παραγράψαιτο, κῆ ἡμετέρης θρασυῖ ἀνήρ
 ἔμψονα μὴ δέξοιτο βιοσὸν ἀχθύματα φωνῆς,
 ἔρας ἔχῃ κρῖνοντα διχραπόλον. ἡμέτερος γ' ἄρ'
 ὄμ' λαλέω, λόγος οὗτος ἀπειθέα δ' ἄρ' ἐλέγξῃ
 κρῖνων, ὁφίτελεσος ὅτε δρόμος ἔχαρς ἦῖς,
 ἐγρομύοις ὅτε πᾶσι πᾶσι κρῖσις· ἐξιδίω γ' ἄρ'
 ἔμιάθον αὐτὸν κέλθυσος ἐγὼ ποτὲ μύθον εἰλάει,
 ἀλλὰ θεῶν ζείδωρον ἔχω παρὰ πατρὸς ἐφετμήν,
 ἀνδράσι μ' ἀγρομένοισι τί φθέγγομαι, ἢ τί βοήσω·
 οἶδα ὃ παμμεδέοντος ἐφημοσώϊω γενετῆρος,
 ζωὴν ἀθανάτιω, τίω ἔλλαχε σώδωρομος αἰῶν
 ἀνάσσει σροφάλιγγι· κῆ ὑμέας ἔσασα διδάσκω,
 ὡς πῶρ ἐμοὶ κατέλεξε πατὴρ ἐμὸς, ὡς ἀγορβύω·
 13 Καὶ ναέτοις πρὶν πᾶχα μολῆν, πρὶν βωμόν ἀ-
 Ἰησῆς νοέων ὅτι καίριος ἦλυθεν ὦρη, (νάψαι,
 ἔφρα κεν ἐκ κόσμοιο μεταξὺ οἴκος αἰθέρα Διώνων,
 νόσιμος

νόσιμος ὑψιμέδοντι σιωασρά φε τοκήϊ,
 πάντας ἀεὶ παρεόντας ἐς ἐτάρους ἀγαπήεις,
 ἐξ ἀρχῆς ἀγάπαζε κὺ εἰς Τέλος· ἐσπερίς ἢ
 Δείπνου γιγνομένοιο Φιλοσόργοιο Ξαπέζης,
 Δάλιον ἔργον ἔτδυσεν ἐοῖς ἐτάροισιν ὑφαινών,
 δάιμονος ἀντιπάλοιο Φιλοκτεάνω τινὶ κέντρῳ
 ἀνδρομέλω ἠδὲ λύσαν ἀνοισθήτων ἰέδαν,
 Ἐλμήης ἵνα κέπος ἰσδαίοισι πελοίοι
 Χρισὸν ἐὸν θρεπῆρα, δεδεγμένος ὦνον ὀλέθρα,
 αὐτὸς ἐῆ κραδίη δεδαημένος, ὅπῃ πορ αὐτῷ
 ὑψιμέδων ἅμα πάντα θεὸς πῶρε χεῖρι νομύην,
 ὅπῃ κὺ ἐρανόθεν κὺ ἐς αἰθέρα Δίζυγι θεομῶ
 κὺ θεόθεν πάρος ἦλθε, εἰ εἰς θεὸν αὐθις ἰκάνη,
 κὺ τότε δαιτυμόνεασι θάκτορον ἔργον ὑφαινῶν
 Ἰησῆς ταχυεργὸς ἀνίσταρ Δεῖπνον ἐάσας,
 εἰ χροὸς αἰγλήεντος ἐς ἀπέθηκε χιτῶνας.
 εἰ λινέλω λαγόνεασι νόθλω ἐζώσατο μίξλω,
 σφίγξας σκληρόν ὑφασμα, τόπῳ φάρ τυμβεῆς
 λέντιον, ἰκμαλέοιο ποδὸς ἀλιθέρων ἀνδρῶν, (αὐδὴ
 εἰ Γλαφυρῶ νιπῆρι βαλῶν ἔποκόλπιον ὑδωρ
 χρισὸς ἐὼν ἐτάρων Φιλίης πόδας ἤρξαρ νίπην,
 λοιδοιορ ἐκ πρώτῃ μετὰ νύκτινος ἄλλον ἀπ' ἄλλης,
 ἀρχόμε-

ἀρχόμενος Σίμωνος, ἕως ἰδίωτο φωνῆς.
 πρεσβυτέρω ἢ Σίμωνι παρέστατο, καὶ πόδας αὐτῷ
 ἀμφοτέρως κρατέεσκε. Ταχὺς δὲ ἀντέσπασε Σίμωνι
 Ἰησοῦν δὲ ἀνέκοψε, Φίλον σέβας ὄμμασι φαίνων·
 καὶ μὴ ἐρητύων βριαρῆ μὴ λίξασθαι φωνῆ,
 ὑμεῖρες θεράπωντος ἀναξ πάντεσσι κελδύων
 νίπης σαῖς παλάμαισι μὲν πόδας, ἠδὲ πῆξ ἢ
 ἐξομνῶ Σίμωνι θεηγόρος εἴπειν Ἰησοῦς,
 ἄρτι μὲν ὡς τελέω Δρησῆριον ἔργον ὑφαίνων,
 ἐδωάσαι νοέειν, μετέπειτα ἢ ὄψιν νοήσεις·
 καὶ οἱ Γέξος ἔλεξε χέων ἠδεῖαν ἀπειλήν.
 οὐ ποτε Φαιδρωδάς ἐμὲς πόδας, εἰς ὅσον ἔρπει
 αἰὼν πουλυέλιτος ἀναξ δὲ ἠμείβετο μύθω,
 ἔπότε σοι μετ' ἐμῆιο μέρος πεφυλαγμένον ἔσαι,
 εἰ μὴ ἐγὼ νίψω σε χέων μεταχείριον ὕδαρ.
 καὶ οἱ μῦθον ἔλεξε νόω πειθήμονι Σίμωνι,
 καὶ λίτομαι, μὴ μῆνον ἐμὲς πόδας, ἀμφοτέρως ἢ
 νίψω ἀναξ ἐχειρας ἐμὰς, καὶ κυκλάδα κόρσω,
 καὶ πάλιν ἦν ἐθέλης ἐὼλον δέμας. εἴπειν Ἰησοῦς,
 ἐχάτερον νεαροῦτο λελαβνῆος ὕδατος ἀνῆρ,
 εἰ μὴ μῆνα πόδεσσι καθάρσια νίπρω πορείης
 εἰνοδίης· καθαρὸν γὰρ ὅλον δέμας ἀνδρομέης ἢ
 ἄμμορος

ἄμμοροι ἀμπλακίης καθαροὶ νόοι ἐσὲ βλαυτοί.
 ἄλλ' οὐ πως ἅμα πάντες, ἐπεὶ πάρος ἦϊδε θυμῶ
 ἴς μιν ἀνὴρ ἠμελλεν ἰσδαίοις παρεδιδάσειν
 ὦνιον ἀντιβίοισι. ἴς ἔμπορος ἦεν ὀλέθρου,
 οὐ χάριν ἀγχιθέοισιν ἀναξ ἀγόρευε μαθηταῖς,
 ἄμμορον ἀμπλακίης καθαρόν νόον ἴσε βλαυτοί.
 ἄλλ' οὐ πως ἅμα πάντες. ἄποδρησῆρι δὲ δεσμῶ
 ὁππότε δαίτυμόνων δλυοκαίδεκα κύκλον ἀμείβων,
 νίψεν ἑῶν ἐτάρω ὀσίσας πόδας ἀγνός Ἴησῆς
 κεκλιμμένος, παλινόρσος ἐς ἐνδωκε χιτῶνας.
 καὶ παλάμης ἀγκῶνα παλινδίητην ἐρείσας,
 ἀκρόταρην πδὲ κύκλον ὁμοσόργιο ξαπέζης,
 εἶπεν ἑοῖς ἐτάροις, γινώσκετε ἄλλο καὶ αὐτὸ
 ὑμῖν οἷ' ἔρεξα, δεικνύον ἔργον ὑφαίνων.
 ὑμεῖς διχθαδίω με σοφῶ κικλήσκετε μύθῳ
 κείρανον, ὑμείων τε διδάσκαλον. ἀπλανέες δὲ
 ἄλλο καλῶς φθέγγεσθε δαήμονες· εἰμὶ γὰρ ἄμφω
 ὡς ἐμὲ μυθίζεσθε. φιλοσόργω δὲ μλοιοῖν
 εἰ πόδας ὑμείων καθαροῦ φαίδρωα λοεξῶ
 ἠγῆτηρ καὶ ἀναξ πδὲ δλέξιος, ἀλλὰ καὶ αὐτῶ
 ἀντίτυπον θέμις ἔστιν ἐμὸν μίμημα μαθόντας
 ὑμέας, ἀλλήλων φίλεις πόδας ὑδατι νίψαν·
 δεῖνμα

Δείγμα ἢ ἔπλετο δῶρο διδάσκαλόν, ὄφρα εἰ ὑμεῖς
 ἔργου ὁπόρ ποίησα σοφόν, Τελέσητε κὺ αὐτοῖ
 πάντες εἰ ἀλλήλοισι ἀμοιβαίῳ ἕνι δεσμῶ,
 ἰσοφυῆς μίμημα δαήμονος ἡγεμονῆος.
 ἔπειλε λάβρις ἀνακτος ὑπέρτερος. ἔδέ τις ἀνὴρ
 ἡγεμόνος πέμψαντος ἀπόσολός ὄσιν ἀρείων.
 εἰ ἢ λόγῳ τάδε πάντα νοήσατε, κὺ νόος ἔργῳ
 ἦρισε, καί πορ ἔφυτε μακρότεροι. ἔ πδὲ πάντων
 ἔννεπορ ὑμείων ἑτέρῃ καθαροῖο λοεβῆ
 δευομλίῳ ὁ δὲ μῦθος ἑνός χάριρ. οἶδα κὺ αὐτῶ
 οἷς ἀπιστοτάτους κὺ ἀμεμφέας ἀνδρας ἐδέξμην
 ἀλλ' ἵνα φορμίζεσθε τόπορ φάτο θεῶσι ἀοιδῆ,
 χρυσομανῆς ἄσορ εἴ πορ ἀνὴρ ἐμδρ ἄρ τρῆρέπλων,
 πέρηνω κερδαλέω ἐμέθερ καθύπορθερ ἀείρας,
 ἡμετέρῃ σῶδορ πῶ εἴπεσιρ τῆσε ἕραπέζη.
 Γλώσῃ προφθαμένη, τόπορ ἔσεται, ἄρτι βοήσω,
 ὄφρα μὴν τελέσειερ ἔλιξ χρόνος ἐγγύθεν ἔρπων,
 μῦθορ ἀναμνήσασθε παλαίφατρ, ὅτιί πορ ὑμῖν
 ἐσόμελορ θεῶσι ζερ ἐμὴ πρῶτόθεο εἰσὸ μφή.
 μάρτυρος ἐμπεδόμευθος ἀμὶν ἀμὶν λόγος ἔσω.
 ὅς τις ἐμὸν δέξοιτο δῆκτορορ ὄντινα πέμψω,
 ἴλαορ ὄμμα φέρωρ, ἐμὲ δέχνυται. ὅς ἢ κὺ αὐτῶρ
 πεμπόμενον

πεμπόμυον θεόθεν μελαβῶν πρὸς πύσεν ἀνῆρ,
 δέχονται αὐργένηθλορέμον πῆμ. φαντατοκῆα·
 εἴπερ ἀναξέταροισι. κὴ ὁμφῆερ σόμα λύσας
 πνθίμαρς ἔραχνίς δεδονημλός ἐμφροσι παλμῶ
 Χρισός, ἀσιγήτοιο νόσ κυμαίνεν πυρσῶ·
 μαρτυρίω δ' ἰδίω περ φέρων, ἠεδύγετο φωνῆρ,
 εἰς βροχὸς ὑμείων με φίλων ἐτάρων παραδώσθ·
 εἰς φίλος ἄλλο πρέθαιμος ὁμωρόφιος με δαμάσ-
 Γησός ἤ εἴπερ ὁμοζυγέες ἢ μαθηταὶ σι.
 ἀλλήλας σκοπίαζορ ἀμφιδεί πάντες ὁπωπῆ,
 ξωῆ ἀμιχανέοντες ἐμασίζοντ ἢ σιγῆ
 ἀμφίβινος κατέλεξεμ. ἀνῆρ δέ τις, ὃς παρὰ κόλπον
 ἀγχιφανῆς ἀνέκειτο φιλοσόφου βασιλῆος·
 ζύτω γέξος ἐνθουσι, λάλω δ' ἐρέθνε σιωπῆ,
 τίς πῆλερ ἔχαριμ εἴπερ ὁδὲ θρασυς ὀξεί παλμῶ
 σῆθεσιρ ἀχρᾶνρισι πεισῶρ πεφιλιμένος ἀνῆρ
 θαινυμένος βασιλῆος, ἐπεφιδύριζερ ἀκασῆ
 τίς τελέθθ· κὴ χρισός ἐφώνεερ, ὧ χερὶ βάψας
 οἴοπι ῥαθάμιγθι δεδονημλίορ ἄρτερ ὁπάσω,
 αὐτὸς ἐμὲ περ δίδωσι· κὴ εἰς δέπας ἐμπλεορ οἴνθ
 βάψας ὕσατερ ἄρτερ, ἀναιδέϊ δῶκεν Γέδα,
 ἄρτερ ἔκ κήρυκα φιλοκτεάνοιο φονῆος·

b

κὴ μῦ.

εἰ μὲν θεοκελον ἄρην ἄποσείρων πόθου ὄλβου
 πομπὸς ἀλιξοσύνης ὅλου ἀνέρου δύσταν δαίμων.
 καὶ οἱ χριστὸς ἔλεξε δαίμονι νθύματα πέμπων,
 ἔρξου ὅπως τελέεις ταχινώτερον ἔδειξίς ἔγνω
 δαιτυμόνων αἰδουλον ἐξάσι μῦθου ἀκέρων,
 ὅτι τινὲς δουκέσκου ἀσημάντω τινὶ μύθω
 δουρατέλω ὅτι χιλὸν ἀνιέρταζεν ἰσθῶς,
 μή οἱ κοίρωνος εἴπωρ ἔω σημάντορι μύθω
 ὄφρα κερ ἐτύνην ὅσωρ χέρος εἴχεν ἑορτή,
 ἢ ἵνα ἡ πτωχοῖσι βιοπλανέεσιν ὁπάσῃ.
 καὶ μεθύων μὲν δουρπον ἀνὴρ φιλοκερδέϊ λύσῃ,
 ἐνθερ ἄρην ἔχωρ, ἀνεχάζεω νυκτὸς ὁδίτης.
 ἀλλ' ὅτε νόσφι βέβηκε δουδεκάρημος ἰσθῶς,
 ἐνδλεχα δαιτυμόνεσι δουγὸρος εἴπωρ ἰησῶς,
 νῶ πῶις ἀνθρώπου φαεσίμβροτον ἔλαχε ἡμῶν,
 καὶ θεὸς αὐτὸν γενεθλος ἐδέξατο κῦδος ἐκ αὐτῶν.
 εἰ δὲ θεὸς γενέτης ὑψέμνος ἔστι δὲ αὐτῶν,
 καὶ θεὸς ὑψώσειε πατὴρ ἡμῶν γεραίρων
 τέκνα, μεθ' ὑμείων ὀλίγον χρόνον εἰσέτι μίμνω
 καὶ λόγον ἐβραίοισιν ὅρ ἐννεπον, ἄρτι εἰ ὑμῶν
 φθέγγομαι ἡμέτερον παλινάγερον ἡθάδι φωνῆ,
 ὑμῶν δὲ θέμις ἔστι σωτήλυδα, ὅπως θὶ βάνω,
ἡμέτερος

ἡμετέρης ἀκίχητορ ἔχθη δρόμορ ἀξιαπιρῖο.
 ὄπλοτέρω εἰ ἄπασιν ἐφημοσύνω ἰδιτένω,
 ὑμέας ὡς ἀγάπαζορ ἴσω κὺ ἀμεμφεί θεομῶ,
 ἀλλήλων φιλίω ὀσίω σφρηγίσαστε θεομῶ,
 ἀρθμόρ ὁμοφροσύνης ἀλύτω δίχωντες ὀχῆι
 ὑμέες εἰρ ἐνὶ πάντες. ἵνα γνώωσιν ἰδόντες
 ἀλλήλους φιλέοντας, ὅτι θαθέω ἱνὶ θεομῶ
 παμφαέος χριστοῦ θεοδέες ἐσὲ μαθηταί.
 Χριστὸς δὲ ὡς κλύε μύθορ, ἐκὰς μέλλοντος ὀδεύθη,
 μηλιχίοις ὀάροισι φιλικός ἐνεπε Σίμων,
 κοίρανε, πῆσπεύδης, τίνα μοι ἵνα χῶρορ ἰκάνης,
 Ἰησοῦς δὲ ἀπάμφητο, κὺ εἰρομλίω φάτο πέξω,
 ἐδύνασαι πρὸ θεόντες ὀπη ποδὸς ἴχνος ἐπέγω,
 ξωός ὀπιοδοκέλυθος ἐμῆρ ὀδὸρ ἄρτι πῶρῆσαι.
 ἀλλὰ παλινδίνητος ὀτε χρόνος ὀριος ἔλθη,
 αὐτὸς ὀμαρπίσειας ἐσύσερορ εἶπε ὁ Σίμων,
 ἐδύναμαι ταχύθενος ὀπιοδο πόρω ποδὶ βαίνωρ
 ὑμέτερης ἀβάριο ταμῆρ κενεῶνα κελύθης,
 κὺ ψυχῆρ ἐθέλωσιν ὕπὸρ σέθερ ἐγυαλίξω.
 Ἰησοῦς δὲ ἀδλόκητορ ἔπος μυθήτορ γέξω,
 ψυχῆρ ὑμέτέρω ἐμέθερ χάριν αὐτίκα θήσδης
 ξὺς ὁ μόνης δαωπλήτι μῆς εἰλ νυκτὸς ἀνάστη
 ἡ ὕ Χριστορ

Χριστὸν ἀπαρνῆσαι, πρὶν αὐχένα κυρτῆρ ἀείρας
ὄξυ μέλος κλάγξερ ἐγερωβόητος ἀλέκτωρ.

14 Μὴ νόος ὑμείων δεδινηρλῖος ἄσαρς εἶν,
ἀλλὰ θεῶ ἐμοὶ πισθίσατε· θεασείω ἢ
υἱὲ κῆ γενετῆρι μίαν ξωώσατε ἡμῆρ.
πολλὰ δ' ὑφιμέλουτ' ἐμῆ κτ' δῶμα ζωῆος
εἰσὶ μοναὶ σοιχηδὸρ ὁμόζυγες· δῖρ ὑτενῆς ἢ
εἰ μὴ πυλυμέλαθρος ἐμὴ πῆλε πανδλόκος αὐλῆς,
ὑμῖν καί κερ ἐφ' ἔπον ὅτι προκέλευθος ὀδύσω,
ὄφρα κερ εἰ τύνω πολυχανδέος ἐνδιου αὐλῆς,
ἀξιορ ὑμείων νεοδουχέα χῶρορ ὑφαίνωρ.
ἐμῆ θεσκελουρ ἔδαρς ἐριμοτάριο μελάθρα,
νοσήσω παλινόροτος ἐς ἄμροτορ ἔδαρς ἀνέλικωρ
ὑμέας, ὄφρα μλῆτε σωήλυδες, ὀππόθι μίμνω,
ἀθάναρι ναετῆρες· ἐμῆρ ὀδὸρ ἴσε κῆ αὐτοί.
ἐννεπερ· εἰσαίωρ ἢ διώνυμος ἰάχε θωμάς,
ὄρ Δίδυμου γενετῆρες ἐφίμωθω, ἐξότε κῆρα
ὀγλοάπης ἀνέτελε φιλοτμήτα δρομός ηἴς·
ἔπα ἀναξέδακμω ὀπη ποδὸς ἴχνος ἐπείγξ.
μέβα πόθερ δωάμεθα μαθεῖν ἀκίχητα κελύθω.
Ἰησῆς δ' ἰάχσε φιλήκοορ ἀνδρα διδλάσκωρ.
ζωῆ, ἀλιθείη τε, ἐδ' ὀρθιός εἰμι πορείη.

ζωῆ

ζῶν ἔγῳ, βιότοιο κὺ ἄξια πὸς ὕδινάται ὕ
 εἰς θεὸν εἰς γενετῆρα μολεῖν Γαηίος ἀνῆρ,
 εἰ μή τις δι' ἐμῆο θεόστυρον ἴχνος ἐπέιγξ,
 σείχωρ ὀρθὰ κέλευθα δι' ὑέος εἰς γενετῆρα
 εἰ δὲ θεοῖσιν ἔγωγε σοφῶ γινώσκετε μύθῳ,
 ἐξ ἐμέθεν γνώσεσθε ἑὺψιμέδοντα Ζηκῆα·
 ἄρτι δὲ μὲν φράσασθε, κὺ ὑψιμέδοντα μαθόντες·
 Ἰησοῦ δὲ Φίλιππος ἐῶ μὲν λίξατ' μύθῳ,
 ὧ ἀνα, σὸν γενετῆρα τοῖς ἀνάφαινε μαθηταῖς·
 λείκνυε σὸν γενετῆρα, κὺ ἄρκιον ἄμμι γενέσθω,
 Ἰησοῦ δὲ ἀγόρευε μὲν ἀθηήριον Ζηκῆος
 συμφύες ἐνθεορ εἶδος ἔχωρ βροτοῖ δ' εἰμορφῆ·
 Τηλίον εἰμὶ Φίλιππε πολὺν χρόνον εἰθάδε μί-
 σὺννομος ὑμῶν, κὺ ἐμῆρ' ἐκ εἶδες ὅπω πάν; (μνωρ
 πᾶς βροτῶς, ὅς με νόησε, κὺ ἀφθιρ' εἶδε Ζηκῆα,
 ἔγωγε πᾶσιν ἔχθρ' ὅτι σύζυγός εἰμὶ Ζηκῆος,
 ἑὺ γενέτης μεθέπει με μὴ σωμασφῆρ' ἔτα μορφῆ;
 ἑὺ πόθεν αἰτίζεις με μεριζομῆρ' ἑὺνὶ θεομῶ,
 δεῖξορ ἐμοὶ γενετῆρα, τ' ἔδρακεις εἰς ἐμὲ λούσων,
 ἐκ κροαδίας, ὅτε μῦθον ἐρδύγομαι. εἰς ἐμὲ μίμνων,
 ξωός ἐμοὶ λαλέοντι πατῆρ' ἐμὸς ἔργον ὑφαίνει.
 οὐ πῶ μάρτυρα μῦθον ὕδισώσασθε μλωσινῆ·

καὶ σὺ ἐμοὶ τελέθει γενέτης ἐμὸς, ὅτι καὶ αὐτὸς
 σύμφυτος εἰμι τοῦ ἕως. ἐγὼ λαλέω, ὃ ἢ ῥέζω·
 εἰ μὴ ἐμοὶ πείθεσθε, σοφοῖς πισθίθετε μένοις
 ἔργοις ἡμετέροισιν, ἵνα γνῶσθε καὶ αὐτῶν
 συζυγίῳ ἀμέρισον ἐνὶ ζυγῷ θείῳ ὀχῆϊ,
 ἢ ἢ πατρὶ μόνον, εἴ ἢ ἢ πατρὸς ἐόντων·
 πᾶς βροτὸς ἡμετέρῳ ἀσεμφεία πῖσιν ἀέξω,
 ἔργα τάδε πλέω, μιμνήσκων αὐτὸς ἀνύσσει.
 καὶ ζούτων πολὺ μᾶλλον ὑπέρτερα θαύματα ῥέξει,
 ὅτι μολεῖν ἀκίχητος ἐπείγομαι εἰς γενετῆρος.
 ὅπποσα δ' αἰτίζητε παρ' ὑφίστοιο τοῦ ἕως
 ἔνομα κελύθειον ἐμὸν, ξύμπαντα τελέσσω,
 ὄφρα πατρὸς ἀχραντος εἴ ἢ ἢ κύδιμος εἴη.
 εἰ δέ με πισοτάτης φιλίας ξυνώσατε δεσμῶ,
 ἡμετέρῳ περὶ πῖσιν φυλάξατε πᾶσιν ἐφέμῳ,
 ὅτι δεῦρ αἰτήσω γενέτω ἐμὸν, ὄφρα κερύμῳ
 ἔρχνόθερ πῖσιν παρὰ κλητῶν μετανάσσω,
 χριστῶ σύγνονο ἄλλοι, ὁμοῖοι, ἐμπωλορ αἰεὶ,
 ἀβελίης ὀχετηγόν, ὄφρα πολὺ μορφος ἀειρήν
 ἢ δύνανται ποτε κῆδος, ὅτι βροτὸς ἢ ποτε λθίσσει
 πηλίκου ἀνδρομέοισιν εἴ ἢ ἢ ἀρχέγονορ φῶς,
 πνῦμα θεῶν γενετῆρος. ἐσαθρήσητε ἢ μένοι
 ὑμεῖς

ὑμεῖς

ὑμεῖς ἐνθεορ εἶδος ἀθιήριο πρῶτον
 ὅπλι μεθ' ὑμείων μινέει, καὶ ὁμόσολορ ἔσαι
 ὑμῖν, πάντας ἔχορ νοερόν δόμορ· ἔ γ' ἔασω
 ὑμέας ἔρανής ἰσόζυγορ ἐκ τὸρ ἀρωγῆρ
 ὀρφανικὸρ ταχινὸρ ἢ πρὸρ ὑμέας αὐτίρ ἰχθίνωι
 βαλὸρ ἔτι χρόνορ ὅτιρ ἐμῆρ ὅτε θεάωιδα μορφῆν
 ἐκέτι κόσμορ ἀπίσορ ἐσώφεται. ἀλλ' ἐμὲ μῆνορ
 λθιάσατε, καὶ μετ' ἰαῖαρ ἀεὶ ζώωρ ὅτι μίμνω·
 εἰ δὲ ἐμὲ ξύμπαντερ ἀεὶ ζώοιτε καὶ ὑμεῖορ
 ὅρ τισ ἔχον πρῶπιδεσιν ἐμὰρ τελέσειεν ἐφεῖμαρ,
 ἔρσ ἀνῆρ φιλέει με, καὶ θύαγέωρ ἀγαπάζων,
 ἔσαι ἐμῶ γενετῆρ θεῶ πεφιλημῖνορ ἀνῆρ.
 ὄσων ὁμοσόργω καὶ ἐγὼ πρὸρ πύξομαι ἀρθμῶ,
 καί οἱ θεσκελον εἶδορ ἐμῶ χρόορ αὐτίγα δείξω.
 Ἰησοῦν δὲ ἀπὸ μῆτρο καὶ ἔννεπεν ἄλλορ Ἰῆδαρ
 ὑὸρ Ἰακώβοιο, εἰ ἔθρασορ Ἰσικαριώτηρ·
 κοίρανε, πῶρ τεὸν εἶδορ ὁμοφρονέων ἀναφαίνειρ
 μένοισ σοῖρ ἐτάροισι, εἰ ἔθρηρρικόρ μω·
 Ἰησοῦρ τ' ἀγόρθεεν ὁμόφρονα φῶτα διδάσκων,
 ὅρ τισ ἀνῆρ ἐμὲ μᾶλλον ἀνθυάζων ἀγαπάζει,
 μῦθον ἐμὸν πρῶπιδεσιν ἀσυλήρρσι φυλάσσ',
 εἰσοφὸν ἀνέρερ ὄσων ἐμὸρ γενέτηρ ἀγαπήσσει·
 ἄμφω

ἄμφω δ' εἰς ἓνα φῶτα πατρὸς εἰ ἔγωγε μολόντες,
 ἔνδιον αὐτῶν θέμεθ' ἰορ ἀνασῆσοιμεν εἰ αὐτῶν,
 ἀνδρομέω μίμνοντες εἰ αὐδ' ἰέντι μελάθρῳ.
 ὅς δέ κε μὴ φιλήη με, μάττω ἐμὸν οὔτως ἐάσει
 ληθαίαις ἀκόμιστον ἔπος πεφορηθῆσομαι αἴρας·
 καὶ λόγος ἐκ ἐμὸς οὔτως, ὃν ἔννεπον, ἀλλὰ Ζηῆος
 ἔρξανόθεν πῶμα φανερὸν ἐμὲ χρισμῆρα κόσμου.
 ὑμῶν δ' ὁμόφοιτος ἰδὼν χθονὸς εἰσέτι μίμνων
 εἶπον ἐγὼ τὰδε πάντα· παρὰ κληρῶν δ' ὅταν ἔλθῃ,
 ὑμέας ἰθὺς τῆρι λόγῳ ξύμπαντα διδάξω.
 αὐτὸς ἀναμνήσει πάλιν ὑμέας, ὅσα παρ' ὑμῖν
 ἔννεπον. εἰρήνῳ ἢ βίον ὅσον ὑμῖν ἐάσω.
 εἰρήνῳ ἀτίνακτον ἐμὴν ὁμόφοιτον ὁπάσω.
 ἔχ' ὡς ὑμῖν δίδωσιν ἐθήμονα κόσμος ἀλήθης,
 ἔτω ξυδὸν ἔχ' ἢ καὶ ἐγὼ γέρας ἐγυαλίξω·
 μὴ κλόνος ὑμετέρῳ κρηδίῳ, μὴ τάρβος ὀρίνη·
 νῦν ἐμέθεν βοόωντος, ἐμῆς ἠκέσαστε φωνῆς,
 ὅτι παλινδίνηρος ἐμῶν καλέοντι Ζηῆϊ
 εἰς πόλιν ὑψιμέλαθρον ἐλθύσομαι ἔνδιον ἄσρων.
 εἰ δέ μοι ἀκλινέας Φιλίης ἐκεράσσετε θεσμῶν,
 καὶ κεν ἀγαλλομένοιο ποδὸς σκιρτήσατε ταρσῶν
 ξυδὸν χεῖρμα φέροντες, ὅτι χθονὸς ἔδρας ἐάσας,
 ἴξομαι

ἴξομαι

ἴξομαι ὁ φικέλευθος ἐμῷ πῆματι Ζηνί·
 ὑμῖρ δ' ἔννεπον ἄρτι προῶριον ἔνθεον ὀμφήρ,
 ὄφρα μιν ἦρ τελέσειε ἔλιξ χρόνος ἄσατος ἔρπων,
 μῦθον ἀναμνήσασθε παλαίφατον, ὅπῃ ποδὺ ὑμῖρ
 ἐσόμενον θεάσασα προάγγελα χεῖλεα λύσας.
 ὑμῖρ δ' ἐκέτι πολλὰ διίξομαι ἀπρῶϊδης ᾗ
 ἀνάσκει κόσμοιο φανήσεται ἀρχὸς ἀγῆνωρ.
 ἔρχεται ἐδὲρ ἔχωρ ἐμοὶ μέρος, ἀλλ' ἵνα μῆνον
 μάρτυς ἐμὸς φράσασαι τὸ δαήμονι κόσμος ἀκισῆ,
 ὡς φιλέω γενετῆρα, εἰ ὡς πεφυλαγμένα ἔέζω,
 ὅσα κυβερνητῆρι πατὴρ ἐπέτελλε μῦθον·
 15 σῆτε, καὶ ἴομεν ἔνθεον. εἴω παλιν αὐξείῃ κόσμῳ
 ζωῆς ἀμπελὸς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς ὄστιν ἀλωθὸς
 κληῖμα ἢ καλλιπέπλορον ὃ μὴ μάθε βόβω ἀέξην,
 ὄστρον ἄστρον ἢ ποικίλον οἴνοπι καρπῷ,
 γλοπῶνος βιότιον πατὴρ ἐμὸς οἶδε καθαίρειν
 ἀρτιφύτις πετάλοισι, ἵνα μείζονα καρπὸν ἀέξῃ·
 νῶν καθαροὶ δὲ μῦθον ὅρ' ἔννεπον ἐσέ, εἰ αὐτὶ
 μίμνετε συμπεφυῶτες ἐμῷ παλιν αὐξείῃ θάμνω·
 μίμνετε συμπεφυῶτες ἐμοί, βλασθήματα κόσμου
 ἡμερίδωρ ὡς κληῖμα δωθήσεται οὐποτε τίτιδιν,
 εἰ μὴ ἐν ἀμπελὸν τίφυτῶν δένδρον ἔμνον εἴη,
 βοξυόων

βοξυόεν μίμημα πολυπύροιο κορύμβω,
 εἰ μὴ συμπεφυῶτες ἐμοὶ μίμνητε καὶ αὐτῆ,
 ὑμέας ἔσθ' ἄνεος ὄβρι θεοδέα καρπὸν ἀέξην·
 ἄμπελος αὐθιγὰς ἀπέλω, καὶ ὁμόζυγες ὑμεῖς
 κλήματα φωνήεντα, σοφῶν βεβριθότα καρπῶ·
 πᾶς βροτὸς ἐμπεδόμενος ὁμόπλοκος εἰς ἐμὲ μί-
 θρος ἀναλδαίνῃ θεοπειθέα μείζονι μέτρῳ (μνων,
 καρπὸν ἀθάλαθοντα, καὶ ἔμινυθουσαν ὀπάρω·
 εἰ δέ τις ἡμετέροισιν ἐν ἔρνεσι μινέτι μίμνω,
 ἄμπελὸν μίμημα χυτῆ χθονὶ βάλλεται ἔξω,
 ἡμερίδων ὡς κλήμα· καὶ ἐκταδὸν ὑφ' ὀθιγαῖης
 κείμενος, ἀζαλέω ξηραίνεται ἴσα κορύμβω·
 καί μιν ἀναμέξαντες, ἔσω βάλλεσι καρμίνε
 αἰθέριοι δρησῆρες· ὃ δ' ἔφλογέω πυρὸς ἀτμῶ
 καίεται ἄμπελόεντας ἐμὸς ὄρπηκας ἐάσας·
 εἰ δ' ἐμοὶ μίμνοῖτε, καὶ ἡμετέρης ἑσὸς αὐθιγῆς
 ὑμέας ἀρδεύων ἔστω κάρδιος ἐμπεδος εἶη,
 ἔσασα λαβῆν ἐθέλητε, θ' αἰτίζητε τοκῆα,
 ὑμῖν ἐν ἐνὶ πάντα τελεῖται· ἀμφὶ δ' ἐβούτω,
 ὑμέτερος γενέτης ὑφ' ἰζυγοῦ ἔλλαχε τιμῶ,
 ὑμεῖς ὄφρα φέρητε θεῶν ζωαρκεί μύθω
 πῶς ἴσῃς ἐμφρονα καρπὸν· ἐμοὶ δ' ἔσσεσθε μαθηταὶ
 ἠθέσιμ

ἦθεσιν ἀξέπιοισιν ἀλιθέες. ὕψινεφης ὅ
 ὡς με πατήρ ἐφίλησιν ἀλωφῆτω τινὶ θεσμῶ,
 ὑμέας ὡς ἀγάπαζορ. ἐμῶ δ' ἰδιμίμνετε φίλξω,
 αἴκερ ἀκοιμήτοισιν ἐμός νόμος ἕατα δλωῶρ,
 ὑμετέραις προπίδασιν αἰὲ φρερέμλιος εἶη,
 δεσμὸν ἐμῆς φιλότηρος ἄπο φρένας αἰὲρ ἀέξων,
 ὡς κερ ἐγὼ γενετήρος ἀμεμφέα θεσμὰ φυλάσων,
 παξῶης ἀγάπης ἀχνδύμλιος εἰσέτι μίμνω·
 ὑμῖν δ' ἐμπεδα ταῦτα φίλα φρονέωρ ἀγορδύω,
 ὑμείωρ ἵνα χάρμα πᾶλοι, ὅ πασιν εἰ ὑμῖν
 χάρμα πολυσφρήγισορ ἐμὸν τετελεσμένορ εἶη·
 ἀπλανέος σοφὸς οὗτος ἐμός ὄρος ὅστιν ἐφετμῆς,
 ἀλλήλας ἵνα πάντες αἰὲ φιλέοιτε καὶ ὑμεῖς,
 ὑμέας ὡς ἀγάπαζορ· ἐγὼ δ' ἄρα μείζονα ταύτης
 βουατῆς ἀγάπης ἐτέρω ἔκ οἶδα νοῆσαι,
 λύβορ ἐὼρ ἐτάρωρ ζωάγριον ὄφρα τις αὐτήρ
 ψυχὴν πασιμέλασθων ἀλεξήτφραρ ὀπίσθη.
 ὑμεῖς εἰν ἐνὶ πάντες ἐμοὶ φίλοι, αἴκεν ἐφετμᾶς
 ἡμετέραις τελέσητε βιαρνεάς, ὡς ἰδιτέλω.
 ὑμέας ἐκέτι πάντας ἐμᾶς θεράποντας εἰίλω.
 διῶλος ἀνὴρ ἔκ οἶδε ἴε κοίρανος ἔργον ὑφαίνφ.
 διῶλος ἀνὴρ ἔκ οἶδε ἐμᾶς δ' ὀνόμεινον ἐταίρας
 ὑμέας

ὑμέας ὄσα γὰρ αὐτὸς ἐπουρανίης ἀπὸ φωνῆς
 ἔκλυοι ἡμετέροιο φιλοσόργοιο Ζηνῆος,
 ὑμῖν πᾶσιρ ἔφηνα, καὶ ἔβροτέην μελοιοιῆ
 ὑμεῖς ἐξελέγεσθε. Διὸ κρινώμ ἡ μαθητὰς
 ὑμέας, ἐκ πολέων νοερεῖ φρενὶ πάντας ἐδέξμην,
 πωστέρους, καὶ ἔθνη κα σωήλυδας, ὄφρα μολόντες,
 χερσὶν ἀεξήσητε, καὶ ὑμείων πόρος εἴη
 κέρσιμος εἰς αἰῶνα. Οἷ κεσίω Ζηνὶ μύθω
 ὅ, τί κερ αἰτίζητε παρ' ὑψίστ βασιλῆος,
 οὐνομα κικλήσκοντες ἐμόν, ξύμπαντα Τελέσσω.
 Ταῦτα διοπρωτέρω ἠδ' ἰέλομαι ἔμφροσι μύθω,
 δεσμόνους ἀλλήλους Φιλίης ἀλύτριο φυλάσσειν.
 ὑμέας εἰ συγέει σφαλερεῖ φρενὶ κόσμος ἀγνήωρ,
 εἴτε χαμαιγενέων γινώσκετε μάρτυρες ἔργων,
 ὑμείων ὅτι μᾶλλον ἐπεσβολίησιν ἐλέγχων,
 πρῶτον ἐμέ συγέεσκε καὶ εἰ χθονίων τύπον ἀνδρῶν
 ἦθος ἀλιξοβίοιο βιοπλαυῆς εἶχετε κόσμος,
 ὑμέας ὡς ἰδίους ἐταρίζετε κόσμος ἀλήτης.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀμωλακίω βροτέης ἐκ ἴσε γενέθλης,
 καὶ σκολιάς κόσμοιο μελιδόντας, ἀφραδέος ἡ
 ὑμέας ἐκ κόσμοιο νοήμονας αὐτὸς ἐδέξμην,
 εἰς νόθον ἀνδρομέης ἔγνησιορ αἶμα γενέθλης,
 ὑμέας

ὑμέας

ὑμέας ἔσυγε κόσμος· ἐρ' ἀξέπλω ἢ μλοῖνῃ,
 ἡμετέρας μέμνησθε ἄφρονος εἰσέτιμύθου,
 δῖλος ἀνὴρ ἔκ' ἔστιρ' ἔξ βασιλῆος ἀρείων·
 ἔδ' ἐνὸς πᾶσι φανερὸς ἀπόστολος ἔπλετο μείζων·
 εἰ βροτέη με δίκωκερ' ἀπειλήτεια γενέθλι,
 ἐξελάσει με τόπιωθε κὺ ὑμέας· εἴτε κὺ αὐτῶν
 μῦθον ἐμὸν πρᾶπίδωρ φραγέμενον ἔνδοθι κούθη,
 κὺ λόγον ὑμείων κρηδίας ἔντροθε φυλάξθι·
 ταῦτα ἢ πισδρ' ἐμῆο δι' ἔνομα φῶτες ἀλιξοί,
 ζηλομανεῖς τελέσασιν ἐς ὑμέας· ἀμφοτέρους γὰρ
 ἔτ' ἐμὲ γινώσκουσι, κὺ ἔπ' ἐμ' ἄντα ζωῆα·
 εἰ μὴ παξός ἴχανορ' ἐγὼ ζωαρκείῃ πομπῇ,
 πᾶσι θεοδίας ὁδὸν ἔννεπορ· ἔκ' ἄρ' ἐκείνοι
 εἶχορ' ἀλιξοσώλω νεμεσήμενα· νῦν ἢ μαθόντες,
 ἔπ' ἐφασιν μεθέπουσιν ἐλδύθερον ἄφρονος ἄτης·
 εἰ μὴ ἐγὼ χάμορ' ἔργα, τὰ μὴ μάθεν ἄλλος ἀνύσσει
 αὐτῶν δερκομλίωρ' ὅτε μάρτυρες ἦσαν ὁπωπαί,
 ἔκ' ἂν ἀτασθαλίας ποινήτορας εἶχορ' ἀμοιβάς·
 νῦν ἢ κὺ εἰσρόωσι, ὅ ἀμφοτέρους ἐνὶ θεσμῶν
 αὐτῶν ἐμὲ συγέουσι, κὺ ὑψιμέδοντα ζωῆα·
 ἀλλὰ νόμος γραφικῶς τῶνδ' ἄρ' θέσκελος ὁμφῆ
 ἀνέρος διφόμευγος ὅπως πτελεσμήλιον εἶν,
πεικός

πρῶτος ἐμὲ συγγέσκον. Ἐπὶν δ' ἠδὲ δῆμον ἔλθῃ
 πνύμα θεῶ νοερόιο διορνύμλουον γενετῆρος, (λω,
 πνύμα τόωδρ παρὲ παβός ἐς ὑμέας αὐτὸς ἰάλ-
 πολλά με κηρύξτε παρ' ἀνδράσι· πολλά εἰ ὑμεῖς
 ἀμφ' ἐμέθερ φθέγγεσθε δαήμονι μάρτυρι μύθῳ,
 εἰ γὰρ ἐμοὶ παρεόντες, ὁμόφρονες ἐσὲ μαθηταὶ,
 ἐξ ἀρχῆς γεγαῶτες ὄλων θεήτρεις ἔργω·

- 16 Ὑμῶν δ' ἐμπεδα ταῦτα προθεωίζων ἀγορεύω,
 μὴ θρασὺς οἷσρος ἀπίστος ἐς ὑμέτερον φρένα βαί-
 ὑμίας ἐξελάσσει θεουλήριον μελάθερ· (νη.
 ἀλλὰ ταχὺς χρόνος ἔρς, ὅτε φρεσὶ πᾶς βροτὸς ἀ-
 ὑμέας ὅς κτείνεφρ ἀλοιητῆρι σιδήρῳ, (νήρ
 δαλοσωύλω ἔλπιτ θεῶ φιλέοντι τελέσσει,
 ἀνδρα θυηπολέων βοέης μίμημα γενέθλης,
 ἰσάζων θυέεσι βοῶν φθισήνορα λοιθῆμ.
 καὶ τὰ μὲ οἷσρηθέντες ἀμερσινόφ τινὶ λύσῃ,
 δυσσεβέες τελέσουσιν ἐς ὑμέας· ἔδὲ γὰρ αὐτῶ
 ψέα γινώσκουσι, εἰ ὑψιμέδοντα βικῆα,
 ἀλλὰ τὰ μὲ ξύμπαντα προέννεπον, ὄφρα κερ αὐτῶ
 ὄψιμος ἀγχιτέλεος ὅτε χρόνος ὤριος ἔλθῃ,
 ἡμετέρων μνήσθηθε προάγελα θεσφατα μύθων·
 ταῦτα ἢ μυθοτόκου κρηδίας κεκαλυμμένα σιγῆ,
 ἐξ

ἐξ ἀρχῆς νοέωρ ἔκ' ἔννεπον εἰσέτι μίμνων
 ὑμείων ὁμόφοιτος ἰδί' χθονί. νυῶ ἢ Ζηκῆϊ
 ἴξομαι ὁψικέλευθος ἐς αἰθέρα, Γαῖαν ἑάσας·
 ἔδ' ἔτις ὑμείων παρεδρῶν ἔρεϊνδ',
 κοίρανε, πῆσ' ἀδύσας· ἴνα μοι ἴνα χῶρον ἰκάνδης,
 ἀλλ' ὑμῖν ὅτι ταῦτα διήϊον, ἠνίστε πολλή
 ὑμετέρῳ ἔπλησε μ' ὄλω φρένα πενθάς ἀνίη
 ἀξικίλω δ' ἀγόρην ἄμεμφέα· τηλεφανῆ ἢ
 ὑμῖν λωϊόν ἔστιν ἐς ἔρανον ὄφρα πδρήσω.
 εἰ μὴ γὰρ παλίνορσος ἐς αἰθέρα νόσιμος ἔλθω,
 πνδύμα θεῶν ζώοντες ἐς ὑμέας οὔποτε βαίνδ'
 ἦν ἢ μόλω, μὲν Γαῖαν ἀπ' αἰθέρος αὐτῆς ἰάλλω·
 ἐλθὼν δ' ἐνθάδε κείνο, ἀπειθέα κόσμον ἐλέγξδ',
 εἴνεκα Δυσσεβίης ἀλιτήμονος· ἀλλὰ καὶ αὐτῶ
 ἀμφὶ Δικαιοσύνης ὦ κρείσιος· ἀμπλακίης Μ',
 ὅτι κεν εἰς ἐμέ πάντες ἀπειθέες· Δυσσεβέος ἢ
 ἀμφὶ Δικαιοσύνης, ὅτι νόσιμός εἰμι Ζηκῆϊ·
 ἔδ' ἐμε θεήσεσθε σωέσιον εἰσέτι φωτῶν·
 εἴνεκα ἢ κρείσιος ποινήρεος, εἴνεκα κόσμος
 κέκριται ἀενάοιο πολύροπος ἀρχὸς ἀγνήων·
 πολλὰ δ' ἔχων ἐνέπειν, ἀναδύομαι· ἔσ' γὰρ ἀκέρδην
 πλείονος ἄρτι δύνασθε· παρὰ κλήτος δ' ὅταν ἔλθῃ,
 πάντα

πάντα κυβερνήσει· ἀληθείη δ' εἰς πάντα
 ὑμῶν ὀχετηγός ἐς ἄξια πόνηγεμονίας·
 εἰ δὲ γὰρ αὐτὸ κέλευσος, ἀνήκοοι εἰδὲν εἰς ἴψα·
 ἀλλ' ὁ πόρ εἰς ἴψα, καὶ φθέγγεται· ἐσομείων ἢ
 ὑμῶν εἰς ἐνὶ πᾶσι προθεωρίαις τέλος ἔργων·
 οὗτος ἰὼν παρὰ πατρὸς, ἀνυψώσθαι με γεραίρων·
 ὅτι κεν ἡμετέροιο δεδευμένος ἐκ γενετῆρα,
 ὑμῶν συμμιγέεσσι προώρια δέσφατα φαίνεσθαι,
 ὅσα ἀποδῶν ἔσεται ὑμῶν· καὶ ἀρχεγόνων ἐνὶ δεσμοῖς
 κληῖρος ἐμὸς πᾶντα, πατὴρ ἐμὸς ὅσα κομίζεσθαι·
 οὗ χάριν ὑμῶν ἔειπον, ὅτι ζαθέοιο ζικῆρα
 δέγμωνος ἡμετέροιο προαγγέλλει τέλος ἔργων·
 βαῖος ἔτι χρόνος ἔστι λεληθμένος, ὅτε με κόσμος
 ἐκέτι θηήσεσθε σωέμπορον· ἀγχιφανῆς ἢ
 λείπεται εἰσέτι βαῖος ἔλιξ χρόνος, ὅτε με μῆνοι
 ἔμπαλιρ ἀθρήσητε· καὶ αἰθερίων ὑπὸ κόλπων
 ἴξομαι εἰς γενετῆρα· καὶ ἐφθέγγοντο μαθηταὶ
 μῦθον ἀποκλέπτοντες ἔσω φρενὸς ἔγλυον αὐδῆς,
 γλώσσης ἀγχι κέλευσος, ἀμμιλητῆρα σιωπῆς,
 τίς τελέθει λόγος οὗτος ὃν ἔνεπεν, ὡς ἔτι βαῖος,
 βαῖος ἔτι χρόνος ἔστι λεληθμένος, ὅτε με κόσμος
 ἐκέτι θηήσεσθε σωέμπορον· ἀγχιφανῆς ἢ
 λείπεται

λείπεται εἰσέτι βαυδὸς ἑλίξ χρόνος, οὐτέ με μῆνοι
 ἔμπαλιν ἀθρήσιτε, καὶ ἴξομαι εἰς γενετῆρα.
 Ἰησοῦς δὲ ἐτάρωρ δεδακρυδύος αἰόλου ἦτορ,
 ὅτι σωεφθέγγοῦτο ἡθελορ ἐξερεείνῃρ,
 προφθαδίω ἀγορῶνε πῶλαισιν οἰσι μαθηταῖσι·
 Ἰπέ μετ' ἀλλήλων ματῶνε τε γείρῃνι γλώσσῃ,
 εἰ μὲν βαυδὸν ἔειπον ἀπὸ βλεφάρων μεταβαίνω·
 καὶ πάλιν εἰσέτι βαυδὸρ ἐσαθρήσιτε φανέντα.
 ὄρκιορ ἐμπελόμυθορ ἀμῆρ ἀμῆν ἀγορῶνω·
 κλαύσετε, καὶ θρήνευσε παείσετε. λυσαλέος ἦ
 κόσμος ἐπὶ ἔχουσι οἰσι χαρήσεται· ἀλλὰ καὶ αὐθις
 πένθιμος ὑμετέρησ μετανείσεται οἴσρος ἀνίησ,
 ὅτι γωνὴ βαρῦφορτος ἄχος πῶλαι θυμὸρ ἐλίσσῃ,
 ὀξύτεροις βελέεσιν ἰμασσορδίνῃ τικέτοιο.
 ὄρω γὰρ τρομέδ βαρυώδινορ. ἦρ ἢ λοχούση,
 δριμὺ πεπαινορδίνησ ἀχρσιέται ἄχθος ἀνίησ·
 καὶ προτέρησ ὀδινώησ ἔμνώεται, ὅτι καὶ ἄλλοσ
 ἀρτιφανῆσ βλάσῃσιν ἀνῆρ παλιν αὐξεί· κόσμω·
 ἀρχιτόκου μίμιμα λεχωίλοσ, ἀρτι καὶ ὑμεῖσ
 πρῶτα μὲν ἀγρῶνοισιν ἀμύξετε θυμὸρ ἀνίησ·
 ἀλλὰ πῶλαι ἀθρήσω πάλιν ὑμέασ· ὑμετέρησ ἢ
 γιθῆσει κρηδίη παλιν ἀγρερσ. ὑψιφανῆσ ἢ
 ἰ χάρμα

χάρμα παρ' ὑμείων ἀμετάξοποι, ἕως ἀμέρσει
 εἰς χρόνον ἔλθοντα. Ἐὼς πάρος ἡματι κείνῳ,
 ἔδερ' ἔτι πρῶτέρῳ με σοφῶ πρῶπύξετε μύθῳ.
ὅσα γὰρ αἰπίσητε θεοκλήτω ἱνὶ φωνῆ,
ἔσεται ἔμπεδα ταῦτα χαριζομένοιο θεοῦ.
 μέχρι δ' νῦν, οὐπω βιοπίσιον ἔργον ἀνύσαι
 παξόθερ ἢ πῆραθε φίλον γέρας. ἀλλὰ τελέσαι
 ἄρτι πάλιν λίσσεσθε, εἰ ὑμέας ὀππόσα θέλγῃ,
 πάντα παρ' ὑψιμέδοντος ἐμῶ δέξεσθε θεοῦ.
 νῦν σχολίοις ἐπέεσι παρὰ βλήδην ἀγορεύω.
 ἦδη δ' ἀσχιτέλεος ἐλθύσεται ἔνθεος ὦρη,
 ἀμφαδίην ὅτε πάντα θεῶ παρὰ παξὸς ἀκίσας,
 ἴξομαι ἀγγέλωρ ἐπερόξοπα λυχνόδι φωνῆ
 μύθῳ ὀρθὰ κέλθουσα, εἰ ἔκείτι λόχμιον ὀμφῆρ.
 εἰ θεὸν αἰπίσητε πολύμιτον ἡματι κείνῳ
 θυγαλαῖς ὁσίοισι. εἰ ἔκείτι ἄσπερ σίψω
 ὅς πάρος ἠθάδα μῦθον, ἐμὸν ζῶοντα θεοῦ
 εἶνεκερ ὑμείων μὴ λίξομαι ὑψιμέδων γὰρ
 ἀντίτυπον πόθον ἀπὸν ἐμοῖς φίλτροισι φυλάσων,
 ὑμέας αὐτοκέλευσος ἐμὸς γενετῆς ἀγαπάξῃ,
 ὅπῃ θεῶ λόγον ἔα σοφῶ κῆ ὀμόφρονι δεσμῶ
 θέσκελον εἰς ἐμὲ φίλτρον ἕδισώσασθε κῆ ὑμεῖς
 ἢ θεσιμ

ἦθεσιν ἀπλακέασιν ἐπεφρέσασαθε ἢ μύθω,
 ὅτι φερεζώοιο θεῶ παρὰ πατρὸς ἰκάνω.
 ἦλθον ἐγὼ παρὰ πατρὸς, ἐφωμίλησα ἢ κόσμω,
 καὶ πάλιν ἀπλακίης ἐκινύμονα κόσμου ἐάσω,
 ὅτι ταχὺς ἴξομαι αὐθις ἐμῷ πτόμῃ αντιζοκῆι.
 καὶ οἱ πάντα μαθόντες ἐπεφθέγγαντο μαθηταί,
 ἀμφαδά νῦν καλέεις, ἐφθέγγεαι ὄργια μύθω
 λοξὰ παρὰ πατρὸς, ἐτέρης ἡλιδευέα φωνῆς.
 νῦν ἄρα νῦν ἐδάημι ὅτι βροτῆς ἀπὸ φωνῆς,
 ἐχάτης, ἵνα τις παρὰ φθάσας ἐρεείνη.
 ἔχρημ ἀσφαλέως γινώσκω ὅτι σὺ κόσμω
 χριστὸς ἐπουρανίω θεῶ γόνος αὐτὸς ἰχάνης.
 Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο προθεσπίζων τέλος ἔργων.
 ἄρτι μετασρεφθέντες ἐμῷ πισθύνετε μύθω,
 ἐγγύθι ἢ χρόνος ἔσται, ὅτε σκίθναθε φυγόντες
 εἰς ἐδμοῖνον ἔχαστος, ἀπὸσυστος ἄλλος ἀπ' ἄλλω,
 μῆνορ ἐμὲ προλιπόντες ἐγὼ δ' ὅτε λαὸς ἰχάνης
 Διῆιος, ἐμόνος εἰμι, ὅτι φθύγασι μαθηταί.
 ἀλλὰ μένω μετ' ἐμεῖο πατρὸς ἐμὸς, ἔποτε λήγῃ.
 ἀλλὰ τάδε ξύμπαντα Διῆιον, ὄφρα κεν αἰεὶ
 εἰρήνῳ ἀτίνακτον ἐμοὶ σπεύσῃτε φυλάσσειν
 εἰς χρόνον ἢ λήγοντα. πολυφλοίσβω δ' εἰς κόσμω
 ἰ ἡ θλιβόμενοι

θλιβόμενοι ξύχεαθε μελιλόσιμ. ἀλλὰ χαμόντες,
 θαρσάλλοι γίγνεσθε, βροτῶν ὅτι μείζονα ῥέξω.
 17 κόσμον ἐγὼ νίκησα. Καὶ αὐτίκα ἄνω βοήσας,
 εἰς πόλον ὄμμα τίταινεμ, ἔω δ' ἰάχνησε βικῆι.
 ἦα πάλιν κύδαινε τεὸν πάτερ, ὡς πόρες αὐτῶν
 θαρσύνεις βροτέης πρυμνήσιον ἠνιοχούμ.
 βέλομαι εἰρὲν ἑνὶ πάντας, ὅσας πάρος ὄπασθαι αὐ-
 ζωὴν θεασείω αἰώνιον ἀμφιπολούμ, (ῥῆς,
 ὄφρα σε γνώσκωσι θεὸν μόνον ἐλπίδα κόσμου,
 καὶ τεὸν ὄρπεκὸν ἰδὼν χθονὸν κρείσσον ἰσοῦμ.
 αὐτῶς ἐγὼ σε γέραιρον ἰδὼν χθονὸς ἔργον ἀνύσας
 νόμισα σὺν ὑμέτεροις, τό μοι πόρες ὄφρα τελέσω.
 καὶ σύ με νῦν κύδαινε θεῆ πάτερ ἠθάδι τιμῆ,
 ἦρ παρὰ σοὶ πάρος εἶχον, ὅτε θαθέω σέο μύθω
 οὐπω κτίζομλίοιο θεμείλια πηγυτο κόσμου.
 ἔνομα σὸν κήρυξαι παρ' ἀνθρώπων, ἔς ἀπὸ κόσμου
 ἡγεῖσθαι παρέδωκας ἀφεγγέος ὄμματι κόσμου.
 ὑμέτεροι γεγάασι, σὺ δ' ἰσφέας ἠνιοχούμ.
 δῶκας ἐμοί, ἔπις δὲν εἰ ἀβέπλω τινὶ θεομῶ
 μῦθον σέιο φύλαξαι. ἐπεφράσαντο δ' ἡ μύθω,
 ἐκ σέθεν ὡς πέλε πάντα τὰ μοι πόρες ὅτι πᾶσι αὐ-
 μύθους σὸς παρέδωκας βιαρείας. ἀσπᾶσιν δ' (ῥῆς
 σὸν

σὸν λόγον ἰθὺς ἴθιρινόω δέξαι κὺ αὐτί.
 κὺ μάθορ ὡς παρὰ σεῖο περὶ λυθορ. ὑμέτερον ἤ
 μῦθορ ἀσυλήτοις ἰρῶν ἰσώθων μιν οἰναῖς,
 ὅππῃ σὺ με πρὸς ἔκαστος ἰσὶ χθόνα. νῦν χάρις αὐτῶν
 ἀπλανέωρ, ἔπαντὸς ἀλήμονος εἶνεκα κόσμου
 ὦ πάτερ αἰτίζω σε διείρομαι, ἀμφὶ ἧ βύτων
 ἔς πόρες ἕϊ σείο· τεοὶ πέλου· ἀμφοτέρω ἤ,
 ὅσα φέρεις, ἐμὰ πάντα· κὺ ἐμπαλιν ὅσα κομίζω,
 πάντα σέθεν γεγάασιν. ἐγὼ δ' εἰ βίσις ἐταίροις
 σωδύρομοις εἰς χθόνα πᾶσαν ἔχω παλιν αὐξέα ἰ-
 κόσμου δ' οἱ μὲν, ἔασιν· ἐγὼ δ' ἄρα Γαῖαν ἔαθαι, (μὴν.
 πρὸς σὲ πάτερ παλίνορος ἐλθύσομαι. ἀλλὰ μαθη-
 ἡμέτερος σὺ φύλαξορ ὁμόφρονος ἐκρθεμ αὐτῶν (τὰς
 δαίμονος ἀντιπάλοιο πρῶτασις ἡρος ἰμάσθης.
 ἀγνὲ πάτερ, σὺ φύλαξορ ὁμόφρονος ἐκρθεν αὐτῶν,
 πάντες ἐν ὄφρα πέλου, ὁμόζυγες, οἱ ἀπὸρ ἡμεῖς,
 ἀγχιφάνης ὅτε βίσις ὁμίλει ἔνδοθι κόσμου,
 αὐτὸς ὄλγος ἐφύλασσορ ἀπήμονος· ἔδε ἴς αὐτῶν
 ὦλερ Δυσσεβίης σφαλερῶν δεδονημλῖος οἴσρα,
 εἰ μὴ δαιμονίης φθισήνορος ἕως ὀλέθρου,
 ὄφρα νόμος γραφικῶς λόγος τετελεσμλῖος εἴη·
 νῦν ἧ πάτερ μὲν Γαῖαν ὑπὸ βροπος εἰς σὲ πᾶρ ἴσω·
 ἰ ἰῖ κὺ τὰδε

καὶ τὰδε σοὶ ξύμπαντα Διήϊον, ὄφρα κερ αἰεὶ
 ξυὸν χάρμα φέροιερέμοις τετελεσμένον ἔργοις,
 καὶ σφισι θεῖον ὄψασα τεδρ λόγον· ἀλλὰ μεγά-
 αὐτὸν ἔσυγε κόσμος, ὅθι Ζαθέα γενετῆρος (ρωρ
 γνήσιοι αἰθέρος εἰσι, νόθοι κόσμοιο πολῖται,
 ὡς καὶ ἐγὼ κόσμοιο πέλω ξένος· ἔβροτέης γὰρ
 εἰμι τελεσιγάμοιο γονῆς χθονός· ἔτινι μύθῳ
 ὦ πάτερ αἰτίζω σε μετάξοπον ἐσμὸρ ἑταίρων
 ὄφρα μετασήσειας ἀτέρμονος ἔκτοθι κόσμου,
 ἀλλ' ἵνα μιν βλεφάροισιν ἀνοιμήρισι φυλάξης
 δαίμονος ἀρχεκάκοιο Δυσαντήτων ἀχρ θεσμῶν
 σοῖς Ζαθέοις ἐπέεσσιν ἐμῶς ἀγιάζε μαθητὰς,
 πάντα ἀληθείης νοεραῖς ἀκτῖσι καθαίρων.
 ἀξέκιν σέο μῦθος· ὁμοζυγέων Δ' ὑπὲρ αὐτῶν
 αὐτῶρ ἐμέ πρώτισον ἐμῶν ἑταίρων ἀγιάζω,
 ὄφρα κε φαιδρωθῶιντο Τεῶν Ζωαρκεῖ μύθῳ,
 εἰ καθαροὶ Τελέθιοι ἀληθείης ἀγιασμῶ,
 πνθυματικῶ πυρὶ γῆα λελαυδίοι· ἔχ ὑπὲρ αὐτῶν
 μένων ὑμετέρῳ δέχομαι χεῖρ, ἀμφὶ ὅ πάντων,
 ὅσσοι λύσαν ἀπιστον ἀχρ εἰ Φαντες ἀήταις,
 ὀρθὴν πίσιν ἔχοιερ ἐμῶν δεῖ μῦθον ἑταίρων,
 πάντες ἐν ὄφρα πέλοιεν ὁμόζυγες οἰά τῳδρ ἡμεῖς,
 ὡς

ὡς ἐν ἐμοὶ Τελέθης, εἰ ἐγὼ πάτερ εἰ σοὶ ὑπάρχω,
 σύζυγες, ἀλλήλοισι ἀρηρότες, ὄφρα κὴ αὐτὶ
 ἡμῖν πάντες ἔωσιν ὁμόζυγες ἐκγεγαῶτες,
 κόσμος ἵνα γνοίη πολυμήχανος, ὅτι με κόσμῳ
 ἀνδρομέης προέηκας ὅλης λυτῆρα γενέθλης.
 καὶ σφισι κῦδος ὅπως αἰ, τό, μοι πάρες, ὡς κεν εἰ ἢ
 πάντες ὁμοζυγέες τέτελεσμένοι ὦσι, κὴ αὐτὶ (μῖν
 σύζυγες ἐν μόνον ἐσμεν εἰ ἀλλήλοισιν ἐόντες,
 ἡμῖν ὄφρα γένοιιν ἔσω ἡλυδες ἐκγεγαῶτες·
 ὄφρα σὺ μὲν τελέθοις εἰ ἐμοὶ πάτερ, ὄφρα κὴ αὐτὸς
 ξυῶς ὄλοις ἐτάροισιν ἐγὼ πεφορημένος εἴλω·
 κόσμος ἵνα γνοίη βαρυχάρδιος ἴδιμονι μύθῳ,
 ὅτι σὺ με προέηκας ἀρηγόνα μάρτυρι κόσμῳ,
 ἀνδρομέης βιότιο λυτῆριον· ὅτι κὴ αὐτὸν
 ὡς τε δὲ φιλίππου εἰ μὲν ἐτάρες ἀγαπάζων·
 βέλομαι ἔς πάρες αὐτὸς ἐμοὶ πάτερ, ὄφρα κὴ αὐ-
 τὸν πέλω μίμνωσιν· ἵνα βροτέησιν ὅπως αἰς (ῥὶ
 πάντες ἐσαθρήσωσιν ἐμὴν ὑψίθρονον ἀρχήν.
 ἀνδρομόοιο δίκαιε πάτερ βιότιο (αὐτῆρ, γνων·
 οὐ σε πάτερ μάθε κόσμος, ἐγὼ δέ σε σύμφυτος ἔ-
 καὶ σε σοφὸς χορὸς ἔτος ἐμῶν δεδάηκεν ἐταίρων
 ἦθεσιν θύσεβέεσιν, ὅτι σφίσιν ὄργια μύθων
 ὑμετέρων

ὕμετέρων ἀνέφθινα, καὶ ἔμπαιμι εἰσέτι λείξω,
 ὄφρα σε γινώσκωσι πολὺ πλέον. ὥς κερ εἰ αὐτῆς
 δεσμός ἐμῆς ἀγάπης, καὶ ἐγὼ πεφορημένος εἶμι.

18 Ὡς φάμλος τάδε πάντα. διέσιχεν ἔμφρονι τὰρ σὺ
 πῶς ἀρῆς ἀντιπῆρα καμ. εὐπρέμων ὅτι κέδρα
 οἴσματι λυσθήντι κυλίνδεται ὄμβρος ἀλήτης
 οἰδαίνων θρασὺ χθύμα χαρὰ δραίε ποταμοῖο.
 ἀγχιφανῆς ὅθι κῆπος εὐχλοος. ὄρ παραμείβω
 κοίρανος, ἐνδορ ἴκτανε, ἐθήμονος οἶά τε βαίνων
 φυταλιῶν εὐοδμορ ἀθάλεος παραδείσου.
 καὶ θρασὺς ἦ δει κείνο φυτῆκομορ ἄλλος Ἰέδας,
 Χριστός ὅτι σκιδέσασκερ ἐρημάδα πῶς ἀρ ὀδύων,
 πολλάκι χῶρον ἐκείνορ ἐσῆλυθε. κείθι καὶ αὐτῶ
 σύννομος ἀγροδίων ἠυλίζετο λαὸς ἐταίρων.
 Ὡς τὰρ ἀπαισιῆρα δεδεγμένος ἀρχιερέων,
 καὶ πολλῶ οἰσθήντια παρ' ἀρχερέων φαρισαίων
 σωδρομορ ἄλλορ ἔχων κορυνηφόρον ἐσμόρ ὀδίτην,
 ἠλυθερ ἄλλο πρὸς αἶμα ἐς ἠθάδα κῆπορ Ἰέδας,
 τεύχεα καὶ λαμπήρας ἔχωρ καὶ ὁμόσολος ἀνῆρ
 χερσὶ πολυπερέεσι μετάρσιος ἄλλος ἐπ' ἄλλω
 λύχνων εἰδομύχων ἀνεμοσνεπὲς ἄλλος ἀείρων,
 ἄλλος ὄψορ δονάκεσιν ἀμοιβαίοισι σωάπιων
φυκινά

πυκνὰ μεριζορλίοισι γέρωμ κυκλώσατο Τέκτων
 ἀσερόερ μίμημα, εἰκελομ ὀξεί κόσμου
 μεασοφανῆς ὅθι λύχνος ὁμοζυγέος διακόλπου
 ὀξυ φάος πολυωπὸν ὑπὸ σκέπας ἔκτοθι πώμπωμ,
 ἀκροφανῆς σελάγιζε πολυχιδῆς ἀλλόμλουρ φῶς,
 Ἰησῦς Δ' ἀδίδακτος ἰδῶν μέλυσθαι ἀνάγκη,
 ἄξομος, αὐτοκέλευτος ἀνέδραμε κῆπορ ἐάσας
 κῆτρατιῶν ἐρέδνε θεκέσπαλορ ὀξεί μύθω,
 πῖορ ἀνιχνύοντες ἰχάνετε φῶτα πῆξαι,
 Ἰησῦν δ' ἀπόμειπτο σιδιερφόρωμ στρατὸς ἀνδρῶν,
 Ναζαρέθ ναέτιω διζήμεθα πάντες Ἰησῦμ
 κῆθρασύς ἀντιβίοισι παρίσταν πομπὸς ἰέδας,
 ὅς μιν ἀφαιροτάριο μινωθαδίου χάριρ ἔργω
 ἦα θεῦ παρέδωκεν ἀτέρμονος ἐλπίδα κόσμου.
 ἦα θεῦ παρέδωκεν εἰὼς ἐφθέγγατο λαῶ
 ἀεροχίτων, ἀσίδηρος ἀναξ ῥηξήνορι φωνῆ,
 πάντες ἐπ' ἀλλήλοισι μαχήμονες ἀσπιδιῶται
 αὐτόμαρι πίπουντες, ἐπεσθένωρ κονίη,
 πρηνέες, οἰσθηθέντες ἀταχέϊ λαίλαπι φωνῆς.
 Ἰησῦς Δ' ἐρέδνε τοδεύτερορ ἔμφροσι μύθω,
 πῖορ ὁμιγυρέες μασθύετε φῶτα πῆξαι,
 Δυσμυθέες Δ' ἰάχισθαι ἀμοιβαίω ἑνὶ μύθω,
 Ναζαρέθ

Ναζαρέθ νάέτιω διζήμεθα χρισὸν ἰησοῦν·
 ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ἀδελφάντων ἑνὶ φωνῇ,
 Ναζαρέθ ναέτης τελέθω γαλιλαῖος ἰησοῦς·
 ἰησοῦς γαλιλαῖος ἐγὼ πέλον· εἰ δ' ἐμὲ μῆνον
 ἦλθετε μαςθύντες, ὑπόβοπον οἴχθε βαίνδν
 εἴδον ἐμῶν ἄψαυσον ἐάσατε λαὸν ἐταίρων,
 ὄφρα κεν ἀσυφέλικτον ἔπος τετελεσμένον εἴη,
 χριστὸς ὁπῶρ πάρος εἶπεν ἐῶ ζώντι βικηῖ,
 βύτων ἐδὲν ὄλωλε, τὰ μοι πόρες· ἀγχιφανῆς ἢ
 σίμων ἄορ ἔχωρ, θρασυὺς ἔσπασερ· ἄνδρα ἢ νύ-
 λάριμ ἄμαι μακέριο δακτύρορ ἀρχιερεῖος, (ξας
 δεξιὸρ ἔξας ἔταμνερ ἀοσητῆρι σιδήρω·
 κῆ ξίφει πηγένης ὀπάονος οὔνομα μάλχα·
 ἰησοῦς δ' ἀνέκοψε φιλήτρι γέξορ ἰαῖ,
 λῆγε χόλυ, κολεῶ τε ἕθδ ξίφος ἡμετέρη ἢ
 ἔπίομαι γενέταο φίλορ δέπας ἡδέϊ θυμῶ
 αὐτὸς ὄπῆρ μοι ὀπάσε; φύλαξ δ' ἱεροῖο μελάθερ
 χιλιάδος ζαθέης στρατιῆς πρόμος, ἀλλὰ κῆ αὐτὸς
 σωπρωμάχω δααπλήτι φερεστικέων στρατὸς ἀν-
 χριστὸν ἐπισφίξεαιτες ἀμεμφέα νηλεῖ δεσμῶ, (δρῶι
 ἐσπερίτω ἀβόνηρ ἐποιήσαντ πορείω
 Ἄννα χριστὸρ ἄγοντες ἐς οἰκίορ ἀρχιερεῖος·

Καὶ ἄφα

καὶ ἄφα ᾧ ἔλω ἐκυρός θρασύς. ὃς πῆλε κείνου
 ἀρχιερός λυκάβαυρος. ὃς ἐβραίω ποτέ λαῶ
 ζήλορ ἔχωρ Χριστοῖο, θεημάχορ ἰάχε φωνήρ,
 χαλὸρ ὑπὲρ λαοῖο θανεῖν ἕνα, μὴ φθόνος ἔρπωρ,
 ἐβραίωρ ὅλορ ἔθνος ἕνός χάριρ ἀνδρὸς ὀλέσῃ.
 Ἰησοῦρ ᾧ φέροντες ἐπέρερον ἀπειδιῶται.
 καὶ οἱ ὀπισθοκέλυθος ὁμάρτεε τηλόθι Σίμων,
 καὶ νέος ἄλλος ἐταῖρος. ὃς ἰχθυόλα παρὰ τέχνῃς
 Γιωῦς ἐῶρ ἐρίδιλος ἐθήμονος ἀρχιερεῖος,
 Χριστῶ συνδρομος ἦλθερ ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς.
 Ἐβραδύς αὐτόθι Πέτρος ἐλείπερ νόσφι θυράων.
 Χριστῶ Δ' ἄλλος ἐταῖρος ὑπὸ φιορ γόνυ πάλλαρ,
 ἀνθορεν ἐκ μεγάροιο, καὶ ἀμφιπόλω πυλῶωρ
 εἶπε, καὶ ἦρχε Πέτρορ ἔσω πολυχανδέος αὐλῆς
 χερὸς ἔχων. καὶ δμῶϊς ἐπεσβόλος ὀμματι λοξῶ
 δευκομένη πυλῶωρ, ἀνίαχε γείρονι Πέτρῶ
 ποῖορ ἔπος, μὴ εἰ σὺ πέλερ Χριστοῖο μαθητής;
 Σίμων δ' ἀντιάχησε φόβῃ σιμάντορι φωνῆ,
 ὦ Γιώαι, ἐ Χριστοῖο σωέμπορός εἰμι μαθητής.
 συμμιγέες Δ' ἴσαντ ἁγιότοροι ἀρχιερεῖος,
 θῆτες ὁμῶ εἰ δμῶες ἐθερμαίνοντο ἢ κύκλω
 ἀνθρακῆρ σορέθωτες. Ἐπὸ σπινθηρι ἢ λεπῶ
 πυρσῶρ

πυρσὸν ἀναπλον ἔχου μαραινέβ φηλομλίη φλόξ
 νύξ ᾗ ἔλω σκοτίη, διαπέμφελος. ἐσπέριοι ὃ
 γαίαν ἠδὲ φύχοντες ἀνερέπιζορ ἀῆται.

Δμῶες ὄθερ θάλποντο φίλω πυρὶ. κὺ μέσος αὐτῷ
 ἄφοφος ἴσαρ γέξος ἔχαρ ἀγνωσορ ὀπωπῆρ.

Γησοῦρ δὲ ἐρέεινε θυηπόλος ὀξεί μύθω

Ἄννας θύρυγένδος, ἐθήμονι χερὸς ἐρωῆ (νῆς)

ἄπλοκον ἀμφαφόωρ κεχαλασμένορ ἀκρορ ὑπῆ-

ἀμφὶ σοφῶν ἐτάρωρ, ἔς κοίρανος εἶχε μαθητὰς,

κὺ διδραχῆς ὀσίης. βριαρῶ δὲ ἀντίαχε μύθω

Γησοῦς ἀδρόνητος, ἐγὼ φιλοπευθεῖ κόσμω

ἀμφαδίηρ ὀάριζορ ἐν διαγέεσι μελάθροισ,

αὐταῖς ἐν ξιόδοισι, θεοκλήτω τ' ἐνὶ νῆσ,

ἦχι πολυσπερέωρ αὐλίζεταί ἔθνεα λαῶν,

ἔδεν ἄσποκρύφιορ λαλέων λήϊσορ μύθω,

διμαλέω ἕμε ταῦτα διείρααι ἠνίδε κύκλω

ἔρι πάντες ἔασιν ἐμῆς ἠδὲ μάρτυρες αὐδῆς.

πάντες ἐμῶν δεδάασι νοήματα ποικίλα μύθων,

ὄσα παρ' ἐβραίοις ἐφάμιλω θεοπειθεῖ λαῶ.

Ταῦτα δὲ οἱ λαλέοντι θεῖοτος ἀγριος ἀνῆρ

βλμηρῆ παλάμη ζαθέλω ἐπάταξε παρῆν.

Γησοῦς δὲ ἀγόρευε τανύβιχα λάξιν ἐλέγχων,

εἰ θρασυὺς ὠμίλησά κακῶς ἀεσίφρονι μύθῳ,
 μάρτυρος ἔασο κακοῖο τεῆ νεμεσήμονι Φωνῆ·
 εἰ δ' ἄλλῳσ κατέλεξα, τί με πλιηγῆσι δαμάζεις;
 Ἄννας δὲ Φονίης πεφυλαγμένον ἐς λίνον ἄγρης
 χείρας ὀπισθοτόνω πεπεδικότα Δίζυγι δεσμῶ
 Ἴησ' ἐν περὶ κεν ἐῶ λυσάδει γαμβρῶ
 ἀρχιερῶς ἐτάρω πεφορημένον ἀρχιερῆϊ.
 Σίμων δ' ἔχαρεῶνι παριστάμενος ἐὶ ἀλύων,
 ψυχρὸν ἐπ' ἀνθρακίοντι δέμας θερμαίνετο πυρ-
 σαλπόμενον Δ' ἐρέεινον ὀπάονες ἀρχιερῆος (σῶ·
 ἀμοφανῆ Σίμωνα νεήλυδα, μὴ σὺ κὶ αὐτὸς
 ἐξ ἐτάρων χρυσοῖο πέλες; ἐὶ ἀμοιβάδι Φωνῆ
 Δμῶων πευθομένων, ἠρηῆσεν Πέξος ἀκῶων,
 ἐ χρυστὸν γενόμενος ἐπέων ψυδρήμονι μύθῳ·
 κὶ θεράπων ἱερῆος ἀμείβετο Πέξον ἐλέγχων,
 νυκτιπόλε θεράποντος ὁμόγιος, ἐ ποτε Σίμων
 δεξιὸν ἔας ἔταμνε παρήγορον ἄορι νύξας,
 ἐ σὺ πέλες χρυσοῖο θράκτορος; ἐ σε μετ' αὐτῶ
 εἶδον δεινδρῶεντος ὁμέσιον ἐνδοθικῆπου;
 κὶ ξιπότη παλινόρσος ἐθήμονι Πέξος ἰωῆ
 Ἴησ' ἐν ἀπέειπε, κὶ ἔκρηγεν θυθὺς ἀλέκτωρ.
 Καὶ ἄφα δ' ἔμέλαθρε κατῆγορος ἐσμὸς ἐάσας,

εἰς

εἰς δόμον αὐχένους ἐκώμασεν ἠγεμονῆος,
 Ἴησ' ἐθέλοντα φερέσβιον εἰς μόρον ἔλικωρ
 ἔδ' ἔνδον ἔβαινε πολυφλοίσβοιο μελάθρου
 πρὸς ἀφυλακτομνίῳσιρ, ὅπως μὴ γῆρα μῆνη
 πάχα φαγεῖν ἐθέλωρ καθαροῦ χροῖ. τηλόθι δ' ἔση
 νήπιος, ἀγνώστωρ ὅτι τηλίκου ἔς φόνου ἔρπων,
 ἀγνὸν ἀλεξιγέμων ἐφυλάσσετο δῶμα θεμίσωρ
 Πιλάρου ταχυεργὸς ἔης ἐξήλασεν ἀλῆς
 νιοπόλους δ' ἐρέδνερ ὀφειλομνίῳ Ἰνὶ θεσμῶ,
 μῦθον ἀπαιτίζωρ φονίης ὑπὸ μάρτυρα φωνῆς,
 ποῖον ἔπος φθέγγεσθε κατῆγορον ἀνέρι βούτῳ
 ἴς πρόσφασις θανάτιο. τί τηλίκου ἦλιν ἀνήρ
 ποῖον ἔπος φθέγγεσθε κατῆγορον ἀνδρὸς ὀλέθρου
 καὶ φθονεροῖς σομάτεσιν ἀνίαχον ἀρχιερεῖς,
 εἰ μὴ ἔλω τελέσας ἀφαρρηκὰς, ἐκ ἀνάλεικ
 εἴλομην εἰς σὲ φέροντες ἀναίτιον ἄνδρα δαμάσαι,
 χερὶ τεῖ παρὰ δόντες. ὃ ἔ, φθόνου ὄξυ νοήσας,
 χρεῖον ἀνακρίνειρ ἀπεισεῖσασ μάρτυρι μύθῳ,
 ὑμῖς ὄντων ἔλεσθε. θεμισοπόλοιο ἢ βίβλα
 κρίνατε παρὰ νόμοισι καὶ ἐθήμονι ποινη.
 καὶ θεσφύς ἐσμός ἐδ' ἔπε, κατὰ κτείνειρ Ἰνὰ φωτῶ
 ἡμῖν ἔ θεμισ ὄσιν, ὅπως ἔπος ἐμπεδορ εἶη

Χρῖσός

Χριστός ὁ παῖς κατέλεξε προθεπίζων ἴνι πότμω
 μέλλε θανεῖν. Πιλάτος ὁ δολοπλόκων ἐσμὸν ἑάθε
 ἀχλίθυρον, παλίνοσος ἐδύσατο θέσμοραυλήρης
 Ἰησοῦ Δ' ἐκάλεσε, καὶ ἔρετο μάρτυρι φωνῆ,
 αὐτὸς ἰσθαίω βασιλὺς τέλες; εἰρομνία ὅ,
 εἰκελος ἀγνώσοντι θειγόρος εἶπεν Ἰησοῦς,
 εἶρετο γινώσκων ζαθέη φρενί, ὅσο πιφάσκης
 αὐτόματος σκηπῆχορ ἰσθαίω με καλέσας,
 ἡέ σοι ἄλλος ἔφη; καὶ ἰαχεν ὄρχαμος ἀνήρ,
 μὴ γὰρ ἰσθαίος καὶ γὰρ τέλορ; ὑμέτερον ὅ
 ἔθνος ἵνα κρίνω σε καὶ ἀνέρες ἀρχιερεῖς
 αὐτοὶ ἐμοὶ παρέδωκαν ἀναιδέες. εἰπὲν αὐτὸς
 ἔργον ποῖορ ἔρεξας. ἀναξ δ' ἀντίαχε μύθω,
 ἔχθονίη τελέθη τίς ἐμὴ βασιλῆϊος αὐλή.
 ἔ τέλορ ἐκ κόσμου μινυώριος. ἡμετέρη γὰρ
 εἰπέλε κοίρανίη Γαιήϊος, εἰπέλε κόσμου,
 καί κερ ἐμοὶ δρισηῖρες ἐνόπλιορ εἶχον ἀγῶνα,
 ὄφρα μὴ ἐβραίοις μετὰ χείριος ἐκδοτος εἴλω.
 νῦν δέ μοι ἐκ ἐπτεῦθεν ἔλω βασιλῆϊος ἀρχή.
 καὶ Πιλάτος πάλιν εἶπερ ἀμοιβαίη ἴνι φωνῆ,
 ἡ ῥά νυ κοίρανος ἐσσι; καὶ ἀντιάχισερ Ἰησοῦς,
 καὶ γενόμερεις ὅσο καὶ ἤλυθορ, ὄφρα κεν αἰεὶ
μάρτυς

μάρτυς ἐπιτυμίας πανθελεγέος ἀνδρασίην εἶλω·
 Ω πᾶς ὅς περ ἐβελεν ἀληθείης ζυγὸν ἔλιψεν,
 γλώσσης ἡμετέρης ἀψυδέα μῦθον ἀκέρ·
 καὶ Πιλάτος θάμβησε, καὶ ἔμπαλιν εἶρετο μύθῳ,
 ἄξει κίη τί πέλῃ, καὶ ἔδον θρόνον ὄξυς ἐάσας,
 Δώματος ἐπιθὸς ἔβαινε, καὶ ἔννεπεν ἄφρονι λαῶ,
 νηοπόλεος Δ' ἠλεγξεν, ἐγὼ πολυειδέϊ μύθῳ
 κρήνας, αἷτιον ἔδεν ἐν ἀνέρι τῷδε Δουκθύῳ·
 ἔπεφασιν μίαν ὕδρον ἐπήβολον ἀρχέγονον ἢ
 ὑμῖν πάξιόν ὕδριν ἐπίσιον, ὄφρα κεν ὑμῖν
 ἐκ φυλακῆς χαλέσας ἕνα δέσμιον ἀνέρεα, λύσω·
 ἢ ἔρα νύ μοι βέλεσθε παλίμυτον ὑμῖν ὀπάσσω
 σφιγδόμλον δεσμοῖσιν Ἰσθαίων βασιλῆας
 ἑβραῖοι Δ' ἀλάλαξαν ἀπίρονα σωθροὸν ἢ χά·
 φθειγδόμλοι, μὴ σῶσθον ἔννεπες, ἀλλὰ βαρᾶ·
 19 ὅς πέλε ληϊστὴρ θανατηφόρος. Αἰνομανῆ ἢ (βᾶν,
 ὄρχαμος ἀφραδέων σομάτων ἀλαλητὴν ἀκέρων,
 ληϊστὴν ἀνίμασον, ἀδέσμιον ὦπασε λαῶ,
 Ω ῥοπάλοις ἀχάρακτον. ἀμοιβαῖσι ἢ ῥιπαῖς,
 ῥιγεδανῆ Χριστοῦ δέμας φοίνιξεν ἰμάθλη·
 Ω στρατὸς ἀντιβίων φιλοκέρτος εἶχεν Ἰησοῦν.
 ὄξυτόμος ἢ κόρυμβοι πωδωλέξαιτες ἀκάνθης,
 σέμιος

ἑμμά νόθου βασιλῆος ἐκυκλώσαντο κερήνω·
 καί μιν ἀνεχλαίνωσαν ὑπὸ χροῖ πέπλα βαλόντες,
 σιδονίης σίλβοντα σοφῶσπιθηῖρι θαλάσσης.
 σύμβολα κοίρανης κὺ εἰ ἄλγεσι· ἀμφιπαγῆ ὅ
 ἴνατα διοχμώσαντες ὑπὸ χθονὸς αὐχένι κυρτῶ,
 κοίρανορ ἠσάροντο εἰς Ἰουδαίμονι κλήσῃ
 ἰεσῆς κήρυκι· κὺ ἦϊερ ἄλλος ἐπ' ἄλλω,
 χερσὶν ἀμοιβαίησι παρηίδος ἄκρορ ἀράσων·
 κὺ Πιλάτος ταχύμητις ἀνέδρομε δώματος ἔξω
 ποσὶ παλιννόσοισι, κὺ ἰαχερ ἄφρονοι λαῶ,
 ἔκρθερ ἀνέρορ ὄϊον ἐς ὑμῆας ἄρτι κομίζω·
 ὄφρα ὅ γινώσκητε, νεοπλανῆς ἔδερ εἰ αὐτῶ
 ὄρορ ἐγὼ προπίδασιν ἀμωμήρισι Δικάζων·
 ἀρχάντισ ὅ πόδεσι Διέσι χενόσφι μελάθρα,
 εἰσέφος ὀξυέθρορ ὁμόπλοκορ εἶχερ ἀκάνθης,
 πορφυρέλω τ' ἐσθῆτα δάβροχορ αἵματι κόχλω·
 κὺ Πιλάτος κατέλεξε πάλιν ζηλήμονι λαῶ,
 ἠίδε ποικιλόνωτος ἀναίτιος ἴσεται ἀνῆρ·
 καί μιν ἐσαθρήσαντες ἀθέσμοι ἀρχιερεῖς,
 κὺ βλοσυροὶ δρησῆρες, ἐπέβρεμορ ἄσπερρ ἠχώ,
 σαυρῶ σύμπλοκος οὗτος, ἐπῆρορ, ὄρθιος ἔσω,
 κὺ ποσὶ εἰ παλάμησι σιδήρεα κέντρα κομίζων·

καὶ Πιλάτος λαοῖσιν ἐχέφρονα ῥήξατο φωνήν,
 ὑμεῖς Τετραπύρωσφικώσατε ῥῶτον ὀλέθρου.
 ἔγωγε θανάτου πρέφασιν μίαν δύρον εἰ αὐτῶν
 καὶ Πιλάτω φθέγγαντο μεμνηότες ἀρχιερεῖς,
 πάριος ἐβραίοις φέρεται νόμος, ὃν ποτε βίβλω
 δεσμοθέται γράψαντο, εἰ οἷά τε δεσμός ἀνώβη,
 οὗτος ἀνὴρ ὠφείλε θανεῖν ποινήτρι πόντω,
 εἴνεκα Δυσσεείης, ὅτι θέσκελον αὐτὸς ἑαυτῶν
 υἱὸν ἀφζώοιο θεῶ κίλησκε βικῆος.
 καὶ σοφὸς ὡς κλυεῖ ῥῶτο Δικαστόλος ἔξεμυ ἀνὴρ,
 ἀπερχομένοις ἢ πόδεσσιν ἐδύσατο πανδύον αὐ-
 γήσων Δ' ἐρέεινε βδελύτερον ἢ θάδι μύθω, (λίαν
 τίς τελέθης, πόθεν εἰσὺ, κατηπίον δι' ἐπί γαίῃ
 κοίρανος ὄμματα πᾶξε· εἰ ἔπιλάτω σόμα λύθης,
 ἀντίδοτον μύθοισιν ἀμοιβάλω πόρε φωνήν.
 εἰ Πιλάτος βαρύμηνιν ἀπερροίβδησεν ἰωὴν,
 ἔμε θεοῖς ἐπέεσσιν ἀμείβεαι; ἔδ' ἔγωγε ἔγνωσ
 ὅτι κεν εἰς σέ φέρω Δίδυμον κρήνης; ἀμφοτέρων δ'
 καὶ σαυρῶ λαμάσαιμι, εἰ ἢν ἐθέλω σε μεθήσω.
 καὶ οἱ κριτὸς ἔλεξεν ἀγήνορα κόσμον ἐλέγχων,
 ἔδεμίαν μεθέπεις αὐτάγρετον εἰς ἐμὲ ἱμῆν,
 εἰ μὴ ἄνωθεν ἔλω κεχαρισμένον· οὐ χάριν, ἀνὴρ

ὅς με λαβῶν παρέδωκεν, ἁμαρτάδα μείζονα πῆσ
 ἔθεν ἰδιουρίων Πιλῶρος μινέαινεν ἔασαι (σεί·

Ἰησοῦν ἀδίκασον, ἀνδ' μένον ἐκτός ὀλέθρου·

λαοὶ δ' ἀντιάχῃων ἀσιγήτου κλόνον ἠχῆς

νηρθμοῖς σομαίτεσσιν, ἀπήμονα ἄδ' ἔσαν ἑάσας,

καίσαρος δ' φίλος ἐσὶ μονοσκήπτρου βασιλῆος·

πᾶς γὰρ ἑαυτὸν ἀνακτὰ λέγων ψευδήμονι μύθῳ,

καίσαρι Τιβερίῳ ψευδώνυμος ἔσ' ἐρίξ'·

καὶ Πιλῶρος Ξομεροῖσιν ἐν ἕσσι μῦθον ἀκέων,

ἔκρθεν ὑψορόφων μεγάρων ἐκόμισεν Ἰησοῦν.

ἀρτιδόμα δ' ἐκείθη το λιθοσρώτῳ παρὰ χώρας,

οὔνομα ἄδ' ἔσ' φέροντι βοώμνον ἐλάδι φωνῆ,

οἷα λίθοις σρωτῆσι τετυγμένῳ· ἐν διαπίῳ δ'

γαβαθὰ παφλάζοντι σύρω κικλήσκοντο μύθῳ·

ἐκτι δ' ἤρ' ἐπέουσι πρὸς ἀββαρῶν, ἔπελετο ἠώς.

ἦν δ' Ἰταϊνομυθῆ Ξιτάτη θανατηφόρος ὤρη·

ὁ Πιλῶρος ταχυεργὸς ἐπ' ὀλγίγυι θοώκῳ

ἑβραίοις ἐβόησεν, ἴδε χειρὸν ἴσταται ἀνῆρ

κίρηνος ὑμείων, βασιλῆϊον εἶμα κομίζωμ.

λαοὶ δ' ἀντιάχῃων ὁμοφθόγγων ἀπ' λαυμῶν,

ἄδ' ἔσαν ἐλῶν σαύρωσον ἐλεγχίς ἴνι πότμῳ.

ὄρθιος ἔσ' ὄλοιτ' σιδιηροφόρων ἀπ' γόμφων,

κ ἢ δισραπίου

Δερατές θανάτιο ταθείς τεξάζυγι δεσμῶ.
 Ε Πιλάρς πάλιν εἶπερ ὄλω θνήρει λαῶ,
 Δερασι γομφοτόμοισιν ἐγὼ γομφῶν ἐλάσας
 κοίρανον ὑμείων, ὀλέσω ποιήτορι πότμας
 Ε Πολίοις σομάτεσιν ἀνέκραγον ἀρχιερεῖς,
 ἄλλομ' ἐχθρὸν ἐκ ἰδμῶ ἀηθέα κοίρανον ἡμεῖς,
 κοίρανον αὐτὸν ἐλθυσον, ὄρ' ἐκ ἐσέλατ' ἔωμι,
 εἰ μὴ καίσαρα μῆνον, ἀτέρμονα ποιρνία κόσμα.
 κὺ Πιλάρς λαοῖο βοήρ' ἄσβεσον ἀκίωρ,
 Χριστὸν ἐκῶρ ἀέκωρ ἀδίκω παρέδωκερ ὀλέθρῳ
 κὺ θανάτῳ χαίροντες ἀναιδέες ἀρχιερεῖς,
 Ἰησοῦν ἐδέχοντ' θελήμονες ὠκύμοροι ἢ
 ἀθανάτῃ Χριστοῖο βροτὶ γεγάσι φονῆες,
 πάντες ὁμῶς κὺ σαυρὸν ἔχωρ' ὄρ' αὐτῆς Ἰησοῦς,
 εἰς μόρον ἀπιοίητες ἐκείσοι εἶχε πορείω,
 εἰσόκε χῶρον ἵκανε φατιζορνίοιο κρηνίς,
 Ἀδὰμ πρῶτ' γόνιοιο φερώνυμορ' ἄντυγι κόρσις.
 γολγοθὰ τ' καλέεσκε σύρων τόμα. κείθι φονῆες
 εἰς δόρυ τεξάπλευρον ἐπήρορ' ὑψόθι γαίης
 ὄρθιορ' ἐξετάναςαρ ὕψις φίγξαντες ἀνάγκη
 πεπαρνίαις ἐκὰπεθε σιδηρεῖω τινὶ δεσμῶ
 χείρασι ὁμοξήτῳ ἢ πεπαρνίωρ' ἄζυγι γόμφῳ,
διπλόρ

Θεωπεσίλω ἐδάηται θεηγενέος βασιλῆος
 ἰσάμενοι δάσαντο, κὶ αἰγλήεντα χιτῶνα,
 ὅς τις ὄλος κὶ ὑπὸρθευ ὀμῆ κὶ ἔνερθε φορηῖος
 ἄρρεαφος ἦεν ὑφαντὸς ἀπ' αὐχένος εἰς σφυραλίη
 ἀμῆλοισι δ' ὀάριζορ ὀμοφθόγῳ τινὶ μύθῳ, (Γωρ.
 οἶνοπα μὴ χίζοιμεν ἀλιθέα τίνδε χιτῶνα,
 θέσκελον ἀμφιέποντα τύπον ξένον. ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶ
 δάκτυλα χερὸς ἀφέντες, ἐκισόλα σύμβολα νί-
 λαχμῶ πάντες ἴσοιμεν ἀδιδεῖται ἴνους ἔσαι· (κίς,
 ὄφρα κε μῦθος ἐκείνος ἐτήτυμος ὄφισμος εἶν,
 ὀρ κισάρε· δάμωρα θεηγόρος ἔννεπε μολπή,
 ἡμέτεροι δαωπῆτες ἐπ' ἀμῆλοισι φονῆες,
 ξυνοὶ ἀμιμητῆρες ἐμὸς δάσαντο χιτῶνας,
 κὶ κλήρες ἐβάλοντο φιλοχλαίνῳ τινὶ λαχμῶ,
 ἡμετέρης ἐδάητες ἕως ἐγένοντο φορηῖες·
 κὶ τὰ μῆ ἔργα τέλεσεν ἀθεσμοβίωρ στρατὸς ἀν-
 ἐγύθι ἡ σαυροῖο σωήλυδες ἦσαν ἑταῖροι, (δρῶρ.
 κὶ μαρίν χρισοῖο θεητόκος· οἷς ἄμα κείνη
 σύγγονος ἦν μαρίν, ὅ μώνυμος· ἦν ἡ κὶ αὐτὴ
 μαγδαλινὴ μαρίν φιλοδάμενος· ὡς ἡ τεκῆσαν
 χρισὸς ἴδεν θεόπαιδα, κὶ ὄν φιλέεσκε μαθητῆρ,
 μητέρη μῦθορ ἔλεξε, γύναι φιλοπάρενε μήπερ,
ἠνίδε

ἠνίδε παρθένου ἦα κὴ ἔμπαλιρ εἶπε μαθητῆ
 ἠνίδε παρθενικὴ φιλοπάθηνε σείο τεκῆθε
 νόσφι τόκου. κείνης δ' ἔμ' δρόμον βύποδος ὄρις
 παρθένου θύωδινά σωέσιον ἔχε μαθητῆς
 ἔνδορ ἔξ μεγάροιο κὴ ἄσπορος ἔσκε τεκῆσις
 υἱός, ἀνὴρ ἀλόχουτος, ἀπειρώδινος ἀνάσσης
 Ἰησοῦς δ' ἅμα πάντα περιπύθωντα νοήσας
 ὅτι θοῶς τετέλεστο, θοώτερον ἤθελερ εἶναι
 τέρματος ἰσαμένοιο ἢ λείφανορ. εἶπε δ' ἑλαῶ,
 Διφῶω κὴ ἐτοῖμον ἔλω παρὰ γείτονι χώρῳ
 ὄξεος ἔμωλεον ἄγλος. ἀνὴρ δέ τις ὄξυς ἀκέσας,
 πώγον ὑποβρυχίωρ ἀδύτων βλάσημα θαλάσσης
 πλῆσας Δριμυτάτοιο ποτῆ, ἐ Διφάδος ἄλμης,
 ἰθυπόρ καλάμου παρὰ νεῖαν ἄκρον ἐρείσας,
 ὄρεγεν ὑσώπῳ κεκερασμῖον ὄξος ὀλέθρε,
 ἀντίλοπον βασιλῆϊ μελισαγέος νιφετῖο,
 ἄρτου θεαπεσίοιο δὲ ἠέρος ὑφόσε Τείνων
 ἄκρον ἀφρομένε καλάμῳ, ἐ πώγον ἄλίτιω.
 ἀλλ' ὅτε πικρὸν ἔδειτο ποτῆ κὴ Δίφιον ἄλμω,
 ἀγχιθάνης τέτελεστο ἐυσατίῳ φάτ μύθῳ.
 κὴ κεφαλῆρ ἔκλινε, θελήμονι δ' εἶαθε πότημα.
 κὴ ζαμενεῖς ἱερῆες, ἐπεὶ πῶδι Δείελον ὄριω

ἔσιχε μηλοφάγοιο προάγγελου ἡμαρ ἑοραῖ,
 ἐς δόμου αἰχθέντος ἐπέξεορ ἠγεμονῆος.
 καὶ Πιλᾶτον λίσσοντο σωήλυδες, ὄφρα κεν αὐτῶν,
 Χριστὸν Θεωσοιο, εἰ ὀφίμορων δύο φωτῶν,
 Ξιασῶν πουλυόλοντι πόδες τέμνοιντο σιδήρῳ,
 μὴ εἰ ἔτι σαυροῖο πεπηγότα σώματα μίμνη,
 ἔβλομον ὁππότε φέγγος ἐλβύσεται ἡμ ἄρ ἐκείνη
 πᾶσιρ ἰσδαίοσιρ ἀθέσφατος ἔννομος ἠὲς
 φέγγος ἐβλομάριο, τύωρ δεδίασι γεραίρηρ,
 καὶ στρατὸς ἐγγὺς ἵκανε μαιφόνος. ὕφιν ἡ ὕ
 πρώτου ἢ Διέτεμνεν ἀλοῖν τῆρι σιδήρῳ
 μηλίχισ πόδα Διασῶρ. ἔτι σαυρῶ ὕ δεθέντος
 ἄλλου νυκτὶ λόχε διδύμας πόδας ἄορι κόψας,
 δεύτερορ ἐπρήνιξερ ἐπεσβόλου ὀξεί πόντω
 Ἰησοῦρ Δ' ὅτε νεκρὸν ἐσείρακον, οἷα θανόντες
 ἐ πόδας ἠλοίησαν ὁμόζυγας ἠθάδι χαλκῶ.
 ἀλλὰ θορῶν ἀκίχῆτος ἀνῆρ ἀνεμῶδει λόγχῃ,
 πλθυρῆρ πᾶσι μέλουσαν ἀφείδῆϊ νύξε μαχίρη
 καὶ διδύμας λιβάδεσιρ ἀπὸ πλθυροῖο τυπίντες,
 πρώτα ἢ αἷμα χύθη, μετέπειτα ὕ θέσκελον ἕδωρ
 ἀνῆρ δι' ὅς τις ὄπωπερ, ἐπὶ πισώσατο μύθῳ
 μαρτυρίῳ ἀτίνακτον ἀρισονόιο ὕ κείνου

ἴδμεν ὅτι ζαθέη κὺ ἐπίτυμος ἔπλετο φωνή·
 Ταῦτα ἕ πάντα πῶλεσκεν, ὅπως ἔπος ἔμπελον εἴη,
 ὁ ζαθέη φόρμιγγι μελίπνοος ἔννεπε μολπή,
 χρωτῆς ἀμωμήτοιο προάγγελος, ἔδεν ἀπ' αὐτῆ
 κειριμένωρ μελέων τε Ξιμμένον ὁσέον ἔσαι·
 εἰ φέρετ' ἄλλος, ὃν ἔννεπε θεόκελος ἀνήρ,
 ὄφονται πρὸς ἐκῆνον, ὃν ἔταθ' ὅς τις ὀπάσσει
 ποιήν ὄφιν ἔλεσον ἀμοιβάδα κέντορι λόγχῃ·
 κὺ Πιλάτον μετέπειτα λαθῶν ἰκέτευεν Ἰωσήφ
 τάρβος ἰσδαίων πεφυλαγμένος ὅς ἔα κὺ αὐτῆς
 ἀπεθίδης χριστοῖο φιλήκοος ἔσκε μαθητῆς,
 ἐκσόμαρτος ζαθέοιο σοφὸν γάλα πρὸν ἀμέλγων·
 ἔρσι ἰών, ἰκέτθην ὑπὲρ ὄφιον γόνυ κἀμπῆων,
 ἔρχαμον αἰτίζων νέκω ἐνθεον. αὐτὰρ ὁ χαίρων,
 νεκρὸν ἀφζώνοντα θεοδέϊ δῶκε φορηῆι·
 κὺ ποδὶ σιγαλέω νεκροσόλος ἦλθεν Ἰωσήφ·
 ἐγγύθι ἕ σαυροῖο πεπηγμένον ἄκρον ἐρέισας
 Δίρυγα χαλιὸν ἔλυσεν ἀκαχιδνὸν ὀξείϊ δισμάϊ·
 εἰ νέκω ἐσηῶτα κἀτήγαγε δειέλος ἀνήρ,
 φόρην ἔλαφρίζων θεοδέγμονι κείμνον ὤμω·
 ἦλθε ἕ κὺ Νικόδημοθ', ὃς ἦλυθε νυκτὸς ὀδίτης
 ἐς μέγαρον χριστοῖο φυλασσομένω ποδὶ βαίνων,
 σμύρναν

σμύραναρ ἄγωρ θυέσασαυ' ἐρυθραίοιο ἢ κήπου
 ἰνδάης ἀλόης Δονακοῦφεφές ἔρνος ἀρέρης,
 λίξας τὸς καλέσσι φατιζομένω Ἰνὶ μέξω
 ἄχρημῆς ζαθέης ἐγα τοντάδος ὦν ἄμα καρπῶ
 λεπιαλέαις ὀθόνησιν ἐμξώωντ θανόντες
 σῶμα πολυπλέκτω ἐλίκων θύωδει δισμῶ,
 ὡς ἔθος ἐβραίοις ἰδιτύμβια θυσμὰ φυλάσσει
 ἦν δ' ἔως αὐτόθι τύμβος ἀεσιλόφω παρὰ χῶρα,
 Χρισὸν ὅπη σαυροῖο σωκελήθω ὀχῆϊ
 νηλῆς ἐχθρὸς ὄμιλος. ἔλω Δ' εἴ γείνη κήπω
 τύμβος ἀδωμήτοιο βαθυομένης ἀπ' ἀπέξης
 γλυπὸς ὄλος, νεότυκτος. εἴ θύλαίγυγι ἢ τύμβω
 ἔπω νεκρὸς ἐκ τὸ χυρῶ. Λαμάθοιο τυχήσας,
 ἀλλὰ τάφω καθαροῖο φυτῶ ἰδικήπιος αἴρη,
 χῶρον ἀνερέπιζερ, ὅπη ταλαεργὸς Ἰωσήφ
 Ἰησῶρ ἐκόμασερ ἐῶ πεφορημῆσι ὤμω.
 Θένεω εἰ μίμνορτα λιθώδει θῆκε χαμδύνη,
 νεκρὸν ἀφζώντα, ξήμερορ ἐνδοθι τύμβω,
 σῆμα παρ' αὐτόθι ἴζορ, ἀμάρτυρορ ἔργον ὑφάνων.
 ὅπη παρ' ἐβραίοισι φυλασορλίης δρόμορ ὤρης,
 γείτονα νύκτα φέρεσα πρὸσ ἀββαρς ἔξεχεν ἠώς.
 καὶ πάλιν ἐς δρόμορ ἦλθε λαθῶρ ἀκίχηρς Ἰωσήφ.

10 Τῆ ἢ μὴ φθαμένη μὲν σάββατον ἠριγενείῃ,
 Μαυδαλινὴ μαρίν φιλοδάκρυος ἐγγύθι τύμβου
 πρῶτον ἶχνος ἑκαμπλερ, ὅτε σκιοφ δέϊ Γαίης
 νυκτιφανῆς ἀχάρακτος ἐώϊος ἦεν ἄσῆρ.
 Ἐλίθουρ δαίσιον μετ' χλιθέντα θυρέξου
 ἄπλετον εἰ δαπνίω κενυλισμίου, ἄχθος ἀρέρης,
 καὶ τάφον ἔδρακε θυμνόν, ὅπῃ βαρύφορτος Ἰωσήφ
 Ἰησοῦ ὀλίγη φαμαθώδει θῆκε χαμδύνη·
 κἔθι γυνὴ νυχίη πόδας θύνασεν· ἀμφὶ ἢ νόλπω
 πειθαλέον μύρον εἶχερ· ἐρημαίης ἢ χαμδύνης
 ἢ φατο, μασθούου νεκω φύξηλιρ ἀλῆ· φαί·
 ἀλλὰ μρῆν ἐνίχνησεν· ἐπειγομνίω ἢ πεδίλω
 νόσιμος εἰς Δόμον ἦλθε· κατηπιόωντι ἢ Πέξω
 ἀγγελίω ἑτέρω τε σωσθῆοντι μαθητῆ,
 κοίρανος ὁρ φιλέεσκε, μὴ ξωώουτο φωνῆ
 ἀμφὶ τάφοιο κενοῖο. Ἐὼς ἔχε Πέξος ἀκίσσας,
 ἔμπνοος οἰσρηθέντι ποδίωρ διφῆρει ταρσῶ
 ἄνθορεν ἐκ μεγάροιο· Ἐὼμάρτησε μαθητῆς
 ἄλλος ὁμῶς ἐπὶ σῆμα, καὶ εἰς Δρόμον ἔβηχον ἀμφω·
 καὶ φθάμνος Σίμωνα ποδῆνεμος ἦλθε μαθητῆς,
 Πέξω ἀπερχομένοιο θοώτερος· ἀγχιφανῆς ἢ
 ἰσάμνος παρέκυψε, καὶ ἔδρακερ ἐνδοδι τύμβου
 ἀντωποῖς

ἀντὼ ποῖς βλέφαροισι κενήριον ὄξυ δουλεύων
 κελιμυδίας ὀθόνας χιονώδεας ὑψόθι γαίης·
 ἔμ' ἔσω διέβαινε, καὶ εἰ ταχὺς ἦλθερ ὀδύων,
 ἔσώμενος ἢ πόδεσσι ὀπίσερος ἵκερ Σίμων·
 καὶ ταχὺς ἔνδορ ἵκανε, ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ γυμνῆ
 σύζυγας ἀλλήλοισι λινέεσσι ἐνόησε χιτῶνας,
 Ἐκεφαλῆς ζωσῆρα παλίμυτον ἀμμάτι χαίτης,
 σαρδάριον τῶδ' εἶπε σύρωρ ἕδ' ἰθὺς ἀυδίη,
 ἔταφίαισ' ὀθόνασιν παρεκείμηνον, ἀμφιλαφῆ ἢ
 μυναδὸρ ἀυρέλιτον ὀμόπλοκον εἰρὲνὶ χάρω.
 ἦλθε καὶ ὁ πρῶτισος ἰὼρ ἕδ' ἰθὺς μαθητῆς·
 Ἐβραδὺς ἔνδορ ἵκανε λιθογλυφῆος κενεῶνος·
 καὶ λίθον θύδινηρ ῥεοικότα χάσματι τύμβου,
 ἀτίτυπον σῆριγμα χαρσαδραῖσ' πυλεῶνος,
 καὶ πλοκάμων τελαμῶνα, καὶ εἶματα κείμηνον γαίῃ
 ἔδρακε, Ἐπὶ δ' ἔβλεπε ὅτι χθονίαν ἀπ' ἰκλῶν
 ἔρανίλω ἕδ' ἰθὺς ὑπνέμος νέκυς ἔπει.
 ἔγάρ πω δεδάσσι Δύω χριστοῖο μαθητῶν
 ὅτι ταχὺς μὲν πότμον ἀνόσιμον ἔδ' ἔβλεπε,
 εἰς ξία φάεα μῦνον ἔγερσιμον ὑπνον ἰαύων,
 νόσιμος ἐκ νεκύων ἀναβήσεται εἰς πύλον ἄσρων,
 ἀκλιπέος θανάτῳ παλίμυτα δεσμά πατήσας·
 πικρὰ

πύκνὰ ἢ θαμβήσονται ὅπως αὐτῆρες ἑταῖροι,
 ἀσπυροί σφετέροισιν εἰαυλίζοντο μελάθροισι
 ἀφοφακαμείψαντες ἀπυθός ἀντυγα τύμβου·
 μαγδαλινὴ δ' ἐλέλητο Γωὴ παρὰ σήματι μάνη,
 θερμορ ἀναβλύζουσα γοήμονος ὄμβρον ὀπωπῆς,
 μυρορλίη ζώντα· δι' εὐφάεος ἢ θυρέου
 ὡς ἔτι δακρυχέεσσιε λάλορ νέκω ἐγγύς ἐόντα,
 ἀγγελικὴρ εἰόησε σωωρίδα· τ' Ἰ, ἐπ' ἀκρου
 δεξιὸν ἀντικέλευθον ὑπὲρ Χριστοῦ καρήνου,
 μαρμαρυγὴρ πᾶμποντα θεογλήνοιο πρῶτου·
 τ' ἢ, ποδῶν παρὰ πᾶσαρ, ὅπηνέκυσ ἦερ ἐχέφρωρ,
 χιονέες πωιθῆρας ἀκοντίζοντα χιτῶνος.
 ἀμφοτέροι δ' ἐρέφνορ ἔσω τύμβοιο γωαῖκα,
 τίπτε Γωαὶ σενάχης; Μαρίη δ' ἠμείβετο μύθω,
 ὡς ἱνὲς ἀρπαγῆς ἀνδρες ἐμὸν βασιλῆα λαθόντες,
 εἰνύχιοι σύλιθον· ἐγὼ δ' ἐκ οἴδρα νοῆσαι
 ὅπως ἴθι μιν μετέθηκαρ. ὣπως ρεφθεῖσα δ' ἐκείνη,
 ἴησ' ἔρηνόσηρ, ὁρ' ἔσενεν· ἰσαμδρον ἢ
 εἶδε, κῆ ἔγινωσκεν ὅτι ζαθέω παρὰ τύμβω
 Χριστός ἔλω· κῆ ξείνος ἀνὴρ ἄτε κῆ πορ ὀδύωρ,
 τίπτε Γωαὶ σενάχης, κινυρὴν ἐρέφνε Γωαῖκα,
 εἰπὲ ἴμας θύς· Μαρίη δ' ἐφθέγγαστο φωνὴρ
 ἔλπο·

ἔλπομένη κήποιο φυτικόν μορ' ἄνδρα νοῆσαι,
 εἰ σὺ νέκω ζοφόντος ἐκέφισας ἔκρητι τύμβω,
 ἔννεπε που μετέθικας, ἐγὼ δέ μιν ἔνθεν ἀείρω·
 ἰησοῦς δ' ἅπασιν πλοχέωρ ἀρίδιλορ ἰωήρ.
 καὶ Μαριάμ ἰάχισε, μετασρεφθεῖσα Δ' ἐκείνη,
 ἔα ββονίχρα τέλεξε. θεὸς δ' ἀνέκοψε γυναιχῶν
 δεξιτερὴν μέλαθρον ἐς ἄμβροτον εἶμα πελάσσαι,
 καὶ οἱ μῦθον ἔλεξεν, ἐμῶν μὴ φαῦε χιτῶνων.
 ἔπαυ' ἄρ' ἔμ' ἔμωρ ἐμῶν νόσησα βικηῖ.
 ἀλλὰ κασιγνήτισιν ἐμοῖς ἀγόρευε μαθηταῖς,
 πρὸς γενέτιω ἐμῶν εἶμι, καὶ ὑμέτερον γενετήριον,
 εἰ θεὸν ὑμείων, εἰ ἐμὸν θεὸν αὐτίς ἰχάνω·
 καὶ Μαριάμ πεπότητο, καὶ ἔνδεικα μάρτυρι φωνῆ
 πᾶσιν ὑπαροφίοισιν ἔπερ ξυώωσε μαθηταῖς,
 ὅτι μεταχθονίς γυμνέμεθα γῆρα χιτῶνος,
 χρεῖδ' ἴδε σίλβοντα θεοκμήτω βινὶ πείπω·
 καὶ οἱ ἔφη τάδε πάντα χέωρ ἀντώπιον αἴγλω·
 καὶ σικερὴν ὅτε γαῖαν ὄλω ἐμέλαινεν ὁμίχλη,
 ἀκλινέες ἢ θύρετρα σωειλήϊσταν ὀχῆες,
 ὁππῶθι φωλθόντες εἰαυλίζοντ μαθηταί,
 ὡς πέρδ' ἠέ νόημα μεταρσιος εἰς μέσον ἔστη
 μῦθωθεις ἑτάροισι, καὶ ἔννεπε σωόννομος ὑμῖν
 εἰρήνη·

εἰρήνη·

εἰρήνη· κὺ ἀελπίον ἔπος βραχὺ δ' ἄπο βοήσας,
 Δ' ἔξε πόδας κὺ χεῖρας ὀμιγυρέεσι μαθηταῖς
 ἠλοτύπους, πλωθρὴν τε νέετατομ. ὁ δ' Ἰφάνῃ ὃ
 κοῖρανομ ἀθρήσαντες, ἐγὴθεομ αὐτίς ἑταῖροι.
 καὶ σφίρ ἄναξ ἀγόρθε το δεύτερον ὀξεί μύθω,
 εἰρήνη πάλιρ ὑμμι κὺ ὡς τε ξάζυγι κόσμω
 πᾶμ φερέμὸς γενέτης με, κὺ ὑμέας αὐτὸς ἰάλλω.
 εἶπε, ἔ' ἀμβροσίωρ σομάτων φύσημα Ἰταίνων,
 χεῖλος ἀναπήύξας βιοθήσιομ, εἶπε μαθηταῖς,
 ἀγνὸρ πνθίμα δέχεσθε, κὺ ὦρ μερόπωρ εἰ γαίη
 Δυσσεβίλω ἀφέντε βιοπλανές ἄχθος ἀνάγκης,
 ἀμπλακίης ἀμνισος ἐπουραίνῃ λύσις ἔσαι.
 ὦρ ὃ πάλιν κρατέοιτε βροτῶν ἀλιθήριον ἄτιω,
 ἔργα βίε σφαλεροῖο μλίθ πεπεδημλία δεσμῶ.
 Θωμῶς δ' εἰδομύχων ἀπελείπει το μῆνος ἑταίρων,
 ἀγχιφανῆς ὅτε πᾶσι δι' ἠέρος ἦλθεμ Ἰησῶς
 κοῖρανος ἠνεμόφοιρος, ἀμάρτυρομ οἴμορ ἀμείβωμ.
 καὶ οἱ ὅπω δυτῆρες ἐπεφθέγξαντ μαθηταῖ
 κοῖρανομ ὡς εἰήσαν· ὁ δ' εἰ θρασὺ χεῖλος ἀνοίξας,
 ἔνεπε μῦθομ ἄπισομ, ἐπεὶ βραδυδίνει μύθω
 μαρτυρίης ἀγναμπίομ ἐδίξε το μείζονα πειθῶ,
 εἰ μὴ χεῖρας ἴδοιμι, βαθυὸρ μλόρ τε σιδήρω
 πῆξω

πήξω δάκτυλον ἄκρομας ὄξυτόρων τύπον ἡλῶν,
 Ἐπαλάμιον Γλαφυροῖο καὶ πλθυροῖο πελάσσω,
 ἔποτε πισύσοιμι. θεοφραδέες ἢ μαθηταὶ
 ὀγδοάτης μετ' Φέγος ἐπήλυδος ἡριγενείης,
 πάντες ἔβαν σοιχιδὸρ ἔσω κρυφίῳ μελάθρῳ,
 φρικτὸν ἰσδαίωρ πεφυλαγμένοι ὄγκον ἀπειλῆς
 ἀγρομύοις δι' ἅμα βίσι σωέσιος ἔξευθωμάς,
 ὃν Διδύμορ καλέβωντο, Διώνυμορ ἀπερίδης ἢ
 Χριστός ἔσω μεγάροιο θορῶν ἀνεμώδει τασῶ,
 ἄπλερος, ἀγχιθέωρ ἀνεφαίνετο μέσος ἐταίρωρ,
 Ἐξιστατή παλινόρητος ἀνίαχεν ἠθάδι φωνῆ,
 εἰρήνη πάλιν ὑμικῆ εἶν ἐνὶ πάντας ἐάσας,
 θωμᾶν ἀντιέλευθον ἀμείβετο μάρτυρι μύθω,
 δὸς μοι δῦρο πέπον σέο δάκτυλον, ὄφρα πελάσ-
 μαρτυρ' ἀναμφήρισον ἐς ὄξυτόρων τύπον ἡλῶν. (σω
 καὶ παλάμας ἐκἀπερθεν ἐμὰς ἴδτε δεξιτερὴν ἢ
 πλθυρῆς χεῖρα τάνυσσον ἐμῆς αὐτάγγελον ἔλῆς,
 Ἐπερ ἦθος ἄπισον ἀναίνεο. πισότερον ἢ
 εἰς ἐμὲ διπλόος ἔασο, καὶ εἰσορόωρ, καὶ ἀφάσων.
 θωμᾶς Δ' ὑσερόμητις ἀμοιβάδα ῥήξατο φωνῆν,
 κοίρανος ἡμέτερος, καὶ ἐμὸς θεός. εἶπε καὶ αὐτός
 Ἰησοῦς Διδύμοιο νόον διχόμητιν ἐλέγχων,
πέθεαι

πειθέαι ἀθήσας με, κὶ ὄμμασι δέξαιο πειθῶς
 κείνοι μᾶλλον ἔασι μακρότεροι, οἳ μὴ ἰδόντες,
 μείζονα πίσιν ἔχουσι, κὶ ἔχαιτέουσιν ὁπωπῆς.
 ἀλλὰ κὶ θαύματα πολλὰ σοφῶν περ πάροιθερ ἔται-
 ἱησῶς ἐτέλεσε, πολὺ ἄνωγα σήματα φαίνωρ. (ρωμ
 μάρτυς ἀληθείης, τὰ πρὸ ἔγραφε θεῶσι δι βίβλω,
 ὅς τάδε πάντα χάραξε, θελήμονι κρήμι πε σιγῆ.
 Ταῦτα ἢ πάντα πᾶσι τῆσιν ἰσχυρῶς μάρτυρι δέλω,
 ὄφρα κε πίσιν ἔχοιτε βιοσόου, ὅτι Ζεῦς
 χριστὸς ἀειζώου θεῶ γόνος ὄντι ἰησῶς.
 ὑμῖν ἢ πειθομένησιν ἐπουρανίης χάρις ἀρχῆς,
 ζωῆς θεωσις αἰώνιος ὄντι ἀμοιβή.

21 Τὸ τρίτον ἀμβροσι εἶδος ἐοῖς ἀνέφηνε μαθηταῖς
 χριστὸς ἀσιγήριον πᾶσι τῆσιν ἀλλοῖς.
 ἔτω δ' εἶδος ἔφηνε. ἔσω κρυφίον μελάθρα
 Πέτρος ἔλω ὁ πρὸθε βοώμενος ἔνομα Σίμων,
 κὶ σοφὸς Ἀνδρείας ὁμογάστριος ὅς πᾶσι Πέτρος.
 Ἐτροχαλοὶ δύο παῖδες ἀλιτρεφῆος Ζεβεδαίου,
 κὶ θωμᾶς μετ' αὐτοῖσι διώνυμος. ἦν ἢ αὐτὸς
 Ναθαναήλ, ἕτεροί τε δύο θεοπειθέες ἄνδρες.
 καὶ σφιν ἀγγελοῖσι λινοπλόκος ἔνεπε Σίμων
 ἔρχομαι

ἔρχομαι ἰχθυόεσσαν ἐς ἠθάδα πόντιον ἄγρως
 καὶ οἱ μῦθον ἔλεξαν ὀμήλυδες ἀσπαλιῆες,
 σὺρ σοὶ ἐς ἰχθυόεντα χυαὶ ἀλὸς ἔργα καὶ ἡμεῖς
 ἰέμεθα ξύμπαντες ὀμήλυδες. ἐν ᾧ μελάθρου
 ἀμφιλαφεῖς ῥέοντο καὶ ἀγχιπύρα τόμα λίμνης
 νηὸς ἐπεμβαίνοντες, ἐπέπλεον ἐν νύχιοι ᾗ
 ἐδὲρ ἀλίφρυτοι διωήσατο χερσὶ πικρῶν
 ἔσμος ἄπασ καὶ πυκνὰ παλιμπετὲς ἄχυντο Σίμων
 χερσὶν ἐπ' ἀμφοτέρησιν ὑπλώμιον λίνον ἔλκων,
 καὶ ῥοδέης ἀκτίσιν ὅτε ῥόφορ ἔχισεν ἠώς,
 χριστὸς ἐϋκροιάλοισι παρ' ἠόσιν ἴσατο πόντου
 πρῶτον ἰχθὺς ἄγαν ἰδιδήμορ ἠθάδι λίμνη,
 οἷα βορῆς χατέων ἀλιδινέος· ἐδὲ μαθηταὶ
 δευκόμμοι γίνωσκον ὅτι χειρὸν ἦεν ἰησοῦς,
 ὑγροβίης δ' ἐρέδνερ ἐθήμονας ἰχθυβολῆας,
 πλωτὰ Τελεσιγόνοιο κομίζετε Δεῖπνα θαλάσσης
 παῖδες ἀλὸς Δρησῆρες; ἀμειβόμενοι ᾗ μαθηταὶ,
 ἐδὲρ ἔχον ἀνένθυον· ἀναξ δ' ἠμείβετο μῦθον,
 ἰχθυόλω χαλάσωντες ἐκηβόλω Δίκτυα πόντων,
 βάλλετε φοιταλέης παρὰ δεξιὰ νηὸς ἐρήμης·
 Ἐλίνα κολπώσωντες εἰς ἀμφίβλησσα πεισύντα,
πόντιον

πόντιον ἀντικύλιον ἀνείρου ἀσπερνέσμου,
 ἰχθύας ἐπιδομύχας χροπῆς βιτάεμονας ἄλμης.
 ἐκέτι ἢ θένος εἶχον ἔσποβρύχιον λίνον ἔλικον
 πλιθύος ἐκ νεπόδων βυθίῳ πολυχανδέϊ φόρτῳ.
 Ἐπιερῶ Σίμωνι βυθίῳ Διφῆρει πόντου,
 κολοχνος ὄρφιλέεσκε σωέμπορος εἶπε μαθητῆς,
 ἀνὴρ ἀνάξτελέν οὐτος ὃ ἢ, χελιδόν ἐγγύς ὀρέσας,
 εἶματι δαιδαλέῳ λαγύνας μίξωσάτω Σίμων.
 Ἐλινέῳ πεπύκασο πολυξήτω χροῖα πέπλω,
 πόντιον ἀμφίβλημα πῶδι γλαυρῆσι ρέλιξας,
 δέμα, τῶπῳ διδύμων κεχάλασμένον ἐς πύχαιμη
 ἰχθυόλοισι φορέεσιν ἀθηήτε σκέπας αἰδίῃς. (ῥῶν,
 θυμὸν γὰρ δέμας εἶχερ ἐς ἥονα Διίτιον ἔλικον
 καὶ ταχὺς εἰς ῥόον ἄλῳ. Ἐπιθάδα πόντου ἀμείβων,
 χεῖρας ἐρετμώσας, κεφαλὴν εἰς ὑψος ἀείρων,
 πῶσιν ἀμοιβαίοισιν ὀπίερον ὠθεεμ ὑδίω.
 ἀκαρῶ δ' ἐγγύς ἵκανε θευλόχον ἥονα βαίνων,
 ἴησῃς ὅτι μίμνε δεδερνός· οἱ ἢ δὴ ἄλλοι
 εἰν ἐνὶ πάντες ἵκοντο μῆς ὑδὶ νηὸς ἐταῖροι,
 ἐσπόδιον σύροντες ἐπὶ ὑδάσι Διίτιον ἄγρης.
 ἢ γὰρ ἔλω πῶδι μεξὸς ἀλός πλόος ἐκ τοῦ θιγαίης,
 ἢ ἢ ἄλλῳ

ἀλλὰ Διηκοσίαις ἐπὶ πύχεσι κύματος ὀλιῶ
 ἀφρόν ἀννιόντιζον ἐς ἠόνα θυάδες αὔραι,
 γείρνος αἰγιαλοῖο πῶδερ' ἄνθεν εἰς ἔερον.
 καὶ χθονὸς ὡς ἐπέβηθαι ἐπ' ἠόνι Διφάδος ἀκασί,
 πυρραῖηρ φλογόεντι μαρρανορλίω ἴδιον ἀτμῶ
 ἀνθρακιῆς δ' ἐφύπρθη ἐπ' ὀφρύσι κείμνον ἰχθῶ
 ὄφου, καὶ νέου ἄρρη. ἀναξ δ' ἐκέλευε μαθηταῖς,
 ἄξατε νῶ βυθίωρ νεπόδιωρ ἑτεροχόου ἄγρω,
 ἐς ἕνας ἐκ λαγόνωρ ἕδίασατε φορβάδος ἄλμυς.
 καὶ Διεροῖσι πόδεσσι θορῶρ ἀνεβήσερ Σίμων,
 χερσῖν ὁμοθενέεσιν ἕδὶ χθόνα δίπτυον ἔλκων,
 ἔγχεορ ἀλλορλίωρ νεπόδιωρ ἕδὶ ἕτορι παλμῶ
 μηκεδανῶν. Ὡ νῶτα κεκυφότα τείρετο Σίμων
 πάντοθεν ἰμαλέης ἀγέλης ἑκατοντάδα σύρων,
 οἷσιν ὁμοπλευέεσιν ἐπέβηχορ ἰχθύες ἄλλοι
 σωξισὶ πινπικόντα. καὶ ἕλινον ἐνδοθι πόντου
 σχίζετο, βασατίων νεπόδιων βεβαρημένον ὀλιῶ
 ἕ τότε βλμῆσας ἕς ἀνῆρ ὁμόφοιτος ἑταίρωρ
 ἀντωποῖς βλεφάροισι θεῶρ παρεόντα δουθύων,
 ἕς τελέθης, ἐρέεινε καὶ ἕ θρασυῖς εἶρετο Σίμων,
 ἐγύθει γινώσκων ὅτι κοίρανος ἦερ Γῆσ' ἕς

καί

καὶ σφιν ἄναξ παρέθηκε φέρων περιμήκερον ἰχθῦν·
 ἰχθῶν, καὶ νέον ἄρην. εἰς δ' ἐκέλευε μαθηταῖς,
 δεῦτε πάλιν δαίνυσθε μῆς ἑσθὸν κὺκλα βαπτέξης
 ὀπλαλέω ἀδρόκηρον ἐθήμονα δαῖτα θαλάσσης.
 ἑσθὸν πάλιν ζῆτον ἄλλο ἐφαίνετο πᾶσι μαθηταῖς,
 Ἰησοῦς μὲν θεῖον ἐγέρισμον ὕπνον ὀλέθρου,
 νόσιμος ἐκ νεκύων, χθονίης κλυθμῶνας ἐάσας,
 ἠθάλος ἰχθυόβροιο πέριω τιβερηίδος ἄλμης
 εἰλαπίνης ἑταυσε· εἰ εἰν ἐνὶ πάντας ἐάσας
 ἰχθυόερα μὲν λιπνορ ἀδαξέτοιο ζαπτέξης,
 ἀγχιπύρω Σίμωνι θεηγόρον ἰαχεφωνήν,
 Σίμων, γνήσιον ἔρνος ἰωάνναο Ζηκῆος,
 συμμιγέων ἐμέ μᾶλλον ὄλων ἐταίρων ἀγαπάξῃς
 καὶ οἱ Γέξος ἐφιν, καὶ κοίρανε, εἰ σὺ ἢ θυμῶ
 οἶδας ὅσον φιλέω σε, καὶ ἔμυθοιο χατίξῃς·
 καὶ ζαθέοις σομάτεσσιν ἄναξ ἐπετέλετο Πέβρω,
 βόσκει μοι ἔμφρονας ἄρνας ἀσιήτω σέο ἑάβλω·
 Ἰησοῦς δ' ἐρέδεν ἀμοιβάδι Γέξον ἰωῆ,
 Σίμων, ἀγλαόπαιδος ἰωάνναο γενέθλης,
 μένον ὀμοζυγέων φιλέξῃς ἐμέ μᾶλλον ἐταίρων·
 καὶ πετάσας βασιλῆϊ βολύτερον ἀνθερεῶνα

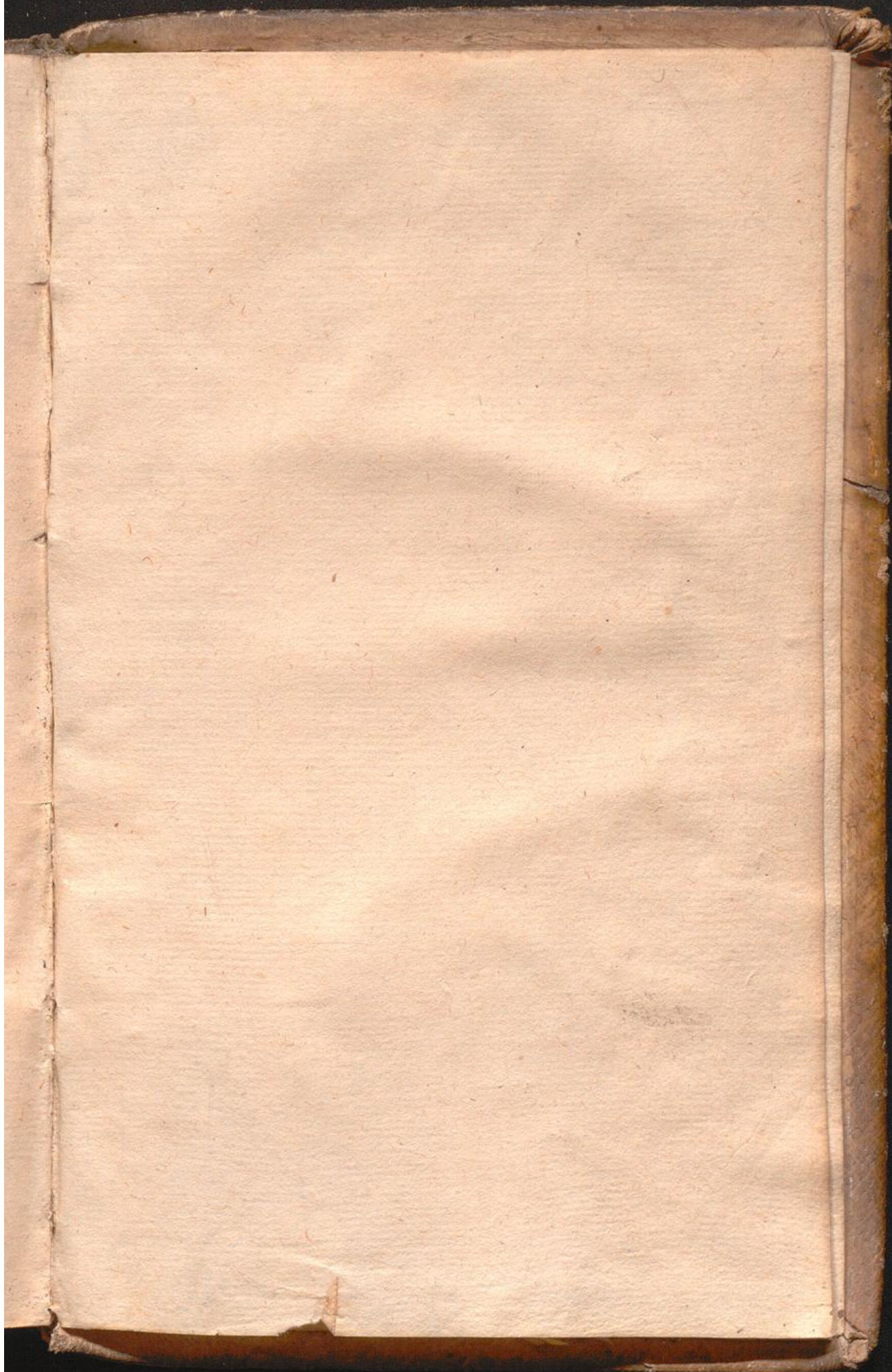
ἀνδρομείης ἀγέλης ἀλιθύς ἐφθέγγετο Σίμων, (ὅς
 ναὶ βασιλεύ· σὺ δ' ἄμαρτυς ἐμῆς φρενός· οἶδα βιαι-
 ὄσον ἐγὼ Γλυκὺ Φίλῳρ ἀθέσφατον εἰς σὲ κομίζω·
 καὶ πινυτῶ παλινόροσος ἄναξ μυθήσατο πᾶσι,
 ἡμετέρωρ ποίμαινε νοήμονα πάρα μῆλων.

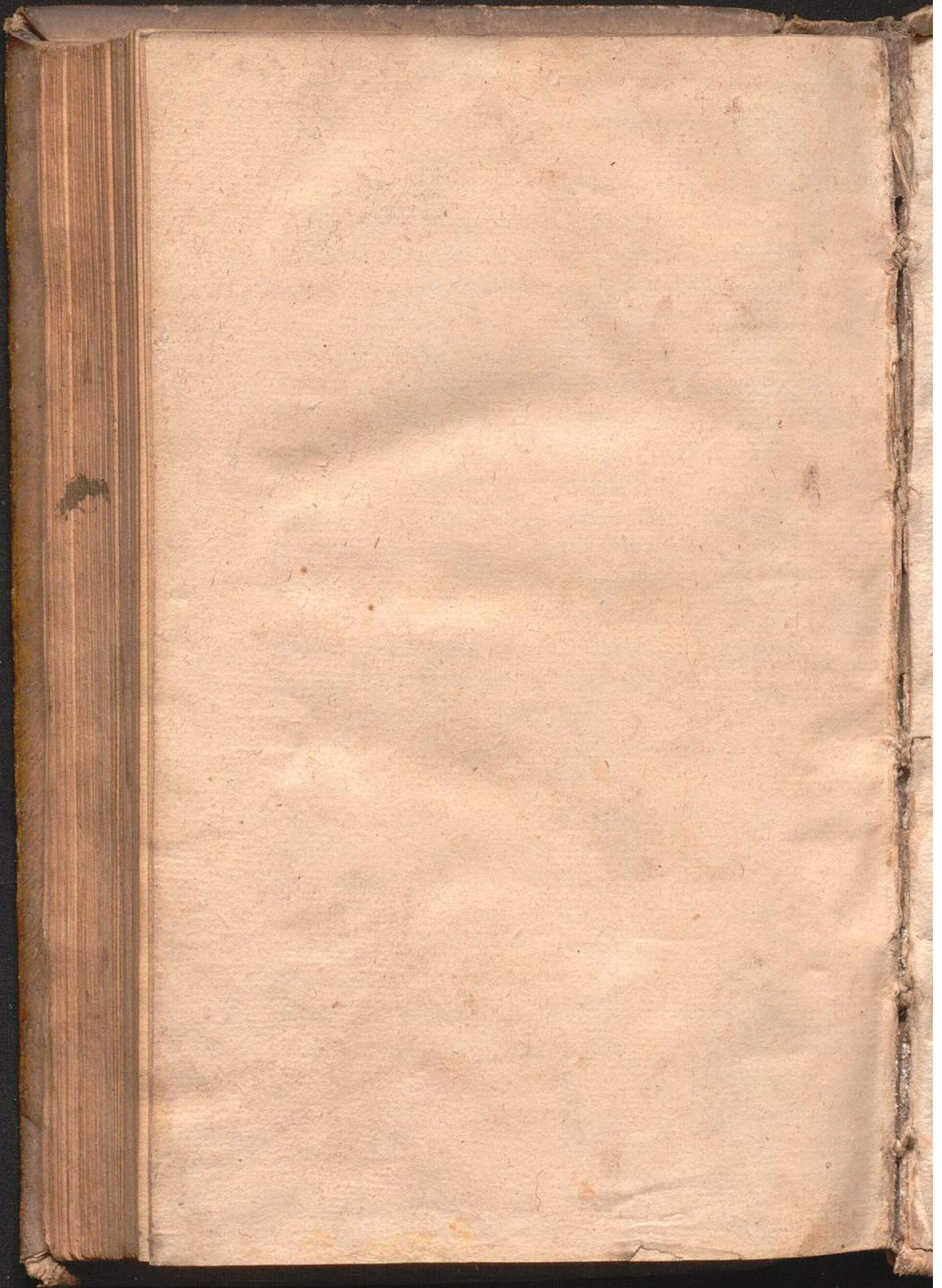
Γησῆς δ' ἀγόρευε παλίσυτον ἠθάδα φωνῆρ,
 πατρὸς Γωάνναο θεοδέος ἔκγονε Σίμων,
 ἀσφαλέως ποθέεις με πολὺ πλείον ἢ ἐπὶ ἄλλοι,
 βιαιότατος ἄχνηρ Πέτρος ὅτι ζῆτον εἴπωρ Γησῆς
 μάλαρ ἐμῶρ ἐτάρων με φιλοσόργωρ ἀγαπάεις·
 Γησῆρ δ' ἀπάμειπτο κατηφεί Πέτρος ἰωῆ,

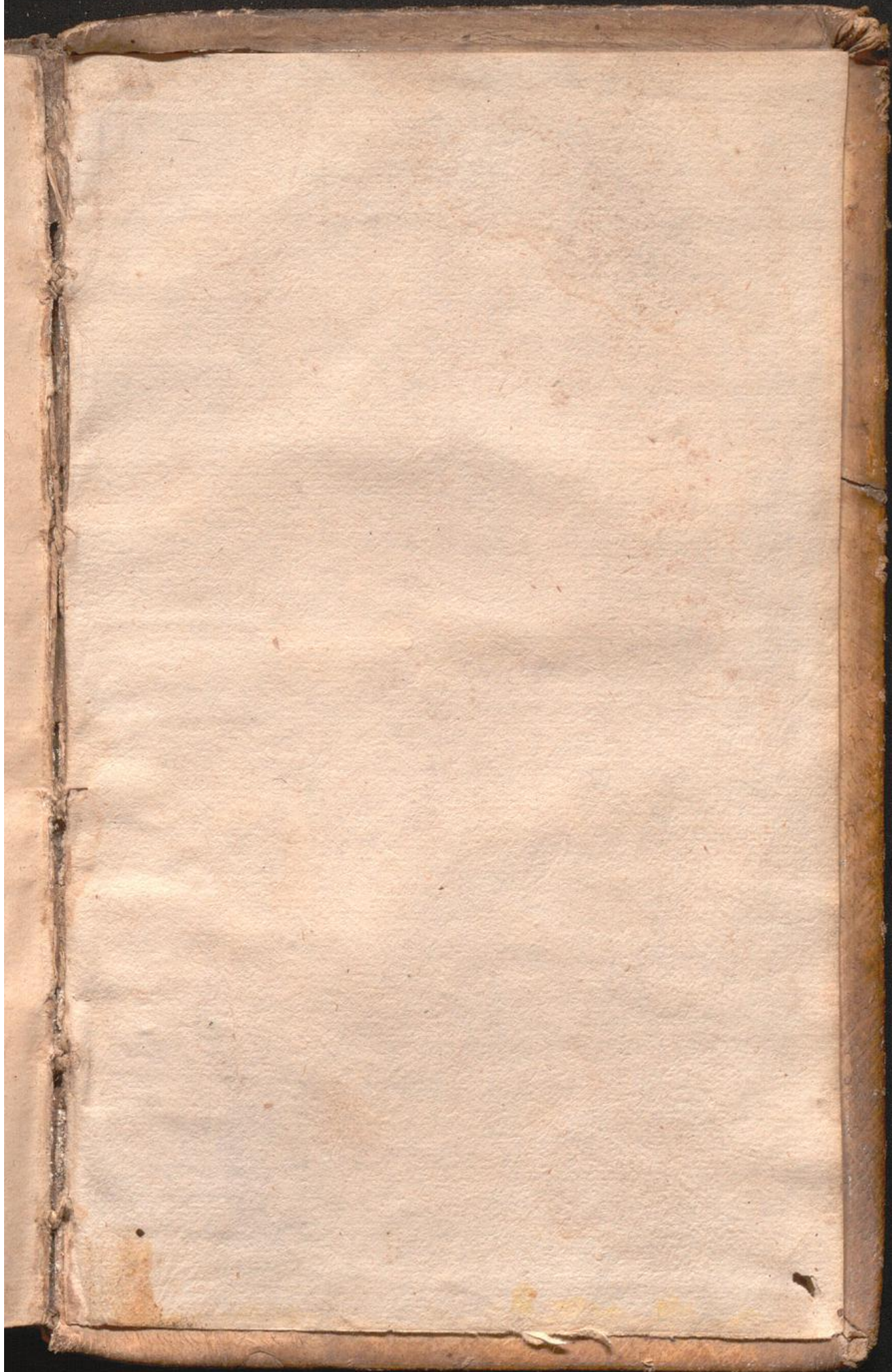
Τα σὺ γινώσκεις ὅτε μῆλομαι ἔρχε με νόσθε,
 καὶ νοεῖς φιλόπητος ἐμῆς ἀτίνακτορ ὀχθῆα,
 οἷ' ἔχων φιλέω σε. θεός δ' ἀντίλαχε μύθω,
 ἔρανήη ποίμαινε καλαύροπι μῆλα καὶ ἄρνας·
 κερρίζωρ ἔτι Πέτρε, πτωρ ἐξώνυσο μίτρω,
 βιαιότος ἰχνος ἐναμπτες, ὅπη μωδέαινες ὀδύμ·
 ὅτε δ' ἔγνησικωρ, τανύσεις σέο χεῖρας ἀνάγκη·
 καί σε πῶλοσ φίγξουσιν ἀφείδες ἀνέρες ἄλλοι
 εἰς ἵνα χῶρον ἄγοντες, ὅρ δ' σέο θυμὸς ἀνώγει·
 εἴπωρ προθεσπίζων θανάτω τέλος ἰδμοσι φωνῆ,
 οἶω

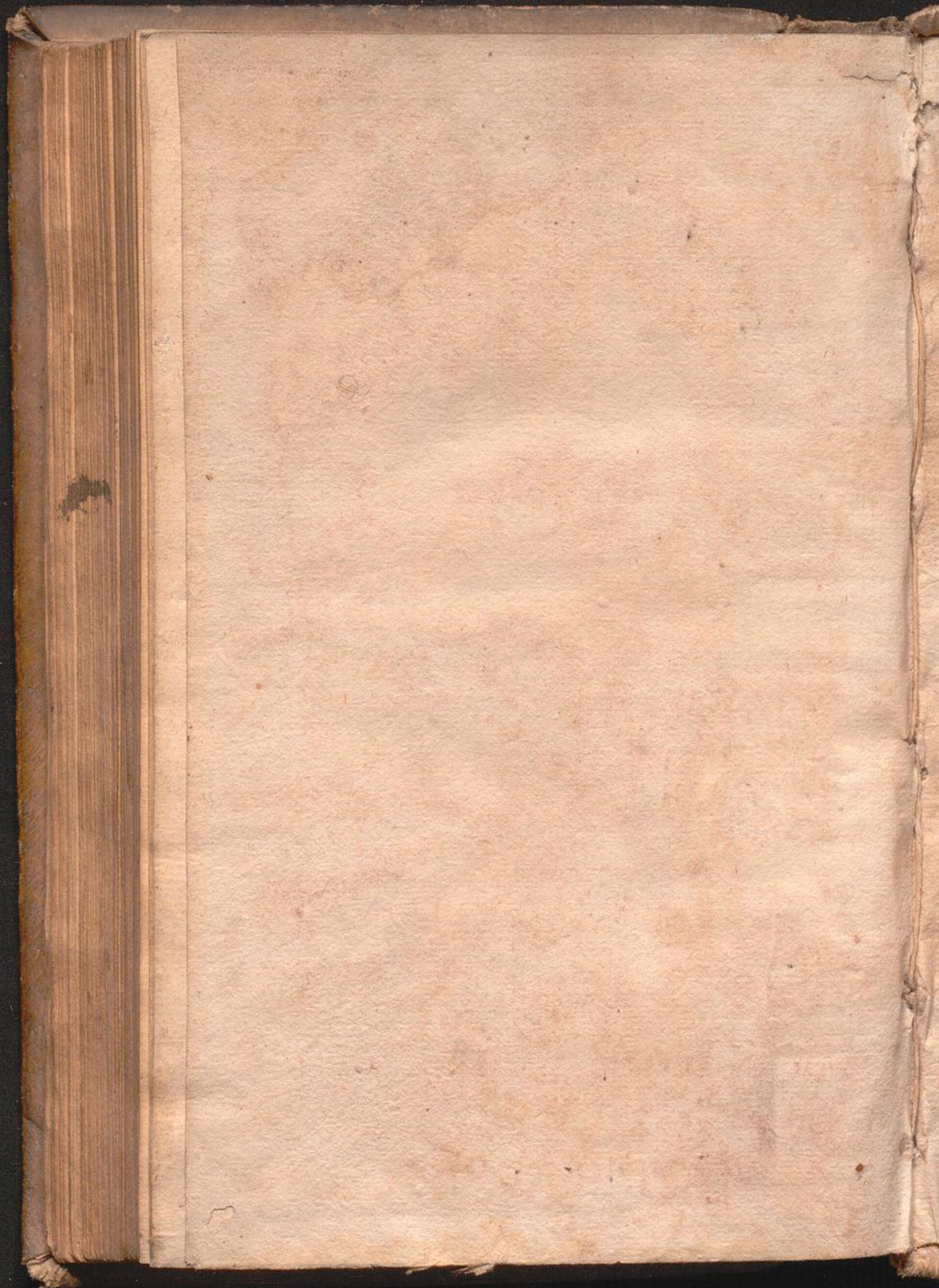
ἀθρήσας ὁμόφοιτος ἀλήμονος ἐκτός ἀκυσῆς
 ἔργων θεωσιῶν ἰδιμάτερος ὄσι μαθητής.
 καὶ νοέων τάδε πάντα, κατέγραφε δὲ πιδι βιβλῶν
 ἄλλα δὲ θαύματα πολλά σοφῆ σφρηγιάσασθ σιγῆ
 μάρτυς ἐπιθυμίας, τάωδρ ἠνυσεν αὐτῶς ἰσοῦς.
 ὄσα καὶ ἐν σοιχιδὸν ἀνήρ βροτῶς αἶνε χαράξῃ
 βίβλος θεατίας νεοτευχέας ἔδὲ καὶ αὐτῶν
 ἔλπομαι ἀγλαόμορφον ἀτέρμονα κόσμον ἀείραι.

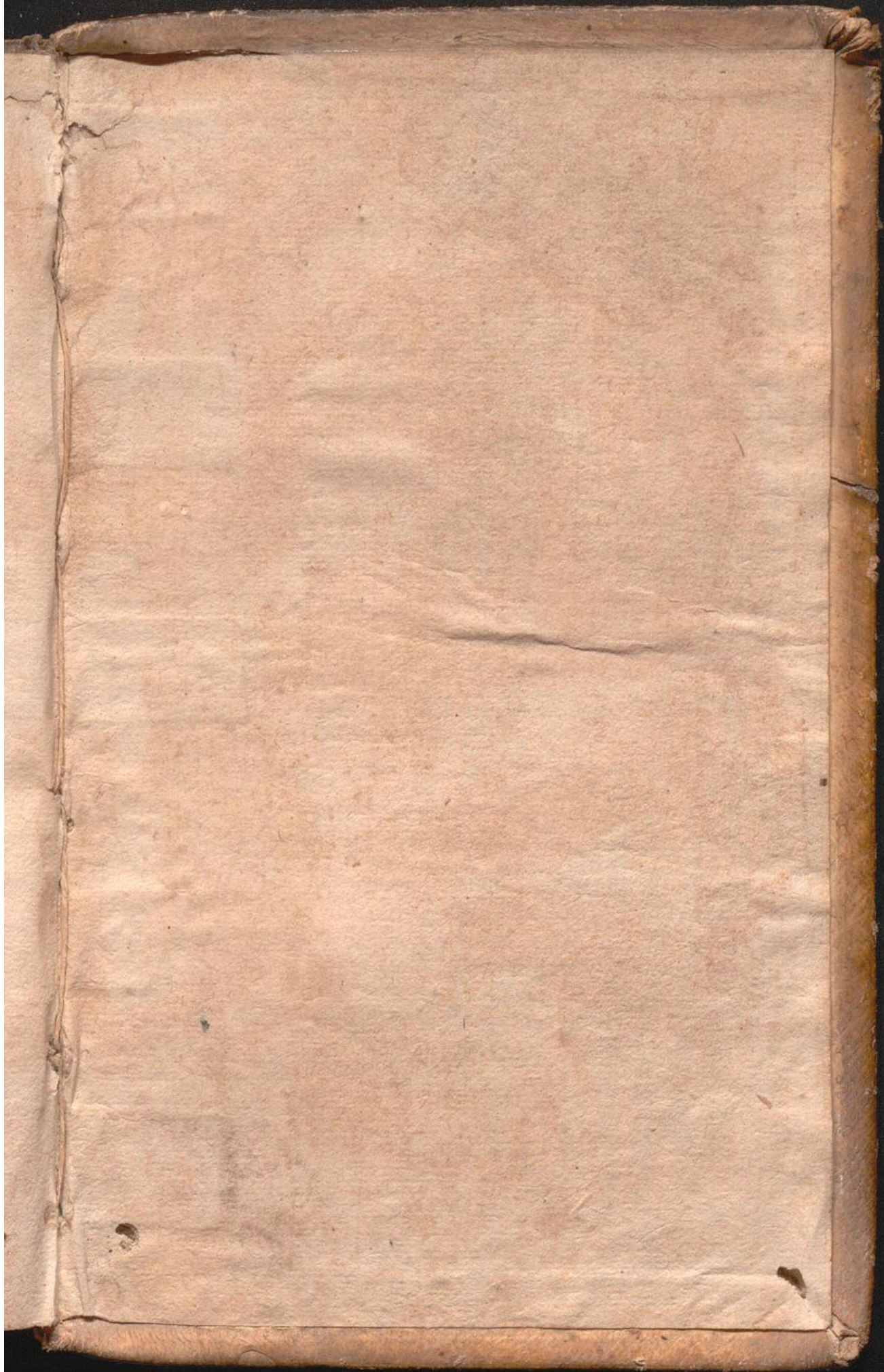
Τ Ε Λ Ο Σ.

5

Th

5834